

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 25.4.2018
COM(2018) 241 final

2018/0114 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 όσον αφορά τις διασυνοριακές
μετατροπές, συγχωνεύσεις και διασπάσεις**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2018) 141 final} - {SWD(2018) 142 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η ενωσιακή οικονομία χρειάζεται υγιείς και ευημερούσες εταιρείες που να μπορούν να λειτουργούν με ευκολία στην ενιαία αγορά. Οι εταιρείες αυτές διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης, τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και την προσέλκυση επενδύσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Συμβάλλουν στην παραγωγή αυξημένης οικονομικής και κοινωνικής αξίας για την κοινωνία στο σύνολό της. Για να επιτελέσουν τον παραπάνω ρόλο, οι εταιρείες χρειάζεται να λειτουργούν σε ένα νομικό και διοικητικό περιβάλλον το οποίο, αφενός, ευνοεί την ανάπτυξή τους και, αφετέρου, είναι προσαρμοσμένο ώστε να αντεπεξέρχεται στις νέες οικονομικές και κοινωνικές προκλήσεις του παγκοσμιοποιημένου και ψηφιακού κόσμου, ενώ παράλληλα επιδιώκει και άλλους θεμιτούς στόχους δημόσιου συμφέροντος, όπως η προστασία των εργαζομένων, των πιστωτών και των μετόχων μειοψηφίας, και παρέχει στις αρχές όλες τις αναγκαίες εγγυήσεις για την καταπολέμηση της απάτης και των καταχρήσεων.

Σε επιδίωξη του στόχου αυτού, η Επιτροπή υποβάλλει την παρούσα πρόταση, μαζί με την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132¹ όσον αφορά τη χρήση ψηφιακών εργαλείων και διαδικασιών στο εταιρικό δίκαιο — μια ολοκληρωμένη δέσμη μέτρων για δίκαιους, ευνοϊκούς και σύγχρονους κανόνες εταιρικού δικαίου στην ΕΕ.

Περαιτέρω, η ελευθερία εγκατάστασης διαδραματίζει κρίσιμο ρόλο στην ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς, καθώς επιτρέπει στις εταιρείες να ασκούν οικονομικές δραστηριότητες σε άλλα κράτη μέλη σε σταθερή βάση. Για να ενισχυθεί η διασυνοριακή κινητικότητα των εταιρειών στην ΕΕ, είναι απαραίτητο να ληφθούν υπόψη οι ανάγκες και τα χαρακτηριστικά τους. Στην ΕΕ υπάρχουν περίπου 24 εκατομμύρια εταιρείες, εκ των οποίων περίπου το 80 % είναι κεφαλαιουχικές. Περίπου το 98-99 % των κεφαλαιουχικών εταιρειών είναι μικρομεσαίες (ΜΜΕ).

Ωστόσο, στην πράξη, η άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης από τις εταιρείες παραμένει δύσκολη. Μία από τις αιτίες της δυσκολίας αυτής είναι το γεγονός ότι το εταιρικό δίκαιο δεν είναι επαρκώς προσαρμοσμένο στα δεδομένα της διασυνοριακής κινητικότητας στην ΕΕ: δεν παρέχει στις εταιρείες τις βέλτιστες συνθήκες στο επίπεδο ενός σαφούς, προβλέψιμου και κατάλληλου νομικού πλαισίου το οποίο θα μπορούσε να προάγει την οικονομική δραστηριότητα, ιδίως για τις ΜΜΕ, σύμφωνα και με τη στρατηγική για την ενιαία αγορά του 2015².

Οι εταιρικές αναδιαρθρώσεις και μετασχηματισμοί, όπως οι διασυνοριακές μετατροπές, συγχωνεύσεις και διασπάσεις, εντάσσονται στον κύκλο ζωής των εταιρειών και αποτελούν έναν φυσικό τρόπο με τον οποίο οι εταιρείες μπορούν να αναπτυχθούν, να προσαρμοστούν

¹ Οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου (ΕΕ L 169 της 30.6.2017, σ. 46).

² Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Αναβάθμιση της ενιαίας αγοράς: περισσότερες ευκαιρίες για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις», COM(2015) 550 final.

σε ένα μεταβαλλόμενο περιβάλλον και να επιδιώξουν ευκαιρίες σε νέες αγορές. Ταυτόχρονα, έχουν συνέπειες για τα μέρη που εξαρτούν συμφέροντα από τις εταιρείες, ιδίως τους εργαζομένους, τους πιστωτές και τους μετόχους τους. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο η προστασία των ως άνω ενδιαφερόμενων μερών να συμβαδίζει με τη διαρκώς αυξανόμενη διεθνοποίηση του εταιρικού κόσμου. Σήμερα, ωστόσο, η υφιστάμενη ανασφάλεια δικαίου, η έως έναν βαθμό ανεπάρκεια του σχετικού νομικού πλαισίου και η έλλειψη κανόνων που να ρυθμίζουν ορισμένες διασυνοριακές πράξεις των εταιρειών έχουν ως αποτέλεσμα να μην υπάρχει ένα σαφές πλαίσιο για τη διασφάλιση αποτελεσματικής προστασίας των εν λόγω ενδιαφερόμενων μερών. Ως εκ τούτου, η προστασία που παρέχεται στα ενδιαφερόμενα μέρη στο πλαίσιο αυτό μπορεί να εμφανιστεί αναποτελεσματική ή ανεπαρκής. Εξάλλου, ένα νομικό περιβάλλον το οποίο θα δημιουργεί εμπιστοσύνη στην ενιαία αγορά με την παροχή εγγυήσεων κατά των καταχρήσεων μπορεί επίσης να διευκολύνει τις διασυνοριακές δραστηριότητες των εταιρειών.

Επομένως, είναι σημαντικό να αποδεσμευτεί το δυναμικό της ενιαίας αγοράς με την άρση των φραγμών στο διασυνοριακό εμπόριο, τη διευκόλυνση της πρόσβασης στις αγορές, την ενίσχυση της εμπιστοσύνης και την τόνωση του ανταγωνισμού, ενώ ταυτόχρονα θα παρέχεται αποτελεσματική και αναλογική προστασία στα ενδιαφερόμενα μέρη. Ο στόχος της παρούσας πρότασης είναι διττός: η θέσπιση συγκεκριμένων και ολοκληρωμένων διαδικασιών για τις διασυνοριακές μετατροπές, διασπάσεις και συγχωνεύσεις, ώστε να προάγεται η διασυνοριακή κινητικότητα στην ΕΕ, και, ταυτόχρονα, η παροχή επαρκούς προστασίας στα μέρη που εξαρτούν συμφέροντα από τις εταιρείες, ώστε να διασφαλίζεται η δικαιοσύνη στην ενιαία αγορά. Η πρόταση αυτή εντάσσεται στις δράσεις για τη δημιουργία μιας βαθύτερης και δικαιότερης ενιαίας αγοράς, η οποία αποτελεί μία από τις προτεραιότητες της παρούσας Επιτροπής.

Διασυνοριακές μετατροπές

Η επιλογή της διασυνοριακής μετατροπής προσφέρει μια αποδοτική λύση για τις εταιρείες που επιθυμούν να μεταφερθούν σε άλλο κράτος μέλος χωρίς να απολέσουν τη νομική προσωπικότητά τους ή να χρειαστεί να επαναδιαπραγματευτούν τις επιχειρηματικές συμβάσεις τους. Η επιλογή της μετατροπής είναι ιδιαίτερα ελκυστική για τις μικρές εταιρείες, που δεν διαθέτουν επαρκείς οικονομικούς πόρους για να λάβουν ακριβές νομικές συμβουλές και να προχωρήσουν σε διασυνοριακή συγχώνευση³. Η συλλογιστική αυτή ισχύει ιδίως για τις διασυνοριακές μετατροπές, λαμβανομένης υπόψη της πρόσφατης νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) έκρινε ότι η ελευθερία εγκατάστασης, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 49 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), συνεπάγεται δικαίωμα, για τις εταιρείες που είναι εγκατεστημένες σε κράτος μέλος, να μεταφέρουν την έδρα τους σε άλλο κράτος μέλος μέσω διασυνοριακής μετατροπής χωρίς απώλεια της νομικής προσωπικότητάς τους⁴.

Ιδίως, στην πρόσφατη απόφασή του στην υπόθεση Polbud⁵, το ΔΕΕ επιβεβαίωσε το δικαίωμα των εταιρειών να προβαίνουν σε διασυνοριακή μετατροπή βάσει της ελευθερίας

³ Βλ. επίσης την εκτίμηση της ευρωπαϊκής προστιθέμενης αξίας — 14η οδηγία για το δίκαιο των εταιρειών σχετικά με τη διασυνοριακή μεταφορά της έδρας εταιρειών (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο).

⁴ Υπόθεση C-210/06, Cartesio, EU:C:2008:723, σκέψεις 109-112· υπόθεση C-378/10, VALE, EU:C:2012:440, σκέψη 32.

⁵ Υπόθεση C-106/16, Polbud – Wykonawstwo, ECLI:EU:C:2017:804.

εγκατάστασης. Το ΔΕΕ έκρινε ότι η ελευθερία εγκατάστασης έχει εφαρμογή όταν μεταφέρεται από ένα κράτος μέλος σε άλλο μόνο η καταστατική έδρα, χωρίς μετατόπιση της πραγματικής έδρας, αν το κράτος μέλος στο οποίο μεταφέρεται η καταστατική έδρα της εταιρείας αποδέχεται την καταχώριση εταιρείας ακόμη και αν αυτή δεν ασκεί καμία οικονομική δραστηριότητα στο έδαφός του: στην περίπτωση αυτή, το άρθρο 49 της ΣΛΕΕ δεν τάσσει ως προϋπόθεση της εφαρμογής του την άσκηση τέτοιας οικονομικής δραστηριότητας⁶. Επιπλέον, το ΔΕΕ υπενθύμισε ότι, ελλείψει εναρμόνισης, τα κράτη μέλη είναι αρμόδια να ορίζουν το συνδετικό στοιχείο για την υπαγωγή εταιρείας στην εθνική έννομη τάξη τους και, επομένως, μπορούν να εφαρμόζουν τις δικές τους προϋποθέσεις για τη σύσταση εταιρειών στις εταιρείες που μεταφέρονται στην επικράτειά τους⁷. Περαιτέρω, το ΔΕΕ υπενθύμισε επίσης την προηγούμενη νομολογία του με την οποία έχει κρίνει ότι αυτό και μόνο το γεγονός ότι μια εταιρεία όρισε την καταστατική ή πραγματική έδρα της σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους με σκοπό να υπαχθεί σε ευνοϊκότερη νομοθεσία δεν συνιστά κατάχρηση. Στην υπόθεση Polbud, το ΔΕΕ αποφάνθηκε ότι εθνικός κανόνας που επιβάλλει την εκκαθάριση εταιρείας ως προϋπόθεση της διασυννοριακής μετατροπής της συνιστά αδικαιολόγητο και δυσανάλογο περιορισμό και είναι, ως εκ τούτου, παράνομος⁸.

Η απόφαση του ΔΕΕ στην υπόθεση Polbud αποσαφήνισε το πλαίσιο για τις διασυννοριακές μετατροπές. Ωστόσο, το ΔΕΕ, ως δικαστικό όργανο, δεν μπορεί να θεσπίσει διαδικασία που να καθιστά δυνατές τις εν λόγω μετατροπές ούτε να ορίσει τους σχετικούς ουσιαστικούς όρους. Στην περίπτωση διασυννοριακής μετατροπής εταιρείας, ελλείψει ενωσιακής εναρμόνισης των κανόνων για τις διασυννοριακές μετατροπές, η εθνική νομοθεσία μπορεί ακόμη να θέτει κανόνες για την ακολουθητέα διαδικασία και για την προστασία των μετόχων μειοψηφίας, των πιστωτών ή των εργαζομένων, ή για την καταπολέμηση φορολογικών ή άλλων καταχρήσεων. Ωστόσο, πρέπει να αξιολογείται κατά περίπτωση αν οι κανόνες αυτοί συνάδουν με το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως με την ελευθερία εγκατάστασης. Το γεγονός αυτό δημιουργεί προβλήματα στο επίπεδο της ασφάλειας δικαίου, με αρνητικές συνέπειες για τις εταιρείες, τα μέρη που εξαρτούν συμφέροντα από αυτές και τα κράτη μέλη.

Επί του παρόντος, οι εταιρείες που επιθυμούν να μεταφέρουν την καταστατική έδρα τους διασυννοριακά χρειάζεται να στηριχθούν στα σχετικά νομοθετικά πλαίσια των κρατών μελών. Τα πλαίσια αυτά, στο μέτρο που υπάρχουν, είναι συχνά ασύμβατα ή δύσκολο να συνδυαστούν μεταξύ τους. Επιπλέον, περισσότερα από τα μισά κράτη μέλη δεν διαθέτουν ειδικούς κανόνες που να ρυθμίζουν τις διασυννοριακές μετατροπές. Ο αρνητικός αντίκτυπος είναι σημαντικός ιδίως για τις ΜΜΕ, οι οποίες συχνά δεν διαθέτουν τους πόρους για να εκτελέσουν διασυννοριακές πράξεις μέσω δαπανηρών και πολύπλοκων εναλλακτικών μεθόδων.

⁶ Υπόθεση C-106/16, Polbud – Wykonawstwo, ECLI:EU:C:2017:804, σκέψεις 33 επ.

⁷ Υπόθεση C-106/16, Polbud – Wykonawstwo, ECLI:EU:C:2017:804, σκέψη 40· υπόθεση 81/87, Daily Mail and General Trust, EU:C:1988:456, σκέψεις 19-21· υπόθεση C-210/06, Cartesio, EU:C:2008:723, σκέψεις 109-112· υπόθεση C-378/10, VALE, EU:C:2012:440, σκέψη 32.

⁸ Υπόθεση C-106/16, Polbud – Wykonawstwo, ECLI:EU:C:2017:804, σκέψη 40· υπόθεση 81/87, Daily Mail and General Trust, EU:C:1988:456, σκέψεις 19-21· υπόθεση C-210/06, Cartesio, EU:C:2008:723, σκέψεις 109-112· υπόθεση C-378/10, VALE, EU:C:2012:440, σκέψη 32.

Περαιτέρω, αυτό σημαίνει επίσης ότι η προστασία των ενδιαφερόμενων μερών, όπως των εργαζομένων, των πιστωτών ή των μετόχων μειοψηφίας, είναι συχνά αναποτελεσματική ή ανεπαρκής, λόγω της έλλειψης κανόνων ή της ύπαρξης αλληλεπικαλυπτόμενων ή αντιφατικών ρυθμίσεων. Όσον αφορά την προστασία των εργαζομένων, ελλείπει εναρμονισμένων εγγυήσεων για τα δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων, οι εταιρείες θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν μια διασυννοριακή μετατροπή και την έλλειψη συναφών εγγυήσεων για τα δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων, κατά τη μετακίνηση σε άλλο κράτος μέλος, για να εξασθενήσουν ή και να εκμηδενίσουν το επίπεδο συμμετοχής των εργαζομένων. Επιπλέον, η έλλειψη εναρμονισμένων κανόνων μπορεί επίσης να οδηγήσει σε αυξημένη χρήση εταιρειών-βιτρινών για την επιδίωξη αθέμιτων σκοπών, για παράδειγμα, στις πλέον σοβαρές περιπτώσεις, από ομάδες του οργανωμένου εγκλήματος για να αποκρύψουν και να συγκαλύψουν τους πραγματικούς δικαιούχους εταιρειών και να νομιμοποιήσουν έσοδα από εγκληματικές δραστηριότητες.

Ως εκ τούτου, υπάρχει ανάγκη να παρέμβει ο ενωσιακός νομοθέτης και να θεσπίσει κανόνες για τις διασυννοριακές μετατροπές, οι οποίοι θα περιλαμβάνουν επαρκείς και αναλογικές εγγυήσεις για τους εργαζομένους, τους πιστωτές και τους μετόχους, στην κατεύθυνση μιας δυναμικής και δίκαιης ενιαίας αγοράς. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο⁹ έχει ήδη διατυπώσει σχετικές εκκλήσεις. Ιδίως, είναι σημαντικό να υπάρξει μέριμνα για τη συμμετοχή στη διαδικασία των εργαζομένων ή των εκπροσώπων τους, σύμφωνα με την 8η αρχή του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων: εν προκειμένω, οι εργαζόμενοι ή οι εκπρόσωποί τους θα πρέπει να έχουν δικαίωμα έγκαιρης ενημέρωσης και διαβούλευσης για τα ζητήματα που τους αφορούν στο πλαίσιο των διασυννοριακών μετατροπών εταιρειών. Η κινητικότητα των εταιρειών πρέπει να συνάδει με την προστασία της σφαίρας εφαρμογής της εθνικής κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας.

Με βάση τις ανωτέρω εκτιμήσεις, οι κύριοι στόχοι των εναρμονισμένων κανόνων για τις διασυννοριακές μετατροπές είναι δύο:

— να παρασχεθεί στις εταιρείες, ιδίως τις πολύ μικρές και τις μικρές, η δυνατότητα διασυννοριακής μετατροπής με τρόπο τακτικό, αποδοτικό και αποτελεσματικό·

— να προστατευθούν τα πλέον άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι εργαζόμενοι, οι πιστωτές και οι μέτοχοι, με τρόπο κατάλληλο και αναλογικό.

Η πρόταση προβλέπει την παροχή στις εταιρείες της δυνατότητας να πραγματοποιήσουν διασυννοριακή μετατροπή μεταβάλλοντας τη νομική μορφή ενός κράτους μέλους σε παρόμοια νομική μορφή άλλου κράτους μέλους. Με τον τρόπο θα διασφαλίζεται ότι οι εταιρείες θα διατηρούν τη νομική τους προσωπικότητα καθ' όλη τη διαδικασία, χωρίς να απαιτείται η λύση ή η εκκαθάρισή τους στο κράτος μέλος αφετηρίας τους και η σύσταση νέας οντότητας στο κράτος μέλος προορισμού τους.

⁹ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Ιουνίου 2017 σχετικά με την υλοποίηση διασυννοριακών συγχωνεύσεων και διασπάσεων (2016/2065(INI)), ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαρτίου 2009 που περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με τη διασυννοριακή μεταφορά της καταστατικής έδρας των εταιρειών (2008/2196(INI)). Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012 που περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με τη 14η οδηγία περί εταιρικού δικαίου όσον αφορά τη διασυννοριακή μεταφορά της έδρας της εταιρείας (2011/2046(INI)).

Στόχος είναι να παρασχεθεί μια ειδική, διαρθρωμένη και πολυεπίπεδη διαδικασία για τις διασυνοριακές μετατροπές, η οποία θα διασφαλίζει έλεγχο της νομιμότητας της διασυνοριακής μετατροπής αρχικά από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αφετηρίας και στη συνέχεια από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού, λαμβανομένων υπόψη όλων των συναφών στοιχείων και πληροφοριών. Κρίσιμο στοιχείο της προβλεπόμενης διαδικασίας είναι ότι θα εμποδίζεται η διασυνοριακή μετατροπή όταν κρίνεται ότι συνιστά κατάχρηση, δηλαδή όταν αποτελεί τεχνητή μεθόδευση που αποσκοπεί στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην αδικαιολόγητη προσβολή των νόμιμων ή συμβατικών δικαιωμάτων εργαζομένων, πιστωτών ή εταίρων μειοψηφίας.

Το πρώτο στάδιο της διαδικασίας θα συνίσταται στην κατάρτιση του σχεδίου διασυνοριακής μετατροπής, καθώς και δύο ειδικών εκθέσεων που θα απευθύνονται στους μετόχους και τους εργαζομένους και θα περιγράφουν τις συνέπειες της διασυνοριακής μετατροπής. Επιπλέον, οι μεσαίες και οι μεγάλες εταιρείες θα πρέπει να ζητούν από την αρμόδια αρχή τον διορισμό ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα που θα εξετάσει την ακρίβεια του σχεδίου μετατροπής και των εκθέσεων που θα έχει καταρτίσει η εταιρεία. Η έγγραφη έκθεση του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα θα παρέχει επίσης τη βάση των πραγματικών περιστατικών που θα χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση που θα πρέπει να διενεργηθεί από την αρμόδια αρχή όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τον προαναφερόμενο κίνδυνο κατάχρησης. Η έκθεση του εμπειρογνώμονα που θα δημοσιοποιηθεί δεν θα μπορεί να περιέχει εμπιστευτικές πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί από την εταιρεία. Το σχέδιο μετατροπής και οι εκθέσεις θα δημοσιοποιούνται και τα ενδιαφερόμενα μέρη θα μπορούν να υποβάλουν παρατηρήσεις επ' αυτών.

Στη συνέχεια, η εταιρεία θα πρέπει να αποφασίσει, με απόφαση της γενικής συνέλευσής της, αν θα επιδιώξει τη διασυνοριακή μετατροπή. Η απόφαση αυτή, μαζί με τις σχετικές πληροφορίες και έγγραφα, θα πρέπει κατόπιν να υποβληθεί στην αρμόδια εθνική αρχή του κράτους μέλους αφετηρίας, η οποία θα είναι αρμόδια να αποφασίσει αν θα εκδώσει ή όχι προ της μετατροπής πιστοποιητικό. Ο έλεγχος που θα διενεργεί η εν λόγω αρχή θα αποτελείται από δύο πιθανά στάδια: κατά το πρώτο στάδιο, το οποίο περιορίζεται χρονικά στον ένα μήνα, η αρμόδια αρχή θα εξετάζει αν η διασυνοριακή μετατροπή είναι νόμιμη. Η αρχή θα διαπιστώνει αν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που θέτουν η οδηγία και το εθνικό δίκαιο για τη διασυνοριακή μετατροπή, συμπεριλαμβανομένου του αν η εταιρεία είναι φερέγγυα, του αν η μετατροπή έχει εγκριθεί με την απαιτούμενη πλειοψηφία σε γενική συνέλευση των μετόχων και του αν προστατεύονται οι εργαζόμενοι, οι μέτοχοι μειοψηφίας και οι πιστωτές, στο πλαίσιο της οριζόμενης από την οδηγία αρμοδιότητας της εν λόγω αρχής. Κατά τη διάρκεια του σταδίου αυτού, η αρχή θα διαπιστώνει επίσης αν η μετατροπή συνιστά τεχνητή μεθόδευση. Αν η αρχή, κατά τη λήξη του μηνιαίου χρονικού διαστήματος που προβλέπεται για το πρώτο στάδιο της έρευνας, δεν διατηρεί αντιρρήσεις, θα εκδίδει προ της μετατροπής πιστοποιητικό. Αντιθέτως, αν κατά τη λήξη του εν λόγω μηνιαίου χρονικού διαστήματος είναι πεπεισμένη ότι η διασυνοριακή μετατροπή είναι παράνομη, θα αρνείται τη χορήγηση προ της μετατροπής πιστοποιητικού. Εναλλακτικά, αν κατά τη λήξη του μηνιαίου χρονικού διαστήματος διατηρεί σοβαρές επιφυλάξεις ως προς τη νομιμότητα της μετατροπής, η αρχή θα ενημερώνει την εταιρεία ότι θα διενεργήσει εμπειριστατωμένη έρευνα του ενδεχομένου ύπαρξης κατάχρησης κατά τα ανωτέρω. Η εμπειριστατωμένη έρευνα θα πρέπει να ολοκληρώνεται και η τελική απόφαση θα πρέπει να λαμβάνεται εντός δύο μηνών.

Αν μετά την εν λόγω έρευνα εκδοθεί προ της μετατροπής πιστοποιητικό, αυτό θα διαβιβάζεται χωρίς καθυστέρηση στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού. Στη συνέχεια, το κράτος μέλος προορισμού θα διεξάγει έλεγχο ως προς το τμήμα της διαδικασίας που διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους προορισμού. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού θα διασφαλίζει ότι η μετατρεπόμενη εταιρεία συμμορφώνεται προς τους

όρους του εθνικού της δικαίου σχετικά με τη σύσταση εταιρειών (για παράδειγμα, αν η εταιρεία διατηρεί πραγματική έδρα στην επικράτειά της) και, αν συντρέχει περίπτωση, ότι οι όροι για τη συμμετοχή των εργαζομένων έχουν καθοριστεί σύμφωνα με τον νόμο. Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου νομιμότητας, η εταιρεία θα καταχωρίζεται στο μητρώο του κράτους μέλους προορισμού και θα διαγράφεται από το μητρώο του κράτους μέλους αφετηρίας. Κατόπιν τούτου, η μετατροπή θα παράγει έννομα αποτελέσματα. Όλες οι επικοινωνίες μεταξύ των μητρώων θα πρέπει να πραγματοποιούνται μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων (BRIS).

Διασυνοριακές συγχωνεύσεις

Μια εταιρεία μπορεί επίσης να επιθυμεί να ασκήσει την ελευθερία της εγκατάστασης και κατόπιν να επωφεληθεί από τις ευκαιρίες που προσφέρει η ενιαία αγορά πραγματοποιώντας διασυνοριακή συγχώνευση. Οι εταιρείες πραγματοποιούν διασυνοριακές συγχωνεύσεις για διάφορους λόγους, όπως για λόγους ενδοομιλικών αναδιοργανώσεων, για λόγους περικοπής διοικητικών εξόδων ή για λόγους επιχειρησιακών, προκειμένου να επιτύχουν οικονομίες κλίμακας, ενοποίηση της εμπορικής ταυτότητάς τους ή άλλες συνέργειες μεταξύ διαφορετικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

Με την έκδοση της οδηγίας για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις¹⁰ θεσπίστηκε μια εναρμονισμένη διαδικασία σε επίπεδο ΕΕ για τις κεφαλαιουχικές εταιρείες. Το γεγονός αυτό οδήγησε σε σημαντική αύξηση των διασυνοριακών συγχωνεύσεων στην ΕΕ και στον ΕΟΧ. Ο αριθμός των διασυνοριακών συγχωνεύσεων αυξήθηκε κατά 173 % μεταξύ του 2008 και του 2012, γεγονός που δείχνει ότι η διαδικασία που θέσπισε η οδηγία ενίσχυσε ουσιαστικά τη διασυνοριακή δραστηριότητα. Τα ενδιαφερόμενα μέρη (όπως οι δικηγορικές εταιρείες, τα μητρώα επιχειρήσεων και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις) που διατύπωσαν τις απόψεις τους στο πλαίσιο της μελέτης του 2013 σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας επικρότησαν τις νέες διαδικασίες και την απλούστευση των διαδικασιών και ανέφεραν ότι το εναρμονισμένο πλαίσιο επέφερε μείωση του κόστους και συντόμευση των χρονοδιαγραμμάτων.

Ωστόσο, παρά τη γενικώς θετική αποτίμηση, η αξιολόγηση¹¹ της εφαρμογής της οδηγίας για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις εντόπισε ορισμένα προβλήματα τα οποία εμποδίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα των υφιστάμενων κανόνων.

Στη στρατηγική για την ενιαία αγορά του 2015¹² αναφέρθηκε ότι η αβεβαιότητα σχετικά με το εταιρικό δίκαιο αποτελεί ένα από τα εμπόδια στην ενιαία αγορά για τα οποία διαμαρτύρονται οι ΜΜΕ και ανακοινώθηκε ότι η Επιτροπή θα «εξετάσει κατά πόσον είναι αναγκαίο να επικαιροποιηθούν οι υφιστάμενοι κανόνες για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις, καθώς και τη δυνατότητα να συμπληρωθούν με κανόνες όσον αφορά τις διασυνοριακές διασπάσεις».

¹⁰ Οδηγία 2005/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005 (ΕΕ L 310 της 25.11.2005, σ. 1)· καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε στις 19 Ιουλίου 2017 από την οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου (κωδικοποιημένο κείμενο) (ΕΕ L 169 της 30.6.2017, σ. 46).

¹¹ Παράρτημα 5 της εκτίμησης επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση.

¹² COM(2015) 550 final. Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Αναβάθμιση της ενιαίας αγοράς: περισσότερες ευκαιρίες για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις».

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπογράμμισε τον θετικό ρόλο της οδηγίας, η οποία διευκόλυνε τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις μεταξύ κεφαλαιουχικών εταιρειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οδήγησε σε μείωση του κόστους και των διοικητικών διαδικασιών¹³. Ωστόσο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επισήμανε επίσης την ανάγκη να αναθεωρηθεί η οδηγία, για να βελτιωθεί η εφαρμογή της¹⁴.

Τα κύρια εμπόδια που εντοπίστηκαν σχετίζονται με την έλλειψη εναρμόνισης των ουσιαστικών κανόνων, ιδίως των κανόνων για την προστασία των πιστωτών και των κανόνων για την προστασία των μετόχων μειοψηφίας, καθώς και με την έλλειψη ταχείας διαδικασίας (δηλαδή, απλουστευμένης διαδικασίας για τις λιγότερο «πολύπλοκες» συγχωνεύσεις). Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι η διαδικασία διασυνοριακής συγχώνευσης δεν αξιοποιεί σε επαρκή βαθμό ψηφιακά εργαλεία και διαδικασίες (για παράδειγμα, όσον αφορά την υποβολή των εγγράφων στις δημόσιες αρχές ή τη διαβίβαση των εγγράφων μεταξύ των δημόσιων αρχών). Περαιτέρω, έχει επικριθεί το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι δεν ενημερώνονται επαρκώς για τις λεπτομέρειες και τις συνέπειες της διασυνοριακής συγχώνευσης. Οι ανεπάρκειες αυτές επιβεβαιώθηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας διαβούλευσης.

Όσον αφορά την προστασία των πιστωτών και των μετόχων μειοψηφίας, οι υφιστάμενοι κανόνες για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις θεσπίζουν ελάχιστους, κατά βάση διαδικαστικούς κανόνες και αφήνουν την ουσιαστική προστασία στα εθνικά δίκαια. Ως εκ τούτου, οι διαφορές μεταξύ των δικαίων των κρατών μελών παραμένουν. Για παράδειγμα, η οδηγία ορίζει απλώς ότι οι πιστωτές προστατεύονται σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες, χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις. Ομοίως, η οδηγία θεσπίζει ορισμένους κανόνες σχετικά με τους μετόχους γενικά (π.χ. ενημέρωση μέσω του σχεδίου συγχώνευσης, εκθέσεις εμπειρογνομόνων, ψηφοφορία κατά τις γενικές συνελεύσεις), αλλά αφήνει στα κράτη μέλη να αποφασίσουν αν θα παρέχουν περαιτέρω προστασία στους μετόχους μειοψηφίας. Όσον αφορά τη συμμετοχή των εργαζομένων στο επίπεδο του διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου, οι ισχύοντες κανόνες παρέχουν ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο. Ωστόσο, οι κανόνες δεν επιβάλλουν στις συγχωνευόμενες εταιρείες την υποχρέωση να παρέχουν στους εργαζομένους συγκεκριμένη και ολοκληρωμένη ενημέρωση σχετικά με τη διασυνοριακή συγχώνευση. Επί του παρόντος, η θέση των εργαζομένων λαμβάνεται υπόψη μόνο κατά τρόπο γενικό στην έκθεση διαχείρισης, η οποία απευθύνεται κυρίως στους μετόχους.

Όσον αφορά τις απλουστευμένες διαδικασίες, οι ισχύοντες κανόνες προσφέρουν περιορισμένες δυνατότητες. Για παράδειγμα, οι κανόνες επιτρέπουν να μη συνταχθεί έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα αν συμφωνούν σ' αυτό όλοι οι μέτοχοι και δεν επιβάλλουν τη σύνταξη έκθεσης εμπειρογνώμονα ή την έγκριση από τη γενική συνέλευση στην περίπτωση συγχώνευσης μεταξύ μητρικής εταιρείας και θυγατρικής που της ανήκει εξ ολοκλήρου.

¹³ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Ιουνίου 2017 σχετικά με την υλοποίηση διασυνοριακών συγχωνεύσεων και διασπάσεων (2016/2065(INI)).

¹⁴ Στο σχέδιο δράσης για το εταιρικό δίκαιο και την εταιρική διακυβέρνηση [COM(2012) 740 final] επίσης τονίστηκε ότι η οδηγία για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις αποτέλεσε σημαντικό βήμα προόδου για τη διασυνοριακή κινητικότητα των εταιρειών στην ΕΕ, ενώ, ταυτόχρονα, αναγνωρίστηκε ότι θα χρειαστεί ενδεχομένως να αναπροσαρμοστεί, ώστε να ανταποκρίνεται στις μεταβαλλόμενες ανάγκες της ενιαίας αγοράς.

Η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στην αντιμετώπιση των εν λόγω ελλείψεων. Παρέχει εναρμονισμένους κανόνες για την προστασία των πιστωτών και των μετόχων. Η εταιρεία θα πρέπει να παραθέτει την προβλεπόμενη προστασία των πιστωτών και των μετόχων στο σχέδιο διασυννοριακής μετατροπής. Οι πιστωτές που θα είναι δυσαρεστημένοι με την παρεχόμενη προστασία θα μπορούν να απευθυνθούν στην αρμόδια διοικητική ή δικαστική αρχή και να ζητήσουν επαρκείς εγγυήσεις. Θα πρέπει να τεκμαίρεται ότι οι πιστωτές των συγχωνευόμενων εταιρειών δεν θίγονται από τη διασυννοριακή συγχώνευση αν ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας αξιολόγησε τη θέση τους και έκρινε ότι δεν επέρχεται βλάβη τους ή αν παρασχέθηκε στους πιστωτές δικαίωμα πληρωμής, είτε έναντι τρίτου εγγυητή είτε έναντι της εταιρείας που προκύπτει από τη συγχώνευση.

Τα κράτη μέλη θα μπορούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν τη νομοθεσία τους σχετικά με τη διασφάλιση της πληρωμής φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, αν οι διασφαλίσεις που παρέχουν οι σχετικοί κανόνες τους διαφέρουν απ' αυτές που παρέχονται με την παρούσα πρόταση.

Οι μέτοχοι που δεν ψήφισαν υπέρ της διασυννοριακής συγχώνευσης ή που δεν διαθέτουν δικαίωμα ψήφου θα έχουν το δικαίωμα να εξέλθουν από την εταιρεία (να διαθέσουν τις μετοχές τους) και να λάβουν επαρκή αποζημίωση. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν ότι οι μέτοχοι των συγχωνευόμενων εταιρειών που δεν καταψήφισαν τη διασυννοριακή συγχώνευση, αλλά που έκριναν ότι η προτεινόμενη σχέση ανταλλαγής μετοχών ήταν ανεπαρκής μπορούν να προσβάλουν την εν λόγω σχέση ανταλλαγής που καθορίζεται στο κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης ενώπιον εθνικού δικαστηρίου. Επιπροσθέτως, οι προτεινόμενοι κανόνες διασφαλίζουν ότι οι εργαζόμενοι θα ενημερώνονται δεόντως για τις συνέπειες που θα έχει η διασυννοριακή συγχώνευση για τους εργαζομένους. Περαιτέρω, η πρόταση καθιερώνει τη χρήση ψηφιακών εργαλείων και διαδικασιών σε όλη τη διάρκεια της διαδικασίας διασυννοριακής συγχώνευσης, καθώς και για την ανταλλαγή των σχετικών πληροφοριών μέσω της διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων. Τέλος, η πρόταση θεσπίζει, όπου αυτό είναι δυνατόν, περαιτέρω δυνατότητες χρησιμοποίησης απλουστευμένων διαδικασιών.

Διασυννοριακές διασπάσεις

Περαιτέρω, μια εταιρεία μπορεί να επιθυμεί να ασκήσει την ελευθερία της εγκατάστασης πραγματοποιώντας διασυννοριακή διάσπαση. Οι διασυννοριακές διασπάσεις, όπως και οι διασυννοριακές μετατροπές και συγχωνεύσεις, παρέχουν στις εταιρείες μια δυνατότητα να τροποποιήσουν ή να απλουστεύσουν την οργανωτική δομή τους, να προσαρμοστούν στις μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς και να αξιοποιήσουν νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες σε άλλο κράτος μέλος. Τη διάσταση αυτή των διασυννοριακών διασπάσεων επιβεβαίωσαν και οι συμμετασχόντες στη διαβούλευση του 2015 σχετικά με τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις και διασπάσεις¹⁵. Ωστόσο, η τρέχουσα κατάσταση ως προς τις διασυννοριακές διασπάσεις στα κράτη μέλη της ΕΕ επίσης παρουσιάζει έντονο κατακερματισμό.

Δεν υπάρχει εναρμονισμένο νομικό πλαίσιο για τις διασυννοριακές διασπάσεις εταιρειών, μολονότι οι διασπάσεις επίσης διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στο οικονομικό περιβάλλον των κρατών μελών.

¹⁵

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2014/cross-border-mergers-divisions/index_en.htm.

Το ισχύον ενωσιακό νομικό πλαίσιο προβλέπει κανόνες μόνο για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις εταιρειών, ενώ οι διασυνοριακές διασπάσεις ρυθμίζονται από εθνικούς κανόνες, στο μέτρο που υπάρχουν τέτοιοι. Σήμερα λιγότερα από τα μισά κράτη μέλη διαθέτουν εθνικούς κανόνες για τις διασυνοριακές διασπάσεις εταιρειών. Εξαιτίας της έλλειψης ενός αξιόπιστου νομικού πλαισίου για τις διασυνοριακές διασπάσεις, οι εταιρείες δυσκολεύονται να αποκτήσουν πρόσβαση στις αγορές άλλων κρατών μελών και συχνά αναγκάζονται να αναζητούν δαπανηρές εναλλακτικές λύσεις αντί μιας άμεσης διαδικασίας.

Οι διαφορετικές εθνικές απαιτήσεις δυσχεραίνουν τον σχεδιασμό των διασυνοριακών πράξεων και τις καθιστούν πιο πολύπλοκες και πιο δαπανηρές. Εξάλλου, ακόμη και όταν τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις εταιρείες να διασπαστούν διασυνοριακά, οι σχετικές εθνικές διατάξεις συχνά αποκλίνουν ή είναι ασύμβατες μεταξύ τους. Σε ορισμένα κράτη μέλη, η απευθείας πραγματοποίηση διασυνοριακής διάσπασης είναι αδύνατη.

Ως εκ τούτου, η υφιστάμενη ανασφάλεια δικαίου και η έλλειψη κανόνων που να ρυθμίζουν τη διασυνοριακή κινητικότητα των εταιρειών ή η πολυπλοκότητα των υπαρχόντων κανόνων έχουν ως αποτέλεσμα, μεταξύ άλλων, να μην υπάρχει ένα σαφές πλαίσιο που να διασφαλίζει αποτελεσματική προστασία των ενδιαφερόμενων μερών. Επιπλέον, η κατάσταση αυτή μπορεί να οδηγήσει σε περιπτώσεις κατάχρησης της ελευθερίας εγκατάστασης από ορισμένες εταιρείες. Επομένως, είναι σημαντικό να δημιουργηθεί ένα νομικό πλαίσιο το οποίο θα εξισορροπεί δίκαια την ανάγκη παροχής στις εταιρείες ενός ευνοϊκού επιχειρηματικού περιβάλλοντος στην ΕΕ με την ταυτόχρονη ανάγκη προστασίας των εύλογων συμφερόντων των ενδιαφερόμενων μερών.

Στη στρατηγική για την ενιαία αγορά του 2015¹⁶ αναφέρθηκε ότι η αβεβαιότητα σχετικά με το εταιρικό δίκαιο αποτελεί ένα από τα εμπόδια στην ενιαία αγορά για τα οποία διαμαρτύρονται οι ΜΜΕ και ανακοινώθηκε ότι η Επιτροπή θα «εξετάσει κατά πόσον είναι αναγκαίο να επικαιροποιηθούν οι υφιστάμενοι κανόνες για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις, καθώς και τη δυνατότητα να συμπληρωθούν με κανόνες όσον αφορά τις διασυνοριακές διασπάσεις».

Το παρόν τμήμα της πρότασης έχει ως στόχο να θεσπίσει ένα νέο νομικό πλαίσιο που θα ρυθμίζει τις διασυνοριακές διασπάσεις. Βασική επιδίωξή του είναι να αντιμετωπίσει τα ζητήματα που συνδέονται με τη διασυνοριακή κινητικότητα, διευκολύνοντας κάθε κεφαλαιουχική εταιρεία που επιθυμεί να πραγματοποιήσει διασυνοριακή διάσπαση.

Οι διατάξεις σχετικά με τις διασυνοριακές διασπάσεις έχουν ως πηγή έμπνευσης το υφιστάμενο πλαίσιο που θέτει η οδηγία για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις, καθώς και τους υφιστάμενους κανόνες για τις εγχώριες διασπάσεις. Οι κανόνες έχουν προσαρμοστεί ώστε να ανταποκρίνονται στην περίπτωση κατά την οποία μία εταιρεία διασπάται, αντί της περίπτωσης κατά την οποία μία ή περισσότερες εταιρείες μεταβιβάζουν το σύνολο του ενεργητικού και του παθητικού τους σε μία άλλη εταιρεία. Ταυτόχρονα, οι στόχοι των εναρμονισμένων κανόνων για τις διασυνοριακές διασπάσεις είναι παρόμοιοι μ' αυτούς των κανόνων για τις διασυνοριακές μετατροπές:

¹⁶ COM(2015) 550 final.

— να παρασχεθεί στις εταιρείες η δυνατότητα διασυννοριακής διάσπασης με τρόπο τακτικό, αποδοτικό και αποτελεσματικό·

— να προστατευθούν τα πλέον άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι εργαζόμενοι, οι πιστωτές και οι μέτοχοι, με τρόπο κατάλληλο και αναλογικό.

Δεδομένου ότι οι κίνδυνοι που ενέχουν οι διασυννοριακές διασπάσεις είναι παρόμοιοι μ' αυτούς των διασυννοριακών μετατροπών, απαιτείται και για τις διασπάσεις η διαρθρωμένη και πολυεπίπεδη διαδικασία που προτείνεται για τις μετατροπές. Η διαδικασία αυτή θα διασφαλίζει τον έλεγχο της νομιμότητας της διασυννοριακής διάσπασης από την αρχή που είναι αρμόδια για τη διασπώμενη εταιρεία και από τις αρχές που είναι αρμόδιες για τις επωφελούμενες εταιρείες, λαμβανομένων υπόψη όλων των συναφών στοιχείων και πληροφοριών. Όπως και στην περίπτωση των μετατροπών, κρίσιμο στοιχείο της προβλεπόμενης διαδικασίας είναι ότι θα εμποδίζεται η διασυννοριακή διάσπαση όταν κρίνεται ότι συνιστά κατάχρηση, δηλαδή όταν αποτελεί τεχνητή μεθόδευση που αποσκοπεί στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην αδικαιολόγητη προσβολή των νόμιμων ή συμβατικών δικαιωμάτων εργαζομένων, πιστωτών ή εταίρων μειοψηφίας.

Δεδομένης της δυσκολίας αντιμετώπισης των κινδύνων κατάχρησης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η διασπώμενη εταιρεία μεταβιβάζει στοιχεία ενεργητικού και παθητικού σε υφιστάμενες εταιρίες σε διαφορετικά κράτη μέλη, αποφασίστηκε να ρυθμιστεί η περίπτωση κατά την οποία με τη διασυννοριακή διάσπαση δημιουργούνται νέες εταιρείες και να μη ρυθμιστεί κατά το παρόν στάδιο η διασυννοριακή διάσπαση μέσω απορρόφησης, δηλαδή η περίπτωση κατά την οποία μία εταιρεία μεταβιβάζει στοιχεία ενεργητικού και παθητικού σε περισσότερες από μία υφιστάμενες εταιρείες. Αν μια τέτοια διαδικασία εξελίσσεται σε εθνικό πλαίσιο (εφόσον οι περιπτώσεις αυτές ρυθμίζονται από τους ισχύοντες κανόνες), περιλαμβάνει την εξέταση της προστασίας των συμφερόντων των ενδιαφερόμενων μερών σε ένα κράτος μέλος, ενώ, αν εξελίσσεται σε διασυννοριακό πλαίσιο, μπορεί να απαιτείται η συμμετοχή πολλών αρχών από διαφορετικά κράτη μέλη. Το ενδεχόμενο να συμπεριληφθούν οι διασυννοριακές διασπάσεις μέσω απορρόφησης στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας θα μπορούσε να επανεξεταστεί αφού πρώτα δοκιμαστούν στην πράξη οι νέοι κανόνες για τις διασυννοριακές διασπάσεις.

Όπως και στην περίπτωση των διασυννοριακών μετατροπών, το πρώτο στάδιο της διαδικασίας θα συνίσταται στην κατάρτιση του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης, καθώς και δύο ειδικών εκθέσεων που θα απευθύνονται στους μετόχους και τους εργαζομένους και θα περιγράφουν τις συνέπειες που θα έχει γι' αυτούς η διασυννοριακή διάσπαση. Επιπλέον, οι μεσαίες και οι μεγάλες εταιρείες θα πρέπει να ζητούν από την αρμόδια αρχή να διορίσει ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα που θα εξετάσει την ακρίβεια του σχεδίου διάσπασης και των εκθέσεων που θα έχει καταρτίσει η εταιρεία. Η έγγραφη έκθεση του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα θα παρέχει επίσης τη βάση των πραγματικών περιστατικών που θα χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση που θα πρέπει να διενεργηθεί από την αρμόδια αρχή όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τον προαναφερόμενο κίνδυνο κατάχρησης. Η έκθεση του εμπειρογνώμονα που θα δημοσιοποιηθεί δεν θα μπορεί να περιέχει εμπιστευτικές πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί από την εταιρεία. Το σχέδιο μετατροπής και οι εκθέσεις θα δημοσιοποιούνται και τα ενδιαφερόμενα μέρη θα μπορούν να υποβάλουν παρατηρήσεις επ' αυτών.

Στη συνέχεια, η διασπώμενη εταιρεία θα πρέπει να αποφασίσει, με απόφαση της γενικής συνέλευσής της, αν θα επιδιώξει τη διασυννοριακή διάσπαση. Η απόφαση αυτή, μαζί με τις σχετικές πληροφορίες και έγγραφα, θα πρέπει κατόπιν να υποβληθεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας, η οποία θα είναι αρμόδια να αποφασίσει αν θα εκδώσει ή όχι προ της διασπάσεως πιστοποιητικό. Ο έλεγχος που θα διενεργεί η εν λόγω αρχή θα αποτελείται από δύο στάδια, από τα οποία το ένα θα είναι υποχρεωτικό και το άλλο

προαιρετικό. Στο πρώτο στάδιο, το οποίο περιορίζεται χρονικά στον ένα μήνα, η αρμόδια αρχή θα εξετάζει αν η διασυνοριακή διάσπαση είναι νόμιμη. Η αρχή θα διαπιστώνει αν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που θέτουν η οδηγία και το εθνικό δίκαιο για τη διασυνοριακή διάσπαση, συμπεριλαμβανομένου του αν η εταιρεία είναι φερέγγυα, του αν η διασυνοριακή διάσπαση έχει εγκριθεί με την απαιτούμενη πλειοψηφία σε γενική συνέλευση των μετόχων και του αν προστατεύονται οι εργαζόμενοι, οι μέτοχοι μειοψηφίας και οι πιστωτές, στο πλαίσιο της οριζόμενης από την οδηγία αρμοδιότητας της εν λόγω αρχής. Επιπλέον, η εν λόγω αρχή θα διαπιστώνει αν η διάσπαση αποτελεί τεχνητή μεθόδευση που αποσκοπεί στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην αδικαιολόγητη προσβολή των νόμιμων ή συμβατικών δικαιωμάτων εργαζομένων, πιστωτών ή εταίρων μειοψηφίας. Αν η αρχή, κατά τη λήξη του μηνιαίου χρονικού διαστήματος, δεν διατηρεί αντιρρήσεις, θα εκδίδει προ της διασπάσεως πιστοποιητικό· αν είναι πεπεισμένη ότι η διασυνοριακή διάσπαση είναι παράνομη, θα αρνείται, με απόφασή της, τη χορήγηση πιστοποιητικού προ της διασπάσεως· ή, αν διατηρεί σοβαρές επιφυλάξεις ως προς τη νομιμότητα της διάσπασης, θα ενημερώνει τη διασπώμενη εταιρεία ότι θα διενεργήσει εμπεριστατωμένη έρευνα του ενδεχομένου ύπαρξης κατάχρησης κατά τα ανωτέρω. Η εμπεριστατωμένη έρευνα θα πρέπει να ολοκληρώνεται και η τελική απόφαση θα πρέπει να λαμβάνεται εντός δύο μηνών από την έναρξη της διαδικασίας εμπεριστατωμένη έρευνας.

Αν μετά την εν λόγω έρευνα εκδοθεί προ της διασπάσεως πιστοποιητικό, αυτό θα διαβιβάζεται χωρίς καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών των επωφελούμενων εταιρειών. Στη συνέχεια, οι εν λόγω αρμόδιες αρχές θα διεξάγουν έλεγχο ως προς το τμήμα της διαδικασίας που διέπεται από το εθνικό τους δίκαιο. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών των επωφελούμενων εταιρειών πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι εταιρείες αυτές συμμορφώνονται, αν συντρέχει σχετική περίπτωση, προς τους όρους του εθνικού τους δικαίου (για παράδειγμα, αν η εταιρεία διατηρεί πραγματική έδρα στην επικράτεια της οικείας αρμόδιας αρχής). Επιπλέον, πρέπει να ελέγχουν αν οι όροι για τη συμμετοχή των εργαζομένων έχουν καθοριστεί σύμφωνα με τον νόμο. Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου νομιμότητας, η διάσπαση θα καταχωρίζεται και θα σημειώνεται σε όλα τα σχετικά μητρώα επιχειρήσεων. Όλες οι επικοινωνίες μεταξύ των μητρώων θα πρέπει να πραγματοποιούνται μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων (BRIS).

Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής

Η παρούσα πρόταση θα συμπληρώσει και θα τροποποιήσει τους ισχύοντες ενωσιακούς κανόνες εταιρικού δικαίου που σήμερα κωδικοποιούνται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1132. Στόχος της είναι να αναθεωρήσει τους ισχύοντες κανόνες για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις και να προσφέρει ένα κατάλληλο και σαφές νομικό πλαίσιο για τις εταιρείες που επιθυμούν να διασπαστούν διασυνοριακά ή να μεταφέρουν διασυνοριακά την καταστατική έδρα τους. Σε διαδικαστικό επίπεδο, οι προτεινόμενοι κανόνες συνάδουν απόλυτα με τους ισχύοντες κανόνες που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της διασυνοριακής δραστηριότητας των εταιρειών μέσω διασυνοριακών συγχωνεύσεων· σε ουσιαστικό επίπεδο, οι προτεινόμενοι κανόνες συνάδουν απόλυτα με την αρχή της ελευθερίας εγκατάστασης, την οποία κατοχυρώνουν τα άρθρα 49-55 της ΣΛΕΕ, καθώς και με την ανάγκη προστασίας των εργαζομένων, των μετόχων μειοψηφίας και των πιστωτών. Επίσης, η πρόταση συνάδει με τους κανόνες σχετικά με τη διασυνοριακή κινητικότητα που θεσπίζονται στον κανονισμό

(ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου¹⁷, ενώ, επιπλέον, οι προτεινόμενοι κανόνες συνάδουν με την προσέγγιση που ακολουθείται στους ενωσιακούς κανόνες σχετικά με τα δικαιώματα των μετόχων που θεσπίζονται με την οδηγία 2007/36/ΕΚ¹⁸ και τους κανόνες σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο που θεσπίζονται με τον κανονισμό 2015/848 περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας¹⁹.

Η χρήση ψηφιακών εργαλείων, και ιδίως η ανταλλαγή πληροφοριών για τις εταιρείες που συμμετέχουν σε διασυννοριακές μετατροπές, συγχωνεύσεις και διασπάσεις μεταξύ των μητρώων επιχειρήσεων μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων (BRIS)²⁰, συνάδει απόλυτα με τον στόχο της ψηφιοποίησης των διαδικασιών εταιρικού δικαίου στο πλαίσιο της ψηφιακής ενιαίας αγοράς και συμπληρώνει τα στοιχεία ψηφιοποίησης που περιλαμβάνονται στην πρόταση για την ψηφιοποίηση, η οποία αποσκοπεί στην προώθηση ψηφιακών εργαλείων και διαδικασιών σε ολόκληρο τον κύκλο ζωής των εταιρειών.

Οι προτεινόμενοι κανόνες είναι συμβατοί και έχουν σχεδιαστεί ως συμπληρωματικοί προς την οδηγία 2009/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού συμβουλίου εργαζομένων ή διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους (αναδιατύπωση), την οδηγία 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, την οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, και την οδηγία 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Ιδίως, τα δικαιώματα των εργαζομένων των εταιρειών που συμμετέχουν σε διασυννοριακή συγχώνευση ή διάσπαση μπορεί επίσης να προστατεύονται βάσει της οδηγίας 2001/23/ΕΚ. Οι προτεινόμενοι κανόνες αποσκοπούν στην παροχή στους εργαζομένους πρόσθετης προστασίας, παρέχοντας στους εργαζομένους περισσότερη διαφάνεια και καλύτερη ενημέρωση για τη σχεδιαζόμενη διασυννοριακή μετατροπή, συγχώνευση ή διάσπαση.

Η πρόταση θα συμβάλει στη διασυννοριακή κινητικότητα των εταιρειών μέσω της εναρμόνισης των ουσιαστικών και διαδικαστικών πτυχών της προστασίας των πιστωτών και των μετόχων μειοψηφίας, και, με τον τρόπο αυτόν, θα ενισχύσει περαιτέρω τη διασυννοριακή

¹⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) (ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 1).

¹⁸ Οδηγία 2007/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, σχετικά με την άσκηση ορισμένων δικαιωμάτων από μετόχους εισηγμένων εταιρειών (ΕΕ L 184 της 14.7.2007, σ. 17).

¹⁹ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 19).

²⁰ Οδηγία 2012/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2012, για την τροποποίηση της οδηγίας 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2005/56/ΕΚ και 2009/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τη διασύνδεση των κεντρικών και των εμπορικών μητρώων καθώς και των μητρώων εταιρειών (ΕΕ L 156 της 16.6.2012, σ. 1).

δραστηριότητα, μέσω της προαγωγής της ασφάλειας δικαίου και της μείωσης του κόστους με το οποίο βαρύνονται οι εταιρείες λόγω της ανάγκης τους να αναζητούν δαπανηρές νομικές συμβουλές και να συμμορφώνονται προς διαφορετικούς μεταξύ τους εθνικούς κανόνες.

Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης

Η παρούσα πρωτοβουλία θα συμβάλει στην επιτυχία σειράς άλλων πρωτοβουλιών της Επιτροπής οι οποίες επιδιώκουν να βελτιώσουν τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς, καθιστώντας την βαθύτερη και δικαιότερη, και να οικοδομήσουν μια ψηφιακή Ευρώπη²¹. Η παρούσα πρωτοβουλία θα συμβάλει επίσης στην υλοποίηση του επενδυτικού σχεδίου για την Ευρώπη, ιδίως του τρίτου πυλώνα του, ο οποίος εστιάζεται στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στην Ευρώπη με την άρση των κανονιστικών φραγμών στις επενδύσεις τόσο σε εθνικό όσο και σε ενωσιακό επίπεδο· επιπλέον, θα συμβάλει στην οικοδόμηση της ένωσης κεφαλαιαγορών²², καθιστώντας το νομικό πλαίσιο για τις εταιρείες σαφέστερο, πιο κατάλληλο και πιο αποτελεσματικό, ώστε να δοθούν κίνητρα για επενδύσεις στην Ευρώπη.

Ταυτόχρονα, η παρούσα πρωτοβουλία συνάδει επίσης με τον στόχο της δημιουργίας μιας βαθύτερης και δικαιότερης οικονομικής ένωσης, καθώς και με τον ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων, ιδίως την 8η αρχή αυτού, η οποία καθορίζει σειρά από βασικές αρχές και δικαιώματα με στόχο την προώθηση δίκαιων και εύρυθμων αγορών εργασίας και συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας²³. Ειδικότερα, με την ενίσχυση της διαφάνειας για τα οικεία ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των εργαζομένων, η πρωτοβουλία θα συμβάλει άμεσα στην πραγμάτωση της αρχής που ορίζει ότι οι εργαζόμενοι ή οι εκπρόσωποί τους έχουν δικαίωμα έγκαιρης ενημέρωσης και διαβούλευσης για ζητήματα που τους αφορούν, ιδίως σε περιπτώσεις μεταβίβασης, αναδιάρθρωσης και συγχώνευσης επιχειρήσεων, καθώς και σε περίπτωση ομαδικών απολύσεων.

Ομοίως, η παρούσα πρωτοβουλία συνάδει με τον στόχο της καθιέρωσης ενός δικαιότερου και αποδοτικότερου συστήματος φορολόγησης των εταιρειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση²⁴. Το Συμβούλιο έχει λάβει σειρά μέτρων για την αντιμετώπιση της εταιρικής φοροαποφυγής κατά τα τελευταία έτη. Η οδηγία (ΕΕ) 2015/2376 του Συμβουλίου²⁵ προβλέπει την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τις εκ των προτέρων φορολογικές αποφάσεις και τις εκ των προτέρων συμφωνίες ενδοομιλικής

²¹ COM(2015) 550 final. Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Αναβάθμιση της ενιαίας αγοράς: περισσότερες ευκαιρίες για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις».

²² COM(2015) 468 final. Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Σχέδιο Δράσης για την Οικοδόμηση Ένωσης Κεφαλαιαγορών».

²³ C(2017) 2600 final. Σύσταση της Επιτροπής σχετικά με τον ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων.

²⁴ COM(2015) 302 final. Ένα δικαιότερο και αποδοτικότερο σύστημα φορολόγησης των εταιρειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση: 5 νευραλγικοί τομείς δράσης.

²⁵ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2376 του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας (ΕΕ L 332 της 18.12.2015, σ. 1).

τιμολόγησης. Περαιτέρω, η οδηγία 2016/881 του Συμβουλίου²⁶ προβλέπει την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών των ανά χώρα εκθέσεων πολυεθνικών επιχειρήσεων. Η οδηγία (ΕΕ) 2016/1164 του Συμβουλίου²⁷ θεσπίζει κανόνες κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, συμπεριλαμβανομένων διατάξεων για φορολόγηση κατά την έξοδο ώστε να προλαμβάνεται η φοροαποφυγή των εταιρειών κατά τη μετεγκατάσταση στοιχείων του ενεργητικού τους. Στις 13 Μαρτίου 2018 επιτεύχθηκε πολιτική συμφωνία στο Συμβούλιο επί της πρότασης²⁸ της Επιτροπής για οδηγία για την υποχρεωτική γνωστοποίηση μηχανισμών φορολογικού σχεδιασμού από ενδιαμέσους, η οποία αναμένεται να θεσπιστεί σύντομα.

Ιδίως, η αύξηση των δυνατοτήτων διασυννοριακής πρόσβασης σε πληροφορίες σχετικά με τις εταιρείες θα συμβάλει στη διασφάλιση της δίκαιης φορολόγησης εκεί όπου παράγονται τα κέρδη. Οι προβλεπόμενες εγγυήσεις κατά της κατάχρησης των διαδικασιών μετατροπής και διάσπασης με σκοπό την αποκόμιση, μέσω τεχνητών ρυθμίσεων, αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων θα συμβάλουν στις προσπάθειες της Ένωσης για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής.

Η παρούσα πρωτοβουλία, μέσω της προσθήκης σαφέστερων και πιο εναρμονισμένων κανόνων για την προστασία των μετόχων των εταιρειών και τη βελτίωση του ελέγχου της νομιμότητας των διασυννοριακών μετατροπών, προσθέτει ένα ακόμη στοιχείο στα μέτρα μετριασμού των κινδύνων παρείσφρησης ομάδων του οργανωμένου εγκλήματος στη σύσταση και τις επιχειρηματικές δραστηριότητες νόμιμων οντοτήτων, όπως εταιρειών. Οι κίνδυνοι αυτοί παρουσιάστηκαν από την Επιτροπή στην έκθεσή της σχετικά με την εκτίμηση των κινδύνων που συνεπάγονται για την εσωτερική αγορά η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και οι οποίοι συνδέονται με διασυννοριακές δραστηριότητες, η οποία εκδόθηκε στις 26 Ιουνίου 2017²⁹. Στην έκθεση αυτή, η Επιτροπή υπογράμμισε την τρωτότητα των εταιρικών δομών, όπως των εταιρειών, έναντι του κινδύνου διείσδυσης ομάδων οργανωμένου εγκλήματος ή τρομοκρατικών ομάδων. Η παρούσα πρωτοβουλία θα συμπληρώσει τους φιλόδοξους κανόνες που ήδη ισχύουν δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, βάσει των οποίων οι εταιρικές δομές θα πρέπει να γνωστοποιούν τους πραγματικούς δικαιούχους τους σε οντότητες που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή των κανόνων για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας³⁰.

²⁶ Οδηγία (ΕΕ) 2016/881 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας (ΕΕ L 146 της 3.6.2016, σ. 8).

²⁷ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1164 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2016, για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (ΕΕ L 193 της 19.7.2016, σ. 1).

²⁸ COM(2017) 335 final.

²⁹ COM(2017) 340 final.

³⁰ Οι πληροφορίες σχετικά με τους πραγματικούς δικαιούχους θα πρέπει, επιπλέον, να τηρούνται σε εθνικό κεντρικό μητρώο.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

Νομική βάση

Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 50 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), το οποίο αποτελεί τη νομική βάση της αρμοδιότητας της ΕΕ να ενεργεί στον τομέα του εταιρικού δικαίου. Ειδικότερα, το άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο στ) προβλέπει την προοδευτική κατάργηση των περιορισμών της ελευθερίας εγκατάστασης, ενώ το άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) προβλέπει μέτρα συντονισμού για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των άλλων ενδιαφερόμενων μερών.

Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Η αντιμετώπιση των ανωτέρω προβλημάτων στο επίπεδο της ΕΕ, αντί μέσω μεμονωμένης δράσης των κρατών μελών, προσφέρει σαφή προστιθέμενη αξία. Οι βασικές δυσκολίες στη διενέργεια **διασυνοριακών μετατροπών και διασπάσεων** οφείλονται, αφενός, στο γεγονός ότι υπάρχουν αποκλίσεις, συγκρούσεις ή αλληλεπικαλύψεις μεταξύ των εθνικών κανόνων που ρυθμίζουν τις εν λόγω διαδικασίες, καθώς και μεταξύ των εθνικών κανόνων που διέπουν τη συναφή προστασία των πιστωτών, των εργαζομένων (συμπεριλαμβανομένου του ζητήματος της συμμετοχής των εργαζομένων) και των μετόχων μειοψηφίας, και, αφετέρου, στο γεγονός της μη αξιοποίησης της διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων. Τα βασικά προβλήματα στη λειτουργία των **υφιστάμενων κανόνων για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις** απορρέουν κυρίως από αποκλίνοντες, αλληλοσυγκρουόμενους ή αλληλεπικαλυπτόμενους εθνικούς κανόνες σχετικά με την προστασία των πιστωτών και των μετόχων μειοψηφίας, τη μη αξιοποίηση της διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων και άλλες ασυμβατότητες ή νομικές αβεβαιότητες που οφείλονται σε διάφορους κανόνες των κρατών μελών, για παράδειγμα λογιστικούς. Οι προκλήσεις αυτές απαιτούν, από τη φύση τους, την ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ. Τα κράτη μέλη δεν θα μπορούσαν, ενεργώντας μεμονωμένα, να άρουν τις δυσκολίες που εμποδίζουν την αποδοτικότερη διεξαγωγή των ανωτέρω διασυνοριακών πράξεων, δεδομένου ότι οι εθνικοί κανόνες και διαδικασίες πρέπει να είναι συμβατοί μεταξύ τους για να μπορούν να εφαρμόζονται ομαλά σε διασυνοριακές καταστάσεις και για να προάγουν τις διασυνοριακές πράξεις. Τα εμπόδια αυτά δεν είναι δυνατόν να αρθούν αποκλειστικά βάσει της άμεσης εφαρμογής του άρθρου 49 της ΣΛΕΕ, καθώς, πρώτον, αυτό θα απαιτούσε την αντιμετώπισή τους κατά περίπτωση μέσω διαδικασιών επί παραβάσει κατά των εκάστοτε οικείων κρατών μελών, και, δεύτερον, διότι η άρση πολλών εμποδίων προϋποθέτει τον προηγούμενο συντονισμό των εθνικών νομικών συστημάτων, συμπεριλαμβανομένης της καθιέρωσης διοικητικής συνεργασίας.

Επομένως, αν δεν υπάρξει δράση σε ενωσιακό επίπεδο, διαθέσιμες θα είναι μόνο μη εναρμονισμένες εθνικές λύσεις και οι επιχειρήσεις, ιδίως οι ΜΜΕ, θα εξακολουθήσουν να αντιμετωπίζουν διαφορετικά εθνικά καθεστώτα, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται η ουσιαστική απόλαυση της ελευθερίας εγκατάστασης, χωρίς να διασφαλίζεται επαρκής προστασία των ενδιαφερόμενων μερών, και να επιβαρύνονται με το συνακόλουθο κόστος ιδίως οι εταιρείες, αλλά και τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι εργαζόμενοι, οι πιστωτές και οι μέτοχοι μειοψηφίας.

Εξάλλου, ενώ το ουσιαστικό επίπεδο της προστασίας των εργαζομένων, των μετόχων μειοψηφίας και των πιστωτών θα εξακολουθήσει να καθορίζεται σε εθνικό επίπεδο, θα πρέπει να καθοριστεί σε ενωσιακό επίπεδο ένα διαδικαστικό πλαίσιο για την επιδίωξη της πραγμάτωσης της προστασίας αυτής στις περιπτώσεις διασυνοριακών πράξεων, ώστε να παρέχεται ασφάλεια δικαίου και να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα της εν λόγω προστασίας.

Βάσει των ανωτέρω, η στοχευμένη παρέμβαση της ΕΕ συνάδει με την αρχή της επικουρικότητας.

Αναλογικότητα

Όσον αφορά την αρχή της αναλογικότητας, οι προτεινόμενοι κανόνες φαίνονται κατάλληλοι για την επίτευξη των στόχων, αφενός, της θέσπισης σαφών και κατάλληλων κανόνων για τις εταιρείες και, αφετέρου, της προστασίας των ενδιαφερόμενων μερών, όπως περιγράφεται στην εκτίμηση επιπτώσεων. Η εκτίμηση επιπτώσεων εξηγεί το κόστος και τα οφέλη των επιλογών που εξετάστηκαν για τις εταιρείες, τα ενδιαφερόμενα μέρη και τα κράτη μέλη, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα απαραίτητα στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών οφελών και της πολιτικής εφικτότητας. Για παράδειγμα, η προτεινόμενη διαδικασία διασυνοριακής μετατροπής εκτιμάται ότι θα οδηγήσει σε εξοικονόμηση δαπανών ύψους 12 000-19 000 ευρώ ανά πράξη και ότι συνολικά οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην εσωτερική αγορά θα εξοικονομήσουν συνολικά ποσό 176–280 εκατομμυρίων ευρώ σε διάστημα 5 ετών.

Φαίνεται ότι οι προτεινόμενες δράσεις δεν υπερβαίνουν τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων και ότι τα θετικά αποτελέσματα των προτεινόμενων μέτρων υπερβαίνουν τις πιθανές αρνητικές συνέπειες (τμήμα 6.3 της εκτίμησης επιπτώσεων).

Επιλογή της νομικής πράξης

Η νομική βάση για τη θέσπιση μέτρων εταιρικού δικαίου είναι το άρθρο 50 της ΣΛΕΕ, το οποίο ορίζει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δρουν μέσω οδηγιών. Η οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 διέπει το εταιρικό δίκαιο σε επίπεδο ΕΕ. Για λόγους συνοχής και συνέπειας του ενωσιακού εταιρικού δικαίου, η παρούσα πρόταση θα τροποποιήσει και θα συμπληρώσει την οδηγία αυτή.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας

Η πρόταση θεσπίζει ένα νέο νομικό πλαίσιο για τις διαδικασίες των διασυνοριακών μετατροπών και διασπάσεων των κεφαλαιουχικών εταιρειών.

Η εκ των υστέρων αξιολόγηση³¹ της υφιστάμενης οδηγίας για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις³² διενεργήθηκε με βάση τα κριτήρια αξιολόγησης που θέτουν οι απαιτήσεις για τη «βελτίωση της νομοθεσίας». Βασικές πηγές στοιχείων για την αξιολόγηση ήταν η μελέτη με τίτλο «*The Application of the Cross-Border Mergers Directive*» (Η εφαρμογή της οδηγίας για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις) που εκπονήθηκε από εξωτερικό ανάδοχο για

³¹ Παράρτημα 5 της εκτίμησης επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση.

³² Οδηγία 2005/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών (ΕΕ L 310 της 25.11.2005, σ. 1)· η οδηγία αυτή έχει πλέον αντικατασταθεί από την οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου (κωδικοποιημένο κείμενο) (ΕΕ L 169 της 30.6.2017, σ. 46).

λογαριασμό της Επιτροπής³³, ορισμένες πρόσθετες μελέτες³⁴ και δύο δημόσιες διαβουλεύσεις (του 2015 και του 2017), οι οποίες συγκέντρωσαν τις απόψεις των ενδιαφερόμενων μερών σχετικά με τη λειτουργία των διασυνοριακών συγχωνεύσεων.

Η ανάλυση κατέληξε σε συνολικά θετική αξιολόγηση της οδηγίας για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις όσον αφορά την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα, τη συνάφεια, τη συνοχή και την προστιθέμενη ενωσιακή αξία. Συνολικά, η οδηγία για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις οδήγησε σε σημαντική αύξηση των διασυνοριακών συγχωνεύσεων, επιτυγχάνοντας τον σκοπό της να διευκολύνει τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις και να συμβάλει στην αύξηση των ευκαιριών που προσφέρει η εσωτερική αγορά.

Ωστόσο, παρά τη γενικώς θετική αποτίμηση, η αξιολόγηση εντόπισε ορισμένα προβλήματα τα οποία εμποδίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα της οδηγίας. Τα κύρια εμπόδια σχετίζονται με την έλλειψη εναρμόνισης των ουσιαστικών κανόνων, ιδίως των κανόνων για την προστασία των πιστωτών και των κανόνων για την προστασία των μετόχων μειοψηφίας, καθώς και με την έλλειψη πρόβλεψης στην οδηγία για μια ταχεία (δηλαδή, απλουστευμένη) διαδικασία. Η αύξηση της χρήσης της διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων θα μπορούσε να ενισχύσει τις συνέργειες και, ως εκ τούτου, τη συνοχή με άλλα νομοθετήματα του εταιρικού δικαίου.

Η παρούσα πρόταση συνάδει με την αξιολόγηση και επιδιώκει να αντιμετωπίσει τις κύριες ελλείψεις των υφιστάμενων κανόνων για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις που εντοπίζονται σ' αυτήν.

Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Η Επιτροπή συνεργάστηκε ενεργά με τα ενδιαφερόμενα μέρη και διεξήγαγε διεξοδικές διαβουλεύσεις καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας εκτίμησης επιπτώσεων. Η διαδικασία διαβούλευσης συμπεριέλαβε διαδικτυακή δημόσια διαβούλευση, συναντήσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων συζητήσεων με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και σειρά μελετών. Οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν με όλους αυτούς τους τρόπους λήφθηκαν υπόψη για τη διαμόρφωση της πρότασης.

Το 2012 η Επιτροπή διεξήγαγε δημόσια διαβούλευση για να εκτιμήσει τα βασικά συμφέροντα των ενδιαφερόμενων μερών σε σχέση με το ευρωπαϊκό εταιρικό δίκαιο και να αποφασίσει ποιες θα πρέπει να είναι οι μελλοντικές προτεραιότητες για το ενωσιακό εταιρικό δίκαιο. Παραλήφθηκαν 496 απαντήσεις από ευρύ φάσμα ενδιαφερόμενων μερών, μεταξύ των οποίων από δημόσιες αρχές, συνδικαλιστικές οργανώσεις, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, ομοσπονδίες επιχειρήσεων, ελεύθερους επαγγελματίες, επενδυτές, πανεπιστήμια, ομάδες προβληματισμού, συμβούλους και ιδιώτες. Η συντριπτική πλειονότητα των

³³ Bech-Bruun/Lexidale, *Study on the application of the cross-border mergers directive* (Σεπτέμβριος 2013) http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/mergers/131007_study-cross-border-merger-directive_en.pdf.

³⁴ Schmidt, *Cross-border mergers and divisions, transfers of seat: Is there a need to legislate?* (Διασυνοριακές συγχωνεύσεις και διασπάσεις, μεταφορές της έδρας: Υπάρχει ανάγκη νομοθέτησης;) Μελέτη για την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων (JURI), Ιούνιος 2016. Reynolds/Scherrer/Τρούλη, *Ex-post analysis of the EU framework in the area of cross-border mergers and divisions* (Εκ των υστέρων ανάλυση του ενωσιακού πλαισίου στον τομέα των διασυνοριακών συγχωνεύσεων και διασπάσεων), μελέτη για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Δεκέμβριος 2016.

ενδιαφερόμενων μερών εστιάστηκε στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και την προαγωγή της διασυνοριακής κινητικότητας. Περαιτέρω, έμφαση δόθηκε επίσης στην ανάγκη ενίσχυσης της προστασίας που απολαμβάνουν οι πιστωτές, οι μέτοχοι και οι εργαζόμενοι στις υποθέσεις με διασυνοριακό χαρακτήρα, καθώς και στην ανάγκη διευκόλυνσης της σύστασης εταιρειών και προώθησης του ρυθμιστικού ανταγωνισμού.

Το 2013 δρομολογήθηκε μια αναλυτικότερη διαδικτυακή δημόσια διαβούλευση με αντικείμενο τις διασυνοριακές μεταφορές της καταστατικής έδρας εταιρειών, προκειμένου να συγκεντρωθούν λεπτομερέστερες πληροφορίες σχετικά με το κόστος που βαρύνει τις εταιρείες που μεταφέρουν την καταστατική έδρα τους στο εξωτερικό και με τα οφέλη που θα συνεπαγόταν τυχόν ενωσιακή δράση στο πεδίο αυτό. Παραλήφθηκαν 86 συνολικά απαντήσεις από δημόσιες αρχές, συνδικαλιστικές οργανώσεις, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, εταιρείες, επιχειρηματικές οργανώσεις, ιδιώτες και πανεπιστήμια, με αποτέλεσμα να υπάρξει ευρεία εκπροσώπηση της κοινωνίας. Οι απαντήσεις προέρχονταν από 20 κράτη μέλη της ΕΕ, καθώς και από χώρες εκτός της ΕΕ. Διαπιστώθηκε ότι η πλειονότητα των απαντησάντων που δήλωσαν ότι θα εξέταζαν το ενδεχόμενο διασυνοριακής μεταφοράς της εταιρίας τους θα επιθυμούσε, σε γενικές γραμμές, τη θέσπιση μιας διαδικασίας μετατροπής. Όσοι απάντησαν θετικά στο εν λόγω ερώτημα ανέφεραν ως λόγους της στάσης τους τα οικονομικά οφέλη, την εξοικονόμηση κόστους για την εσωτερική αγορά και τις γενικότερες δυνατότητες των ΜΜΕ να πραγματοποιήσουν διασυνοριακή μεταφορά. Επιπλέον, το 43 % των απαντησάντων υποστήριξε ότι η νομολογία του ΔΕΕ δεν έχει αποσαφηνίσει επαρκώς το ζήτημα.

Το 2015 δρομολογήθηκε μια νέα δημόσια διαβούλευση, η οποία επικεντρώθηκε στις διασυνοριακές συγχωνεύσεις και τις διασυνοριακές διασπάσεις και στο πλαίσιο της οποίας παραλήφθηκαν 151 απαντήσεις³⁵. Όσον αφορά τις διασυνοριακές διασπάσεις, η ευρεία πλειονότητα των απαντησάντων τάχθηκε υπέρ της θέσπισης μιας νέας διαδικασίας, εντοπίζοντας την προστασία των πιστωτών, την προστασία των μετόχων μειοψηφίας και την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων ως τα κύρια ζητήματα προς αντιμετώπιση. Περίπου το 72 % των απαντησάντων που εξέφρασαν άποψη συναφώς υποστήριξε ότι η εναρμόνιση των νομικών απαιτήσεων σχετικά με τις διασυνοριακές διασπάσεις θα βοηθούσε τις επιχειρήσεις και θα διευκόλυνε τις διασυνοριακές πράξεις με τη μείωση των δαπανών που συνδέονται άμεσα με τη διασυνοριακή διάσπαση. Ως βασικά ζητήματα προς αντιμετώπιση αναφέρθηκαν τα ζητήματα της διαδικασίας και η προστασία των ενδιαφερόμενων μερών. Επιπλέον, το 68 % των απαντησάντων εντόπισε την ανασφάλεια δικαίου που οφείλεται στην έλλειψη ενωσιακών κανόνων ως το βασικό εμπόδιο για την ολοκλήρωση διασυνοριακής διάσπασης, ενώ το 51 % των απαντησάντων δήλωσε ότι η διάρκεια και η πολυπλοκότητα των υφιστάμενων διαδικασιών είναι ιδιαίτερα προβληματική. Όσον αφορά τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις, το 88 % των απαντησάντων τάχθηκε υπέρ της εναρμόνισης των διατάξεων για την προστασία των πιστωτών, εκ των οποίων το 75 % τάχθηκε υπέρ μιας προσέγγισης

³⁵ Schmidt, *Cross-border mergers and divisions, transfers of seat: Is there a need to legislate? (Διασυνοριακές συγχωνεύσεις και διασπάσεις, μεταφορές της έδρας: Υπάρχει ανάγκη νομοθέτησης;)* Μελέτη για την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων (JURI), Ιούνιος 2016. Reynolds/Scherrer/Τρούλη, *Ex-post analysis of the EU framework in the area of cross-border mergers and divisions* (Εκ των υστέρων ανάλυση του ενωσιακού πλαισίου στον τομέα των διασυνοριακών συγχωνεύσεων και διασπάσεων), μελέτη για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Δεκέμβριος 2016.

πλήρους εναρμόνισης. Η συντριπτική πλειονότητα αυτών υποστήριξε ότι η εγγύηση αποτελεί την καλύτερη μορφή προστασίας και ότι θα πρέπει να εναρμονιστεί η ημερομηνία έναρξης της περιόδου προστασίας των πιστωτών. Περαιτέρω, όσον αφορά την προστασία των μετόχων μειοψηφίας, το 66 % των απαντησάντων τάχθηκε υπέρ της εναρμόνισης, εκ των οποίων το 71 % τάχθηκε υπέρ της μέγιστης δυνατής εναρμόνισης. Το 70 % όσων τάχθηκαν υπέρ της πλήρους εναρμόνισης υποστήριξε ότι στους μετόχους μειοψηφίας θα πρέπει να παρέχεται το δικαίωμα εξόδου έναντι επαρκούς χρηματικής αποζημίωσης. Επιπλέον, το 62 % των απαντησάντων τάχθηκε υπέρ της θέσπισης μιας ταχείας διαδικασίας.

Η τελευταία δημόσια διαβούλευση με αντικείμενο το εταιρικό δίκαιο δρομολογήθηκε το 2017. Διήρκεσε από τις 10 Μαΐου 2017 έως τις 6 Αυγούστου 2017 και στο πλαίσιο της παραλήφθηκαν 207 απαντήσεις. Ενόψει της επικείμενης πρωτοβουλίας της, η Επιτροπή ζήτησε απαντήσεις σε λεπτομερείς ερωτήσεις σχετικά με τις ελλείψεις του ενωσιακού νομικού πλαισίου και τους τομείς που θεωρούνται τομείς προτεραιότητας για τους συμμετέχοντες.

Τα αποτελέσματα της διαβούλευσης έδειξαν ότι η ρύθμιση των διασυννοριακών μετατροπών υποστηρίζεται ευρέως τόσο από τα κράτη μέλη όσο και από τα ενδιαφερόμενα μέρη, καθώς περίπου το 85 % του συνόλου των απαντησάντων εξέφρασε την άποψη ότι θα πρέπει να θεσπιστεί ενωσιακή νομική πράξη για το θέμα αυτό. Όσον αφορά τις απόψεις των επιμέρους ομάδων των ενδιαφερόμενων μερών, όλες οι δημόσιες αρχές συμφώνησαν ότι η έλλειψη διαδικαστικών κανόνων για τις μετατροπές αποτελεί πράγματι εμπόδιο στην εσωτερική αγορά και ότι η ΕΕ θα πρέπει να αντιμετωπίσει το ζήτημα αυτό. Ορισμένες αρχές ανέφεραν ότι περισσότερο τους απασχολεί το ζήτημα της έδρας παρά το ζήτημα των μηχανισμών προστασίας των ενδιαφερόμενων μερών και δήλωσαν ότι θα υποστήριζαν μια πρωτοβουλία για τις μετατροπές στον βαθμό που θα παρέχει στις εταιρείες μόνο τη δυνατότητα να μεταφέρουν την πραγματική έδρα τους για πραγματικούς εμπορικούς σκοπούς και όχι να πραγματοποιούν μεταφορές εταιρειών-βιτρινών για να καταστρατηγήσουν τους κανόνες.

Οι ενώσεις επιχειρήσεων τάχθηκαν υπέρ της θέσπισης διαδικασίας για τις μετατροπές σε ποσοστό παρόμοιο μ' αυτό των δημόσιων αρχών. Περίπου το 44 % των ενώσεων επιχειρήσεων χαρακτήρισε το ζήτημα ως υψηλής προτεραιότητας για την ΕΕ, το 22 % το χαρακτήρισε ως ζήτημα προτεραιότητας και το 22 % το χαρακτήρισε ως ζήτημα χαμηλής προτεραιότητας. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις και οι συμβολαιογράφοι εμφανίστηκαν μετρίως θετικοί στο ενδεχόμενο θέσπισης νέων διαδικαστικών κανόνων για τις μετατροπές (χαρακτήρισαν το ζήτημα χαμηλής προτεραιότητας για την ΕΕ σε ποσοστό 74 % και 79 % αντίστοιχα). Τόσο οι συνδικαλιστικές οργανώσεις όσο και το Συμβούλιο των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (CNUE) τόνισαν ότι οι εταιρείες θα πρέπει να επιτρέπεται να μεταφέρουν την καταστατική έδρα τους μόνο από κοινού με την πραγματική έδρα τους, ενώ οι συνδικαλιστικές οργανώσεις τόνισαν επίσης την ανάγκη για ένα οριζόντιο μέσο για την ενημέρωση, διαβούλευση και συμμετοχή των εργαζομένων. Οι πανεπιστημιακοί επίσης τάχθηκαν ευρέως υπέρ της θέσπισης μιας διαδικασίας για τις μετατροπές. Ορισμένοι πανεπιστημιακοί υποστήριξαν ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να θέτουν δικούς τους όρους για την αναγνώριση της εταιρείας βάσει του δικαίου τους, ορίζοντας, ιδίως, αν απαιτούν μεταφορά της πραγματικής έδρας. Περαιτέρω, υποστηρίχθηκε ότι οι ψηφιακές τεχνολογίες θα πρέπει να χρησιμοποιούνται στον μέγιστο δυνατό βαθμό (δηλαδή, για τη δημοσίευση πληροφοριών και για την επικοινωνία μεταξύ των μητρώων εταιρειών). Επίσης, διατυπώθηκε από ορισμένους η άποψη ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να εμποδίσουν μετατροπή μόνο σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, για λόγους δημόσιου συμφέροντος.

Όσον αφορά τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις, όπως και στη δημόσια διαβούλευση του 2015, η πλειονότητα των ενδιαφερόμενων μερών που απάντησαν στη διαβούλευση του 2017 εντόπισε τα ίδια ζητήματα ως προβληματικά: την προστασία των πιστωτών, την προστασία των μετόχων μειοψηφίας και την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Η πλειονότητα των εθνικών δημόσιων αρχών που συμμετείχαν στη διαβούλευση του 2017 εξέφρασε την άποψη ότι υπάρχουν προβλήματα με τους ισχύοντες κανόνες για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις και ότι τα προβλήματα αυτά συνιστούν εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, αλλά σε διαφορετικό βαθμό. Οι απαντήσεις που δόθηκαν ως προς τον βαθμό προτεραιότητας που θα πρέπει να δοθεί στη δράση της ΕΕ για την τροποποίηση των ισχυόντων κανόνων έδειξαν ότι στο ζήτημα επικρατεί διχογνωμία. Όσον αφορά τις εγγυήσεις, όλες οι εθνικές δημόσιες αρχές που απάντησαν διατύπωσαν την άποψη ότι θα πρέπει να θεσπιστούν μέτρα για την προστασία των πιστωτών, ενώ το 70 % αυτών υποστήριξε ότι θα πρέπει επίσης να θεσπιστούν μέτρα για την προστασία των μετόχων μειοψηφίας. Το 80 % έκρινε σημαντικό να εναρμονιστούν τόσο οι διαδικαστικές όσο και οι ουσιαστικές πτυχές της προστασίας των πιστωτών, ενώ το 50 % έκρινε σημαντικό να μπορούν οι μέτοχοι μειοψηφίας να εμποδίσουν τη συγχώνευση και να αντιταχθούν στην ανταλλαγή μετοχών.

Οι επιχειρηματικές οργανώσεις που απάντησαν στη διαβούλευση του 2017 επίσης επιβεβαίωσαν ευρέως την ανάγκη τροποποίησης της οδηγίας για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις. Τα σημεία που έθιξαν οι επιχειρηματικές οργανώσεις αφορούσαν την απλούστευση των κανόνων (ταχεία διαδικασία), την ύπαρξη εναρμονισμένων κανόνων για την προστασία των πιστωτών και των μετόχων μειοψηφίας, την ύπαρξη απλουστευμένων κανόνων για την προστασία των εργαζομένων και την κατάργηση της υποχρέωσης σύναψης των πράξεων συγχώνευσης ενώπιον συμβολαιογράφου, όπως ισχύει σε ορισμένα κράτη μέλη.

Ομοίως, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις επίσης φάνηκαν δεκτικές στο ενδεχόμενο τροποποίησης των κανόνων για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις. Ωστόσο, επικέντρωσαν το ενδιαφέρον τους κυρίως στην ενίσχυση της προστασίας των εργαζομένων μέσω ισχυρότερων δικαιωμάτων ενημέρωσης, διαβούλευσης και συμμετοχής. Αντιθέτως, οι συμβολαιογράφοι εξέφρασαν στη συντριπτική πλειονότητά τους την άποψη ότι η ισχύουσα οδηγία λειτουργεί πολύ καλά και ότι δεν υπάρχει ανάγκη για οποιαδήποτε νέα ενωσιακά μέτρα στον τομέα αυτόν.

Όσον αφορά τις διασυνοριακές διασπάσεις, όλες οι δημόσιες αρχές που απάντησαν στη διαβούλευση τάχθηκαν υπέρ της θέσπισης νέων κανόνων για τις διασυνοριακές διασπάσεις, ενώ το 40 % αυτών δήλωσε ότι μια πρωτοβουλία στον τομέα αυτόν θα πρέπει να αποτελεί ζήτημα υψηλής προτεραιότητας για την ΕΕ.

Οι επιχειρηματικές οργανώσεις τάχθηκαν σαφώς υπέρ της θέσπισης νέων κανόνων, με το 44 % αυτών να χαρακτηρίζει την εν λόγω θέσπιση ζήτημα υψηλής προτεραιότητας και το 26 % να τη χαρακτηρίζει ζήτημα προτεραιότητας. Οι συμβολαιογράφοι εξέφρασαν μέτρια υποστήριξη για μια νέα πρωτοβουλία. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις εξέφρασαν έντονες επιφυλάξεις σε σχέση με τις διασπάσεις, λόγω των κινδύνων που εγκυμονούν για τους εργαζομένους, και τόνισαν ότι, αν τα κράτη μέλη αποφασίσουν υπέρ της θέσπισης κανόνων για τις διασπάσεις, θα πρέπει να ενισχυθούν τα δικαιώματα των εργαζομένων σε ενημέρωση και διαβούλευση.

Ως γενική παρατήρηση, σημειώνεται ότι η μεγάλη πλειονότητα των απαντησάντων που τάχθηκαν υπέρ μιας νέας διαδικασίας για τις διασυνοριακές διασπάσεις υποστήριξε ότι η διαδικασία αυτή θα πρέπει να ακολουθεί στενά τις συναφείς διατάξεις της ισχύουσας οδηγίας για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις.

Περαιτέρω, οι απόψεις των ενδιαφερόμενων μερών συγκεντρώθηκαν και στο πλαίσιο σειράς συνεδριάσεων. Η διαδικασία της διαβούλευσης σχετικά με τη δέσμη μέτρων για το εταιρικό δίκαιο στο πλαίσιο της ομάδας εμπειρογνομόνων για το εταιρικό δίκαιο (CLEG) ξεκίνησε το 2012. Το διάστημα 2012-2014 οι συνεδριάσεις της CLEG επικεντρώθηκαν στο σχέδιο δράσης για το εταιρικό δίκαιο και την εταιρική διακυβέρνηση του 2012, ενώ το 2015 και το 2016 οι συνεδριάσεις της CLEG είχαν ως επίκεντρο τα ζητήματα της ψηφιοποίησης. Το 2017 πραγματοποιήθηκαν τρεις συνεδριάσεις της CLEG στις οποίες συζητήθηκαν συγκεκριμένα τα σχετικά ζητήματα για τη δέσμη μέτρων για το εταιρικό δίκαιο (δηλαδή, η ψηφιοποίηση, οι διασυνοριακές συγχωνεύσεις, οι διασυνοριακές διασπάσεις και οι διασυνοριακές μετατροπές). Στις συνεδριάσεις αυτές η Επιτροπή κάλεσε τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών να διατυπώσουν την άποψή τους επί συγκεκριμένων ζητημάτων.

Το 2017 η Επιτροπή προσκάλεσε στις συνεδριάσεις της CLEG όχι μόνο τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, αλλά και εκπροσώπους των ενδιαφερόμενων μερών που είχαν συμμετάσχει στις δημόσιες διαβουλεύσεις του 2013, του 2015 και του 2017. Τα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη προέρχονταν από τον κόσμο των επιχειρήσεων, των εργαζομένων και των νομικών επαγγελματιών. Τα ενδιαφερόμενα μέρη υπογράμμισαν την ανάγκη να διευκολυνθούν οι διασυνοριακές πράξεις, με ταυτόχρονη, ωστόσο, προστασία, μέσω επαρκών εγγυήσεων, των συμφερόντων των εταίρων, των εργαζομένων και των δανειστών. Σε γενικές γραμμές, διαπιστώνεται ευρεία υποστήριξη για την πρωτοβουλία για τις διασυνοριακές μετατροπές, υπό τον όρο της πρόβλεψης επαρκών εγγυήσεων. Όσον αφορά τις συγχωνεύσεις, οι εκπρόσωποι των κρατών μελών εξέφρασαν, σε γενικές γραμμές, υποστήριξη για την πρωτοβουλία, δηλώνοντας, εντούτοις, ότι για να διαμορφωθούν συγκεκριμένες λύσεις θα απαιτηθούν αναλυτικότερες συζητήσεις. Ενώ καμία επιμέρους ομάδα ενδιαφερόμενων μερών δεν αντιτάχθηκε στην αναθεώρηση των κανόνων για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις, διατυπώθηκαν διαφορετικές απόψεις ως προς τον βαθμό προτεραιότητάς της. Όσον αφορά τις διασυνοριακές διασπάσεις, οι εκπρόσωποι των κρατών μελών εξέφρασαν, σε γενικές γραμμές, υποστήριξη για την πρωτοβουλία, αν και η διαμόρφωση των συγκεκριμένων λύσεων, δεδομένων ιδίως των διαφορετικών νομικών παραδόσεων των κρατών μελών, φαίνεται ότι απομένει να συζητηθεί. Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη πλην των συνδικαλιστικών οργανώσεων συμμερίστηκαν, σε γενικές γραμμές, την άποψη ότι μια νέα διαδικασία για τις διασυνοριακές διασπάσεις θα ήταν εξαιρετικά χρήσιμη και ότι αυτή θα πρέπει να ακολουθεί στενά τις συναφείς διατάξεις της ισχύουσας οδηγίας για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις.

Πέραν των συνεδριάσεων της CLEG, πληροφορίες από τα ενδιαφερόμενα μέρη συγκεντρώθηκαν και μέσω διμερών συναντήσεων. Στο πλαίσιο των συναντήσεων αυτών, οι εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών οργανώσεων τόνισαν τη σημασία της διατήρησης των δικαιωμάτων συμμετοχής των εργαζομένων και υποστήριξαν ότι οι εταιρείες θα πρέπει να μπορούν να μετακινούνται μόνο για σκοπούς που αφορούν τις πραγματικές δραστηριότητές τους, ώστε να αποφεύγεται η δημιουργία εταιρειών-βιτρινών μέσω διασυνοριακών πράξεων. Οι εκπρόσωποι των επιχειρηματικών οργανώσεων υποστήριξαν έντονα την πρωτοβουλία για τη διευκόλυνση της κινητικότητας των εταιρειών.

Η πρόταση αντιμετωπίζει τα πλέον σημαντικά ζητήματα που επισημάνθηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ωστόσο, δεδομένου ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν αποκλίνουσες απόψεις ως προς τη λεπτομερή προσέγγιση που πρέπει να ακολουθηθεί για την αντιμετώπιση των εν λόγω ζητημάτων, η πρόταση επιδιώκει να επιτύχει μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ των αποκλινουσών αυτών απόψεων.

Συλλογή και χρήση εμπειρογνώσεως

Τον Μάιο του 2014 συγκροτήθηκε η άτυπη ομάδα εμπειρογνομένων για το εταιρικό δίκαιο (ICLEG), με στόχο να συνδράμει την Επιτροπή στο έργο της σε θέματα εταιρικού δικαίου. Ως μέλη της ομάδας εμπειρογνομένων διορίστηκαν πανεπιστημιακοί και επαγγελματίες του νομικού κλάδου με ιδιαίτερη γνώση και εμπειρία στον τομέα του εταιρικού δικαίου, οι οποίοι προέρχονταν από σειρά διαφορετικών κρατών μελών.

Επιπλέον, η Επιτροπή χρησιμοποίησε τα αποτελέσματα μιας μελέτης που εκπονήθηκε το 2017 και που ανέλυσε συγκεκριμένα ζητήματα των διασυνοριακών μεταφορών της καταστατικής έδρας εταιρειών και των διασυνοριακών διασπάσεων εταιρειών. Περαιτέρω, η Επιτροπή συγκέντρωσε παρατηρήσεις εμπειρογνομένων στο πλαίσιο διαφόρων συνεδρίων, συμπεριλαμβανομένου ενός συνεδρίου που διοργανώθηκε τον Σεπτέμβριο του 2017 στο Τάλιν της Εσθονίας με τίτλο «21st European Company Law and Corporate Governance Conference: Crossing Borders, Digitally» (21ο συνέδριο για το ευρωπαϊκό εταιρικό δίκαιο και την εταιρική διακυβέρνηση: Διέλευση συνόρων, ψηφιακά) και του ετήσιου συνεδρίου για το ευρωπαϊκό εταιρικό δίκαιο και την εταιρική διακυβέρνηση που πραγματοποιήθηκε στην Τρίερ της Γερμανίας τον Οκτώβριο του 2017.

Εκτίμηση επιπτώσεων

Η έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων που καλύπτει την ψηφιοποίηση, τις διασυνοριακές πράξεις και τους κανόνες σύγκρουσης νόμων στον τομέα του εταιρικού δικαίου εξετάστηκε από την επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου στις 11 Οκτωβρίου 2017³⁶. Στις 13 Οκτωβρίου 2017 η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέδωσε αρνητική γνώμη. Οι συστάσεις που διατύπωσε η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου λήφθηκαν υπόψη και εκπονήθηκε αναθεωρημένη έκδοση της εκτίμησης επιπτώσεων, η οποία υποβλήθηκε στην επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου στις 20 Οκτωβρίου 2017. Η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέδωσε θετική γνώμη με επιφυλάξεις στις 7 Νοεμβρίου 2017.

Όσον αφορά το **πεδίο εφαρμογής**, το οποίο θα καθορίζει ποια είδη εταιρειών θα μπορούν να επωφεληθούν από τους εναρμονισμένους κανόνες και διαδικασίες για τις διασυνοριακές μετατροπές και διασπάσεις και τους τροποποιημένους κανόνες για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις, η εκτίμηση επιπτώσεων εξηγεί γιατί το υφιστάμενο πεδίο εφαρμογής των κανόνων για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις (το οποίο καταλαμβάνει τις κεφαλαιουχικές εταιρείες) αποτελεί την πλέον ενδεδειγμένη λύση για όλες τις διασυνοριακές πράξεις, παρά το γεγονός ότι εκφράστηκαν ορισμένες απόψεις υπέρ της διεύρυνσής του ώστε να καταλάβει τις προσωπικές εταιρείες και τους συνεταιρισμούς. Ο λόγος είναι ότι, σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία, η χρήση των κανόνων για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις από οντότητες πέραν των κεφαλαιουχικών εταιρειών είναι πολύ περιορισμένη. Το 66 % των απορροφωσών εταιρειών και το 70 % των συγχωνευομένων εταιρειών που συμμετείχαν σε διασυνοριακή συγχώνευση ήταν εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, ενώ το 32 % των απορροφωσών εταιρειών και το 28 % των συγχωνευομένων εταιρειών που συμμετείχαν σε διασυνοριακή συγχώνευση ήταν ανώνυμες εταιρείες³⁷. Επιπλέον, τυχόν διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής

³⁶ Η εκτίμηση επιπτώσεων και η γνώμη της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου διατίθενται στη διεύθυνση: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&year=&serviceId=10226&s=Search>

³⁷ Τα στοιχεία αφορούν την περίοδο 2008-2012, Bech-Bruun/Lexidale, 2013, σ. 80.

θα οδηγούσε σε πιθανές πρακτικές δυσκολίες σε σχέση με το εταιρικό δίκαιο και τους λογιστικούς κανόνες της ΕΕ, που ισχύουν μόνο για τις κεφαλαιουχικές εταιρείες.

Όσον αφορά τη **θέσπιση νέων διαδικαστικών κανόνων για τις διασυνοριακές μετατροπές και διασπάσεις**, η εκτίμηση επιπτώσεων εξέτασε την επιλογή 0 (βασικό σενάριο) της μη ύπαρξης καθόλου διαδικαστικών κανόνων για τις διασυνοριακές μετατροπές και διασπάσεις έναντι της επιλογής 1, η οποία συνίστατο στη θέσπιση εναρμονισμένων ενωσιακών διαδικασιών που θα επιτρέπουν στις εταιρείες να πραγματοποιούν απευθείας διασυνοριακές μετατροπές και διασπάσεις. Η έλλειψη διαδικαστικών κανόνων καθιστά τις διασυνοριακές μετατροπές και διασπάσεις εξαιρετικά δύσκολες, αν όχι αδύνατες. Εθνικές διαδικασίες για τις διασυνοριακές μετατροπές και διασπάσεις υπάρχουν σε περιορισμένο μόνο αριθμό κρατών μελών, ενώ συχνά δεν συμβαδίζουν μεταξύ τους. Ως εκ τούτου, οι εταιρείες υποχρεούνται να βασίζονται σε δαπανηρές έμμεσες διαδικασίες, την αναλογική εφαρμογή της οδηγίας για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις και τη νομολογία του ΔΕΕ, αν οι συμμετέχοντες νομικοί και οι υπεύθυνοι των οικείων μητρώων επιχειρήσεων γνωρίζουν τη σχετική νομολογία. Με τη θέσπιση νέων διαδικαστικών κανόνων για τις διασυνοριακές μετατροπές και διασπάσεις, θα παρασχεθεί στις εταιρείες σαφήνεια και θα μειωθεί σημαντικά το κόστος με το οποίο βαρύνονται οι εταιρείες που επιθυμούν να πραγματοποιήσουν διασυνοριακή μετατροπή ή διάσπαση. Επιπλέον, θα αποσαφηνιστεί για τα εθνικά μητρώα επιχειρήσεων ο χρόνος κατά τον οποίο η εταιρεία μπορεί να καταχωριστεί στο μητρώο επιχειρήσεων στο κράτος μέλος προορισμού και να διαγραφεί από το μητρώο επιχειρήσεων στο κράτος μέλος αφετηρίας, ώστε να αποφεύγονται καταστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης Polbud³⁸.

Όσον αφορά την **προστασία των μετόχων μειοψηφίας**, η εκτίμηση επιπτώσεων εξέτασε την επιλογή 0 (βασικό σενάριο), η οποία συνίστατο στη διατήρηση των υφιστάμενων κανόνων για την προστασία των μετόχων μειοψηφίας, έναντι των επιλογών 1 και 2. Η επιλογή 1 προέβλεπε τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων σε ολόκληρη την ενιαία αγορά. Βασιζόταν στους κανόνες για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις, αλλά προέβλεπε επιπλέον εναρμονισμένους κανόνες. Η προτιμώμενη επιλογή 2 προβλέπει τους ίδιους εναρμονισμένους κανόνες με την επιλογή 1, αλλά παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να προβλέπουν πρόσθετες εγγυήσεις. Η επιλογή αυτή θα παρέχει την πλέον προσαρμοσμένη στις εκάστοτε ανάγκες προστασία των μετόχων μειοψηφίας. Μολονότι η επιλογή 2 μπορεί ενδεχομένως να επιφέρει κάποιες δαπάνες συμμόρφωσης για τις εταιρείες, θα οδηγήσει σε σημαντική μείωση του κόστους και των βαρών για τις εταιρείες σε σύγκριση με το βασικό σενάριο, και θα παρέχει περισσότερη ασφάλεια δικαίου, με αποτέλεσμα να μειώνονται οι ανάγκες λήψης νομικών συμβουλών και να προκύπτει εξοικονόμηση δαπανών για τις εταιρείες σε σύγκριση με το βασικό σενάριο. Η προτιμώμενη επιλογή 2 παρέχει τη βέλτιστη ισορροπία μεταξύ μείωσης του κόστους, υψηλού επιπέδου προστασίας και ευελιξίας για τα κράτη μέλη.

Όσον αφορά την **προστασία των πιστωτών**, η εκτίμηση επιπτώσεων εξέτασε την επιλογή 0 (βασικό σενάριο), η οποία συνίστατο στη διατήρηση αμετάβλητων των υφιστάμενων κανόνων για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις και τη μη θέσπιση ενωσιακών κανόνων για την προστασία των πιστωτών στις διασυνοριακές μετατροπές και διασπάσεις, έναντι της επιλογής 1, η οποία προέβλεπε τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για την προστασία των πιστωτών, και έναντι της επιλογής 2, η οποία προέβλεπε τη θέσπιση των ίδιων εναρμονισμένων κανόνων με την επιλογή 1, αλλά με την παροχή στα κράτη μέλη της

³⁸

Υπόθεση C-106/16, Polbud – Wykonawstwo.

δυνατότητας να θεσπίζουν πρόσθετες εγγυήσεις. Η προτιμώμενη επιλογή 2 θα παρέχει τη βέλτιστη ισορροπία μεταξύ μείωσης του κόστους, υψηλού επιπέδου προστασίας και ευελιξίας για τα κράτη μέλη. Τόσο η επιλογή 1 όσο και η επιλογή 2 θα επέφεραν σημαντική μείωση του κόστους και των βαρών για τις εταιρείες σε σύγκριση με το βασικό σενάριο, καθώς οι εναρμονισμένοι κανόνες για την προστασία των πιστωτών θα προσέφεραν περισσότερη ασφάλεια δικαίου, με αποτέλεσμα να μειώνονται οι ανάγκες λήψης νομικών συμβουλών για την πραγματοποίηση οποιασδήποτε διασυννοριακής πράξης. Η επιλογή 1 θα παρείχε τις υψηλότερες εξοικονομήσεις δαπανών για τις εταιρείες, ενώ οι εξοικονομήσεις δαπανών ενδέχεται να είναι χαμηλότερες με την επιλογή 2, δεδομένου ότι η προβλεπόμενη απ' αυτήν δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίζουν πρόσθετες εγγυήσεις μπορεί να αποδειχθεί δαπανηρή ή επαχθής για ορισμένες εταιρείες (για παράδειγμα, σε περίπτωση ανάγκης παροχής εγγυήσεων για όλους τους πιστωτές). Ως προς το επίπεδο της παρεχόμενης στους πιστωτές προστασίας, η επιλογή 2 θα παρέχει πληρέστερη και πιο στοχευμένη προστασία σε σχέση με την επιλογή 1, λόγω της δυνατότητας που παρέχει στα κράτη μέλη να συνεκτιμούν τις εθνικές ιδιαιτερότητες στο πεδίο της προστασίας των πιστωτών και να θεσπίζουν περισσότερες εγγυήσεις.

Όσον αφορά την **ενημέρωση, τη διαβούλευση και τη συμμετοχή των εργαζομένων**, η εκτίμηση επιπτώσεων συνέκρινε την επιλογή 0 (βασικό σενάριο), η οποία συνίστατο στην εφαρμογή των υφιστάμενων κανόνων σχετικά με τη συμμετοχή των εργαζομένων που προβλέπονται στην οδηγία για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις, με την επιλογή 1, η οποία προέβλεπε την εφαρμογή των ισχυόντων για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις κανόνων σχετικά με τη συμμετοχή των εργαζομένων και στις διασυννοριακές διασπάσεις και μετατροπές, καθώς και με την επιλογή 2, η οποία προέβλεπε στοχευμένες τροποποιήσεις των ισχυόντων κανόνων για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις και την ταυτόχρονη θέσπιση ειδικών μέτρων για τους υψηλότερους κινδύνους για τους εργαζομένους που θεωρείται ότι ενέχουν οι διασυννοριακές διασπάσεις και μετατροπές. Η προτιμώμενη επιλογή 2 αποτελείται από διάφορα στοιχεία τα οποία, συνδυαστικά, στοχεύουν στην παροχή της αναγκαίας προστασίας για τους εργαζομένους. Στις προβλεπόμενες εγγυήσεις περιλαμβάνονται για όλα τα είδη διασυννοριακών πράξεων, αφενός, η υποχρέωση σύνταξης από τη διοίκηση της εταιρείας μιας νέας ειδικής έκθεσης που θα περιγράφει τον αντίκτυπο της διασυννοριακής συγχώνευσης στις θέσεις εργασίας και στην κατάσταση των εργαζομένων, και, αφετέρου, η θέσπιση ενός κανόνα για την αποτροπή των καταχρήσεων, ο οποίος ορίζει ότι, για διάστημα 3 ετών από την πραγματοποίηση της διασυννοριακής πράξης, η εταιρεία, αν προχωρήσει σε επόμενη διασυννοριακή ή εγχώρια πράξη, δεν μπορεί να υπονομεύσει το σύστημα συμμετοχής των εργαζομένων. Ο κανόνας αυτός βασίζεται στους υφιστάμενους κανόνες για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις, αλλά προβλέπεται η προσαρμογή του ώστε να καταλαμβάνει όχι μόνο τις μεταγενέστερες εγχώριες μετατροπές, συγχωνεύσεις ή διασπάσεις, αλλά και άλλες διασυννοριακές και εγχώριες πράξεις. Επιπλέον, η επιλογή αυτή προβλέπει τη θέσπιση ειδικών κανόνων σχετικά με τις διαπραγματεύσεις στις περιπτώσεις των διασυννοριακών διασπάσεων και μετατροπών. Η εκτίμηση επιπτώσεων ανέλυσε το κόστος και τα οφέλη των εν λόγω στοχευμένων τροποποιήσεων και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το περιορισμένο πρόσθετο κόστος συμμόρφωσης για τις επιχειρήσεις, λόγω της ενδεχόμενης σύνταξης της έκθεσης, αντισταθμίζεται από την αυξημένη προστασία των εργαζομένων και τα συνακόλουθα κοινωνικά οφέλη.

Τέλος, η εκτίμηση επιπτώσεων εξέτασε επίσης το ζήτημα του τρόπου αντιμετώπισης των κινδύνων κατάχρησης, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου πολλαπλασιασμού των εταιρειών-βιτρινών για σκοπούς καταστρατήγησης των κανόνων, όπως για την αποφυγή εργασιακών προτύπων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για σκοπούς επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού. Κατά τις δημόσιες διαβουλεύσεις, ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη, ιδίως συνδικαλιστικές οργανώσεις, ζήτησαν να θεσπιστεί υποχρέωση της εταιρείας που

πραγματοποιεί διασυννοριακή μετατροπή να μεταφέρει στο κράτος μέλος προορισμού τόσο την καταστατική όσο και την πραγματική έδρα της. Ωστόσο, η εντελώς πρόσφατη απόφαση του ΔΕΕ στην υπόθεση Polbud, η οποία εκδόθηκε μετά το τέλος της δημόσιας διαβούλευσης, ορίζει ότι η ελευθερία εγκατάστασης εφαρμόζεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες μόνο η καταστατική έδρα μεταφέρεται διασυννοριακά. Επομένως, δεν θα μπορούσε να θεσπιστεί τέτοια υποχρέωση. Ως εκ τούτου, η εκτίμηση επιπτώσεων εξέτασε την επιλογή 0 (βασικό σενάριο), της μη ύπαρξης καθόλου εναρμονισμένων κανόνων, έναντι της επιλογής 1, η οποία προβλέπει τη θέσπιση κανόνων και διαδικασιών βάσει των οποίων τα κράτη μέλη θα πρέπει να αξιολογούν κατά περίπτωση αν η εκάστοτε διασυννοριακή μετατροπή συνιστά τεχνητή μεθόδευση που αποσκοπεί στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην αδικαιολόγητη προσβολή των δικαιωμάτων των εργαζομένων, των μετόχων μειοψηφίας ή των πιστωτών. Η προτιμώμενη επιλογή 1 θα συμβάλει άμεσα στην καταπολέμηση της καταστρατήγησης των κανόνων και, ως εκ τούτου, της καταχρηστικής ή δόλιας χρήσης εταιρειών-βιτρινών. Σε σύγκριση με το βασικό σενάριο, η επιλογή 1 θα αποτελεί τμήμα της διαδικασίας που θα επιτρέπει στις εταιρείες να πραγματοποιήσουν διασυννοριακή μετατροπή και, ως εκ τούτου, το πρόσθετο κόστος συμμόρφωσης δεν θα αφορά ειδικά την αξιολόγηση του ενδεχομένου να πρόκειται για τεχνητή μεθόδευση. Όσον αφορά τα κράτη μέλη, θα πρέπει να μεταφέρουν στο εθνικό τους δίκαιο και να εφαρμόζουν τους εν λόγω κανόνες, με αποτέλεσμα να προκύψουν ορισμένες διοικητικές και οργανωτικές δαπάνες. Η επιλογή 1 θα έχει ως αποτέλεσμα καλύτερη προστασία των ενδιαφερόμενων μερών. Τα ενδιαφερόμενα μέρη θα μπορούν να διατυπώνουν τις απόψεις τους καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας και, εν τέλει, θα προστατεύονται έναντι της καταστρατήγησης των κανόνων από εταιρείες που επιδιώκουν να τους παρακάμψουν.

Η εκτίμηση επιπτώσεων ανέλυσε επίσης επιλογές ως προς τους κανόνες σχετικά με τη σύγκρουση νόμων. Η προτιμώμενη συναφώς επιλογή συνίσταται σε μια πράξη που θα εναρμονίζει τους σχετικούς κανόνες, ιδίως όσον αφορά το συνδυαστικό στοιχείο, με βάση τον τόπο σύστασης της εταιρείας, και με περαιτέρω ειδικούς κανόνες που θα υποδεικνύουν το δίκαιο της πραγματικής έδρας της εταιρείας και που θα καλύπτουν μόνο εταιρείες εγκατεστημένες στην ΕΕ. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι περιπτώσεις που παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη ανάγκη αποσαφήνισης, οι οποίες αφορούν συγκεκριμένα ζητήματα εφαρμοστέου δικαίου στις κεφαλαιουχικές εταιρείες σε διασυννοριακές καταστάσεις, αντιμετωπίζονται στην προτεινόμενη νομοθετική πράξη για τις διασυννοριακές μετατροπές, συγχωνεύσεις και διασπάσεις, αποφασίστηκε να μην υποβληθεί, επί του παρόντος, πρόταση ειδικής νομοθετικής πράξης σχετικά με τη σύγκρουση νόμων.

Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου

Η πρόταση, διευκολύνοντας τη διασυννοριακή κινητικότητα των εταιρειών, αναμένεται να αποφέρει σημαντικά οφέλη απλούστευσης της επιχειρηματικότητας στην ενιαία αγορά.

Η θέσπιση μιας ολοκληρωμένης δέσμης κοινών κανόνων που θα ρυθμίζουν τις **διασυννοριακές μετατροπές και διασπάσεις** θα εξορθολογίσει και θα απλουστεύσει τις διαδικασίες, και θα μειώσει το κόστος για τις επιχειρήσεις όσον αφορά το είδος και το περιεχόμενο των εγγράφων που πρέπει να συντάσσονται, τις διάφορες διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται και τις σχετικές προθεσμίες, καθώς και άλλες πρόσθετες απαιτήσεις. Οι προτεινόμενοι κανόνες σχετικά με τη συμμετοχή των εργαζομένων, καθώς και οι προτεινόμενοι κανόνες σχετικά με την προστασία των εταίρων και των πιστωτών θα ενισχύσουν την ασφάλεια δικαίου και την προβλεψιμότητα των συνεπειών των εν λόγω πράξεων. Οι νέοι κοινοί κανόνες για τις διασυννοριακές διασπάσεις και μετατροπές αναμένεται να αποφέρουν εξοικονομήσεις δαπανών ύψους 12 000-37 000 ευρώ (διασπάσεις)

και 12 000-19 000 ευρώ (μετατροπές), ανάλογα με το μέγεθος των οικείων εταιρειών και τα κράτη μέλη που εμπλέκονται.

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις του ισχύοντος ενωσιακού νομικού πλαισίου για τις **διασυνοριακές συγχωνεύσεις** θα απλουστεύσουν τους κανόνες για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις εταιρειών και θα οδηγήσουν σε μείωση του κόστους και των διοικητικών βαρών μέσω μιας νέας κοινής και ορθολογικής διαδικασίας. Οι προτεινόμενοι κανόνες σχετικά με την προστασία των εταίρων και των πιστωτών, καθώς και οι προτεινόμενοι κανόνες δημοσιότητας θα ενισχύσουν την ασφάλεια δικαίου και την προβλεψιμότητα.

Η μείωση του κόστους και οι διοικητικές απλουστεύσεις θα έχουν ιδιαίτερα θετικό αντίκτυπο για τις πολύ μικρές και τις μικρές επιχειρήσεις.

Η ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπεται στην παρούσα πρόταση θα πραγματοποιείται μέσω του υφιστάμενου συστήματος διασύνδεσης των κεντρικών και των εμπορικών μητρώων καθώς και των μητρώων εταιρειών (BRIS). Ως εκ τούτου, δεν προβλέπονται ειδικές εφαρμογές πληροφορικής.

Θεμελιώδη δικαιώματα

Οι προτεινόμενοι κανόνες της παρούσας πρωτοβουλίας διασφαλίζουν τον πλήρη σεβασμό των δικαιωμάτων και των αρχών που κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συμβάλλουν στην πραγμάτωση σειράς των εν λόγω δικαιωμάτων. Ειδικότερα, κύριος στόχος της παρούσας πρωτοβουλίας είναι να διευκολύνει την άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 του Χάρτη, και να διασφαλίσει την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας (άρθρο 21 παράγραφος 2). Η πρωτοβουλία επιδιώκει να ενισχύσει την επιχειρηματική ελευθερία σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και τις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές (άρθρο 16). Το δικαίωμα στην ιδιοκτησία, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17 του Χάρτη, επίσης προάγεται με την πρωτοβουλία, μέσω των εγγυήσεων που παρέχονται για τους μετόχους. Εξάλλου, μολονότι η πρωτοβουλία προβλέπει κανόνες για τις εταιρείες στο πλαίσιο του εταιρικού δικαίου, θα συμβάλει επίσης στο δικαίωμα των εργαζομένων στην ενημέρωση και τη διαβούλευση στο πλαίσιο της επιχείρησης (άρθρο 27 του Χάρτη), παρέχοντας μεγαλύτερη διαφάνεια για τους εργαζομένους στην περίπτωση των διασυνοριακών πράξεων των εταιρειών. Επιπλέον, η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επίσης διασφαλίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Χάρτη.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Δεν προβλέπονται σημαντικές δαπάνες. Η πρόταση θα επιφέρει δαπάνες κυρίως για τις εθνικές διοικητικές αρχές σε σύνδεση με τη θέσπιση νομοθετικών κανόνων σε εθνικό επίπεδο (προετοιμασία, διαβούλευση, έγκριση, προσαρμογή υφιστάμενων κανόνων), καθώς και με την καθιέρωση διαδικασιών ελέγχου. Όσον αφορά τις διασυνοριακές μετατροπές και διασπάσεις, στα κράτη μέλη όπου δεν προβλέπονται σχετικές διασυνοριακές διαδικασίες οι επιπτώσεις θα είναι υψηλότερες απ' ό,τι στα κράτη μέλη όπου προβλέπονται τέτοιες διαδικασίες και όπου απλώς θα χρειαστεί να προσαρμοστούν αυτές. Δεν υπάρχουν επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων

Η Επιτροπή θα βοηθήσει τα κράτη μέλη να μεταφέρουν τους προτεινόμενους κανόνες στο εθνικό τους δίκαιο και θα παρακολουθεί την εφαρμογή τους. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θα συνεργαστεί στενά με τις εθνικές αρχές, για παράδειγμα με τους εθνικούς εμπειρογνώμονες στον τομέα του εταιρικού δικαίου που συμμετέχουν στην ομάδα εμπειρογνομένων για το εταιρικό δίκαιο (CLEG). Συναφώς, η Επιτροπή μπορεί να παράσχει συνδρομή και καθοδήγηση (π.χ. με τη διοργάνωση εργαστηρίων εφαρμογής ή την παροχή συμβουλών σε διμερή βάση).

Η παρακολούθηση θα συνίσταται στην ανάλυση των τάσεων στις διασυνοριακές πράξεις εταιρειών, όπως αυτές θα προκύπτουν από τις γνωστοποιήσεις διασυνοριακών μετατροπών, συγχωνεύσεων και διασπάσεων μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων (BRIS), τη συγκέντρωση, στο μέτρο του δυνατού, στοιχείων σχετικά με το κόστος των διασυνοριακών μετατροπών, και τις απαντήσεις των ενδιαφερόμενων μερών και των ενώσεων ενδιαφερόμενων μερών στο ερώτημα του αν και κατά πόσον είναι ικανοποιημένοι με την προστασία των δικαιωμάτων τους στο πλαίσιο των οικείων διασυνοριακών πράξεων. Επιπλέον, θα παρακολουθείται η εξέλιξη της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον εν λόγω τομέα.

Η Επιτροπή, προκειμένου να συγκεντρώσει τις αναγκαίες παρατηρήσεις ενδιαφερόμενων μερών, μπορεί να αποστείλει ερωτηματολόγια σε ενδιαφερόμενα μέρη ή να διοργανώσει ειδικές έρευνες.

Περαιτέρω, θα πρέπει να διενεργηθεί αξιολόγηση για να αποτιμηθεί ο αντίκτυπος των προτεινόμενων μέτρων και να ελεγχθεί αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι. Η αξιολόγηση αυτή θα διενεργηθεί από την Επιτροπή βάσει των πληροφοριών που θα έχουν συγκεντρωθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας παρακολούθησης και, ανάλογα με τις ανάγκες, βάσει πρόσθετων στοιχείων που θα συλλεγούν από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Αφού αποκομιστεί επαρκής εμπειρία από την εφαρμογή των προτεινόμενων κανόνων, θα πρέπει να εκδοθεί έκθεση αξιολόγησης.

Η παροχή πληροφοριών για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση δεν αναμένεται να επιφέρει περιττό διοικητικό φόρτο για τα οικεία ενδιαφερόμενα μέρη.

Επεξηγηματικά έγγραφα (για οδηγίες)

Η πρόταση συνιστά τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου. Για να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή της πολύπλοκης αυτής οδηγίας, είναι αναγκαίο το επεξηγηματικό έγγραφο, π.χ. υπό τη μορφή πινάκων αντιστοιχίας.

Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης

Διασυνοριακές μετατροπές

Άρθρο 86α: το άρθρο αυτό περιγράφει το πεδίο εφαρμογής της πρότασης για τη θέσπιση ενός ενωσιακού νομικού πλαισίου για τη ρύθμιση των διασυνοριακών μετατροπών ανώνυμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης.

Άρθρο 86β: το άρθρο αυτό περιέχει ορισμούς. Ο ορισμός της διασυνοριακής μετατροπής βασίζεται στη νομολογία του Δικαστηρίου και περιλαμβάνει τη μεταβολή της νομικής μορφής την οποία είχε η εταιρεία στο κράτος μέλος αφετηρίας στη νομική μορφή την οποία αποκτά στο κράτος μέλος προορισμού.

Άρθρο 86γ: η διάταξη αυτή καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να πραγματοποιηθεί διασυννοριακή μετατροπή και ρυθμίζει τον έλεγχο της πλήρωσής τους και το εφαρμοστέο δίκαιο. Ειδικότερα, θεσπίζει τον κανόνα ότι εταιρείες που υπόκεινται σε διαδικασίες αφερεγγυότητας ή ανάλογες δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν διασυννοριακή μετατροπή κατά τα προβλεπόμενα στην παρούσα οδηγία. Επιπλέον, σύμφωνα με τη γενική αρχή ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση του δικαίου της Ένωσης για να δικαιολογηθεί κατάχρηση δικαιώματος, όπως αυτή προκύπτει από τη νομολογία του ΔΕΕ, μετατροπή δεν μπορεί να εγκριθεί όταν διαπιστώνεται, ύστερα από εξέταση της εκάστοτε συγκεκριμένης περίπτωσης και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων, ότι συνιστά τεχνητή μεθόδευση που αποσκοπεί στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην παράνομη προσβολή των νόμιμων ή συμβατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, των πιστωτών ή των εταίρων.

Άρθρο 86δ: η διάταξη καθορίζει τις ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνει το σχέδιο διασυννοριακής μετατροπής που θα καταστεί δημόσια διαθέσιμο σε κάθε πρόσωπο που ενδιαφέρεται για τη συγκεκριμένη πράξη. Το σχέδιο θα πρέπει να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τη μεταβολή της εταιρικής μορφής, σχετικά με την εταιρεία που προκύπτει από τη μετατροπή, καθώς και σχετικά με την προστασία που παρέχεται στα οικεία ενδιαφερόμενα μέρη, και ειδικότερα: τους μετόχους, τους πιστωτές και τους εργαζομένους. Το άρθρο αυτό τονίζει τη σπουδαιότητα του σχεδίου, αλλά ταυτόχρονα καθιστά την κατάρτισή του κατά το δυνατόν ευκολότερη, στο μέτρο που παρέχει στις εταιρείες τη δυνατότητα να το καταρτίσουν, πέραν της επίσημης γλώσσας ή των επίσημων γλωσσών των οικείων κρατών μελών, και στη γλώσσα που χρησιμοποιείται συνηθέστερα στις εμπορικές συναλλαγές· στο πλαίσιο αυτό, το κράτος μέλος μπορεί να ορίζει ποια γλώσσα υπερισχύει σε περίπτωση αποκλίσεων.

Άρθρο 86ε: το άρθρο αυτό θεσπίζει την υποχρέωση σύνταξης έκθεσης προοριζόμενης για τους μετόχους στην οποία θα εξηγούνται λεπτομερώς ο στόχος της διασυννοριακής μετατροπής, τα σχέδια της εταιρείας και οι εγγυήσεις για τους μετόχους. Η έκθεση θα εξηγήσει ιδίως τον αντίκτυπο της μετατροπής στις δραστηριότητες και στα συμφέροντα της εταιρείας, τον αντίκτυπο της μετατροπής στα συμφέροντα των μετόχων και τα μέτρα προστασίας τους. Η έκθεση θα πρέπει να διατίθεται και στους εργαζομένους. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η υποχρέωση σύνταξης της έκθεσης μπορεί να αρθεί αν συμφωνήσουν συναφώς όλοι οι εταίροι της εταιρείας.

Άρθρο 86στ: το άρθρο αυτό επιβάλλει στην εταιρεία να συντάξει έκθεση που θα πραγματεύεται τα ζητήματα που είναι ουσιώδη για τους εργαζομένους της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυννοριακή μετατροπή. Η έκθεση θα εξηγήσει τις συνέπειες της διασυννοριακής μετατροπής για τους εργαζομένους. Η έκθεση θα διατίθεται στους εκπροσώπους των εργαζομένων ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, στους ίδιους τους εργαζομένους. Η εν λόγω διάταξη διευκρινίζει επίσης ότι η παροχή της έκθεσης δεν θίγει την εφαρμοστέα διαδικασία ενημέρωσης και διαβούλευσης που ήδη προβλέπεται από το κείμενο.

Άρθρο 86ζ: το άρθρο αυτό αφορά την εξέταση από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα. Η ακρίβεια των πληροφοριών που παρέχονται με το σχέδιο διασυννοριακής μετατροπής και τις εκθέσεις του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης θα υπόκειται σε αξιολόγηση από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα ο οποίος θα έχει διοριστεί από την αρμόδια αρχή. Η έκθεση θα περιλαμβάνει επίσης όλες τις συναφείς πληροφορίες σχετικά με την εταιρεία και την προβλεπόμενη διασυννοριακή μετατροπή, ώστε να παρέχει στην αρμόδια αρχή τη δυνατότητα να εκτιμήσει, μεταξύ άλλων, αν η πράξη συνιστά τεχνητή μεθόδευση. Περαιτέρω, το άρθρο

αυτό καθορίζει τη διαδικασία, το χρονοδιάγραμμα και τις αρμοδιότητες του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, οι μικρές και οι πολύ μικρές επιχειρήσεις εξαιρούνται από την υποχρέωση της σύνταξης έκθεσης από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα.

Άρθρο 86η: το άρθρο αυτό καθορίζει τους κανόνες για τη δημοσιοποίηση του σχεδίου διασυννοριακής μετατροπής και της έκθεσης του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, έγγραφα που θα πρέπει να καθίστανται διαθέσιμα στο κοινό δωρεάν. Ταυτόχρονα, η δημοσιότητα θα περιλαμβάνει ανακοίνωση με την οποία θα καλούνται οι εταίροι, οι πιστωτές και οι εργαζόμενοι της εταιρείας να υποβάλουν παρατηρήσεις. Οι απαιτήσεις δημοσιότητας θα διασφαλίζουν απευθείας πρόσβαση στο σχέδιο για την προστασία των ενδιαφερόμενων μερών. Το άρθρο αυτό θεσπίζει την αρχή ότι το σχέδιο θα δημοσιοποιείται στο μητρώο επιχειρήσεων, ως το πλέον κοινό σημείο αναφοράς για τα ενδιαφερόμενα μέρη. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν σε εταιρεία να δημοσιοποιήσει το σχέδιο στον ιστότοπό της, αλλά, ακόμη και στην περίπτωση αυτή, οι σημαντικότερες πληροφορίες θα πρέπει να δημοσιοποιηθούν στο μητρώο επιχειρήσεων. Το άρθρο προβλέπει δυνατότητα των κρατών μελών να απαιτούν επιπρόσθετη δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα και να επιβάλλουν τέλη γι' αυτήν. Προκειμένου να διευκολύνεται η πρόσβαση στις δημοσιοποιημένες πληροφορίες, το δημοσιοποιημένο σχέδιο διασυννοριακής μετατροπής, η ανακοίνωση και η έκθεση του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα πρέπει να είναι δωρεάν προσβάσιμα στο κοινό. Τα τέλη που χρεώνονται για τη δημοσιοποίηση δεν μπορεί να υπερβαίνουν τα διοικητικά έξοδα παροχής της υπηρεσίας.

Άρθρο 86θ: το άρθρο αυτό θεσπίζει απαίτηση έγκρισης του σχεδίου διασυννοριακής μετατροπής από τη γενική συνέλευση. Παρόμοια απαίτηση υφίσταται στην περίπτωση των διασυννοριακών συγχωνεύσεων. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν τις απαιτήσεις για την ειδική πλειοψηφία των ψηφισάντων που απαιτείται για την έγκριση του σχεδίου· ωστόσο, οι απαιτήσεις για την αναγκαία πλειοψηφία δεν μπορεί να υπερβαίνουν τις απαιτήσεις που ισχύουν για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις.

Άρθρο 86ι: το άρθρο αυτό προβλέπει εγγυήσεις για τους μετόχους και θεσπίζει δικαίωμα εξόδου για τους μετόχους που αντιτίθενται στη διασυννοριακή μετατροπή. Το δικαίωμα αυτό παρέχεται τόσο στους μετόχους που δεν υπερψήφισαν τη διασυννοριακή μετατροπή όσο και σε εκείνους που δεν συμφωνούν με τη μετατροπή, αλλά δεν έχουν δικαίωμα ψήφου. Η εταιρεία, οι εναπομένοντες μέτοχοι ή τρίτοι θα πρέπει, κατόπιν αιτήματος των οικείων εταίρων, να εξαγοράσουν τις μετοχές τους, έναντι επαρκούς αποζημίωσης. Σε περίπτωση που οι μέτοχοι θεωρούν ότι η προσφερόμενη αποζημίωση σε μετρητά δεν είναι επαρκής, έχουν το δικαίωμα να προσβάλουν το ύψος της ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους αφετηρίας.

Άρθρο 86ια: το άρθρο αυτό προβλέπει διάφορες εγγυήσεις για τους πιστωτές. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η μετατρεπόμενη εταιρεία θα πρέπει να υποβάλει δήλωση, στο πλαίσιο του σχεδίου διασυννοριακής μετατροπής, με την οποία να δηλώνει ότι η μετατροπή δεν θα επηρεάσει την ικανότητά της να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της έναντι τρίτων και ότι οι πιστωτές δεν θα θιγούν.

Επίσης, οι πιστωτές θα έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από την αρμόδια διοικητική ή δικαστική αρχή να τους παράσχει επαρκή προστασία. Οι αρχές θα εφαρμόζουν το μαχητό τεκμήριο ότι οι πιστωτές δεν θίγονται αν έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει εύλογη πιθανότητα να θιγούν τα δικαιώματα των πιστωτών ή αν η εταιρεία προσέφερε δικαίωμα πληρωμής, είτε έναντι τρίτου εγγυητή είτε έναντι της

μετατραπείσας εταιρείας, αξίας ισοδύναμης με την αρχική απαίτηση, το οποίο μπορεί να ασκηθεί στην ίδια δικαιοδοσία με την αρχική απαίτηση. Επιπλέον, το άρθρο αυτό διευκρινίζει ότι οι διατάξεις για την προστασία των πιστωτών δεν θίγουν την εφαρμογή των εθνικών νομοθεσιών για την ικανοποίηση δημόσιων οργανισμών ή την εξασφάλιση πληρωμών σε δημόσιους οργανισμούς.

Άρθρο 86ιβ: το άρθρο αυτό αφορά τη συμμετοχή των εργαζομένων στην εταιρεία που πραγματοποιεί μετατροπή, όταν η προστασία των δικαιωμάτων συμμετοχής τίθεται σε κίνδυνο από την πράξη. Καταρχήν, η εταιρεία θα πρέπει να τηρήσει τους αντίστοιχους κανόνες του κράτους μέλους προορισμού, εκτός αν το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους δεν προβλέπει το ίδιο επίπεδο συμμετοχής των εργαζομένων στα διοικητικά ή εποπτικά όργανα της εταιρείας. Το άρθρο αυτό θα εφαρμόζεται επίσης αν ο αριθμός των εργαζομένων υπερβαίνει τα τέσσερα πέμπτα του κατώτατου ορίου που καθορίζεται στο εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους αφετηρίας και το οποίο ενεργοποιεί το δικαίωμα συμμετοχής των εργαζομένων σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας 2001/86/EK, ή αν, ανεξάρτητα από τον αριθμό των εργαζομένων, οι κανόνες για τη συμμετοχή των εργαζομένων στο κράτος μέλος προορισμού δεν προβλέπουν το ίδιο επίπεδο συμμετοχής. Στην περίπτωση αυτή, η εταιρεία θα πρέπει να προχωρήσει σε διαπραγματεύσεις με τους εργαζομένους για τον προσδιορισμό της συμμετοχής τους. Οι διαπραγματεύσεις θα είναι υποχρεωτικές και θα πρέπει είτε να καταλήξουν σε ειδική ρύθμιση των όρων συμμετοχής των εργαζομένων είτε, αν δεν επιτευχθεί συμφωνία εντός 6 μηνών, να εφαρμοστούν οι διατάξεις αναφοράς για τη συμμετοχή των εργαζομένων που καθορίζονται στο παράρτημα [ιδίως στο στοιχείο α) του μέρους 3] της οδηγίας 2001/86/EK. Σύμφωνα με την οδηγία 2001/86/EK, οι διαπραγματεύσεις πρέπει να αρχίσουν το συντομότερο δυνατόν αφότου δημοσιευθεί το σχέδιο μετατροπής. Η εταιρεία θα πρέπει να διατηρήσει κατ' ουσίαν τα δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων για τουλάχιστον τρία έτη σε περίπτωση μεταγενέστερης συγχώνευσης, διάσπασης ή μετατροπής. Η εταιρεία θα υποχρεούται να γνωστοποιήσει τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων στους εργαζομένους της.

Άρθρα 86ιγ και 86ιδ: τα άρθρα αυτά διέπουν την αξιολόγηση της νομιμότητας των διασυνοριακών μετατροπών από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αφετηρίας. Το εν λόγω κράτος μέλος θα αξιολογεί την ολοκλήρωση της διασυνοριακής μετατροπής όσον αφορά τη διαδικασία που διέπεται από το αντίστοιχο εθνικό δίκαιο. Οι κανόνες βασίζονται στις αντίστοιχες αρχές που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 για την ευρωπαϊκή εταιρεία (SE) και στους κανόνες σχετικά με τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αφετηρίας θα αξιολογεί την τυπική ολοκλήρωση της διαδικασίας από την εταιρεία και, επιπλέον, θα κρίνει αν η προβλεπόμενη μετατροπή συνιστά ή όχι τεχνητή μεθόδευση κατά τα αναφερόμενα ανωτέρω. Σε περίπτωση που η αρχή έχει σοβαρές ανησυχίες ότι η διασυνοριακή μετατροπή μπορεί να συνιστά τεχνητή μεθόδευση, θα μπορεί να διεξαγάγει εμπεριστατωμένη αξιολόγηση.

Το άρθρο 86ιε θεσπίζει διατάξεις σχετικά με την επανεξέταση των αποφάσεων που λαμβάνονται από την εθνική αρμόδια αρχή όσον αφορά την έκδοση ή την άρνηση έκδοσης του προ της μετατροπής πιστοποιητικού. Επίσης, θεσπίζει διατάξεις σχετικά με τη διαθεσιμότητα της εν λόγω απόφασης μέσω του συστήματος διασύνδεσης και τη διαβίβαση του προ της μετατροπής πιστοποιητικού στο κράτος μέλος προορισμού με ψηφιακά μέσα επικοινωνίας.

Το άρθρο 86ιστ διέπει τον έλεγχο της νομιμότητας της διασυνοριακής μετατροπής από το κράτος μέλος προορισμού. Η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους ελέγχει ιδίως την

πλήρωση των απαιτήσεων για τη σύσταση εταιρείας και, όταν συντρέχει περίπτωση, τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων σχετικά με τη συμμετοχή των εργαζομένων.

Το άρθρο 86ιζ διέπει τις ρυθμίσεις σχετικά με την καταχώριση της ολοκλήρωσης και των πληροφοριών που πρέπει να καταχωρίζονται στα μητρώα. Οι πληροφορίες σχετικά με την καταχώριση θα πρέπει να ανταλλάσσονται αυτόματα μεταξύ των μητρώων, ούτως ώστε το κράτος μέλος αφετηρίας να μπορεί αμέσως να κινήσει διαδικασία για τη διαγραφή της εταιρείας από το μητρώο επιχειρήσεων.

Το άρθρο 86ιη ορίζει ότι η διασυνοριακή μετατροπή αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία καταχώρισης της μετατραπείσας εταιρείας στο κράτος μέλος προορισμού.

Άρθρο 86ιθ: η διάταξη αυτή περιγράφει τα αποτελέσματα της διασυνοριακής μετατροπής.

Άρθρο 86κ: η διάταξη αυτή ορίζει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με την ευθύνη του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα.

Άρθρο 86κα: το κύρος της διασυνοριακής μετατροπής δεν μπορεί να αμφισβητηθεί αν τηρήθηκε η διαδικασία για τη διασυνοριακή μετατροπή.

Διασυνοριακές συγχωνεύσεις

Το άρθρο 119 τροποποιείται για να συμπεριλάβει στον ορισμό της διασυνοριακής συγχώνευσης την πράξη μεταξύ εταιρειών κατά την οποία μια απορροφώμενη εταιρεία μεταβιβάζει όλα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού της στην απορροφώσα εταιρεία, χωρίς να εκδώσει νέα μερίδια. Μια τέτοια πράξη θα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω άρθρου αν οι συγχωνευόμενες εταιρείες ανήκουν στο ίδιο πρόσωπο ή αν η ιδιοκτησιακή δομή όλων των συγχωνευόμενων εταιρειών παραμένει η ίδια μετά την ολοκλήρωση της πράξης.

Το άρθρο 120 διευρύνεται ώστε να καλύπτει περισσότερες καταστάσεις στις οποίες εταιρείες εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής, για παράδειγμα αν έχουν κινηθεί διαδικασίες για τη λύση, την εκκαθάριση ή την αφερεγγυότητα της εταιρείας ή αν βρίσκεται σε εξέλιξη αναστολή των πληρωμών.

Το άρθρο 121 τροποποιείται με τη διαγραφή των αναφορών στην προστασία των πιστωτών και την προστασία των μετόχων μειοψηφίας, διότι αυτές θα εναρμονιστούν στα άρθρα 126α και 126β.

Το άρθρο 122 τροποποιείται για να ορίζει ότι το κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης περιλαμβάνει επίσης την προσφορά αποζημίωσης σε μετρητά για τους εταίρους που δεν ψήφισαν υπέρ της συγχώνευσης, καθώς και τις εγγυήσεις που παρέχονται στους πιστωτές. Επιπλέον, προβλέπει διατάξεις για τη γλώσσα κατάρτισης του κοινού σχεδίου διασυνοριακής συγχώνευσης.

Προστίθεται ένα νέο άρθρο 122α, το οποίο θεσπίζει κανόνες για τον προσδιορισμό της ημερομηνίας από την οποία οι συναλλαγές των συγχωνευόμενων εταιριών λογίζονται, για λογιστικούς σκοπούς, ως συναλλαγές της εταιρείας που προκύπτει από τη συγχώνευση.

Το τροποποιημένο άρθρο 123 προβλέπει, ως βασικό κανόνα, τη δημοσιοποίηση του κοινού σχεδίου στα μητρώα επιχειρήσεων των συγχωνευόμενων εταιρειών. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να απαλλάσσουν τις εταιρείες από την υποχρέωση δημοσιοποίησης στα μητρώα επιχειρήσεων, σε περίπτωση που οι εταιρείες καθιστούν το

σχέδιο διαθέσιμο στους ιστοτόπους τους και εκπληρώνουν συναφώς ορισμένους ειδικούς όρους. Στη δεύτερη περίπτωση, οι εταιρείες πρέπει να δημοσιοποιούν κάποιες συγκεκριμένες πληροφορίες στα μητρώα επιχειρήσεων. Οι εταιρείες πρέπει, κατ'αρχήν, να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν τις αναγκαίες πληροφορίες πλήρως ηλεκτρονικά, χωρίς την ανάγκη αυτοπρόσωπης εμφάνισης ενώπιον οποιασδήποτε εθνικής αρχής, εκτός αν υπάρχει πραγματική υποψία απάτης. Η πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές πρέπει να είναι δωρεάν. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να δημοσιεύουν το κοινό σχέδιο στην εθνική επίσημη εφημερίδα, περίπτωση κατά την οποία το εθνικό μητρώο θα υποβάλει τις σχετικές πληροφορίες στην εθνική επίσημη εφημερίδα (αρχή «μόνον άπαξ»).

Το τροποποιημένο άρθρο 124 ορίζει ότι η έκθεση που προορίζεται για τους εταίρους των συγχωνευόμενων εταιρειών πρέπει να εξηγεί τις συνέπειες της διασυννοριακής συγχώνευσης στις μελλοντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες και στο στρατηγικό σχέδιο της διοίκησης, καθώς και τις συνέπειες της διασυννοριακής συγχώνευσης στους εταίρους. Επιπλέον, η έκθεση θα εξηγεί τη σχέση ανταλλαγής των μεριδίων και θα περιγράφει τις τυχόν ειδικές δυσχέρειες αποτίμησης, καθώς και τα μέσα έννομης προστασίας που βρίσκονται στη διάθεση ορισμένων εταίρων. Η έκθεση πρέπει να διατίθεται και στους εργαζομένους. Η υποχρέωση σύνταξης της έκθεσης μπορεί να αρθεί αν συμφωνήσουν συναφώς όλοι οι εταίροι των συγχωνευόμενων εταιρειών.

Το νέο άρθρο 124α ορίζει ότι καθεμία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες παρέχει στους εργαζομένους μια έκθεση η οποία εξετάζει τα ζητήματα που είναι σημαντικά για τους εργαζομένους στο πλαίσιο της διασυννοριακής συγχώνευσης. Οι εκπρόσωποι των εργαζομένων ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι θα έχουν το δικαίωμα να διατυπώσουν τη γνώμη τους. Η γνώμη αυτή πρέπει να υποβληθεί στους εταίρους και να επισυναφθεί στην έκθεση.

Το νέο άρθρο 126α προβλέπει εγγυήσεις για τους εταίρους. Καθιερώνει δικαίωμα εξόδου για τους εταίρους που αντιτίθενται στη συγχώνευση. Το δικαίωμα αυτό παρέχεται τόσο στους εταίρους που δεν υπερψήφισαν τη διασυννοριακή συγχώνευση όσο και σε εκείνους που δεν συμφωνούν με τη συγχώνευση, αλλά δεν έχουν δικαίωμα ψήφου. Η εταιρεία, οι εναπομένοντες εταίροι ή τρίτοι σε συμφωνία με την εταιρεία πρέπει να εξαγοράσουν τα μερίδια των εταίρων που ασκούν το δικαίωμα εξόδου τους, έναντι επαρκούς αποζημίωσης σε μετρητά. Δεδομένου ότι οι υφιστάμενοι κανόνες για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις ήδη προβλέπουν τον διορισμό ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα (άρθρο 125), ο εμπειρογνώμονας αυτός θα εξετάζει επίσης την επάρκεια της αποζημίωσης σε μετρητά. Αν οι εταίροι θεωρούν ότι η προσφερόμενη αποζημίωση σε μετρητά δεν είναι επαρκής, θα έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν τον επανυπολογισμό της από το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο. Οι εταίροι που επιθυμούν να παραμείνουν στην εταιρεία θα έχουν επίσης το δικαίωμα να προσβάλουν τη σχέση ανταλλαγής μεριδίων, η οποία θα εξηγείται και θα δικαιολογείται στην έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 124.

Το νέο άρθρο 126β προβλέπει εγγυήσεις για τους πιστωτές. Πρώτον, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της συγχωνευόμενης εταιρείας να υποβάλει δήλωση που να αναφέρει ότι το εν λόγω όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης δεν γνωρίζει την ύπαρξη λόγων από τους οποίους να συνάγεται ότι η εταιρεία που προκύπτει από τη συγχώνευση δεν θα είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της. Δεύτερον, οι πιστωτές που είναι δυσαρεστημένοι από την προστασία που τους προσφέρεται με το σχέδιο συγχώνευσης θα έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από την αρμόδια αρχή επαρκείς εγγυήσεις. Ωστόσο, η αρμόδια αρχή θα εφαρμόζει το μαχητό τεκμήριο ότι οι πιστωτές δεν τίγονται από τη διασυννοριακή συγχώνευση αν η εταιρεία προσέφερε δικαίωμα πληρωμής (έναντι τρίτου εγγυητή ή έναντι της εταιρείας που προκύπτει από τη συγχώνευση) αξίας ισοδύναμης με την αρχική απαίτηση και το οποίο μπορεί να ασκηθεί στην ίδια δικαιοδοσία με την αρχική

απαίτηση ή αν η έκθεση του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, η οποία κοινοποιήθηκε στους πιστωτές, επιβεβαίωσε ότι η εταιρεία θα είναι σε θέση να ικανοποιήσει τους πιστωτές της. Οι διατάξεις για την προστασία των πιστωτών δεν θα θίγουν την εφαρμογή των εθνικών νομοθεσιών για την ικανοποίηση δημόσιων οργανισμών ή την εξασφάλιση πληρωμών που οφείλονται σε δημόσιους οργανισμούς.

Τα τροποποιημένα άρθρα 127 και 128 ορίζουν ότι, για τους σκοπούς του προ της συγχωνεύσεως πιστοποιητικού και του ελέγχου της νομιμότητας της διασυνοριακής συγχώνευσης, οι εταιρείες θα έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν ηλεκτρονικά το σύνολο των απαιτούμενων πληροφοριών και εγγράφων. Επιπλέον, τα εν λόγω άρθρα ορίζουν ότι τα προ της συγχωνεύσεως πιστοποιητικά πρέπει να διαβιβάζονται μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων (BRIS) στην εθνική αρχή που θα ελέγξει τη νομιμότητα της διασυνοριακής συγχώνευσης. Περαιτέρω, ορίζεται ότι τα προ της συγχωνεύσεως πιστοποιητικά πρέπει να γίνονται δεκτά ως αποδεικτικά στοιχεία για την ορθή ολοκλήρωση των προ της συγχωνεύσεως πράξεων και διατυπώσεων. Τα κράτη μέλη θα μπορούν, σε περίπτωση πραγματικής υποψίας απάτης, να απαιτήσουν φυσική παρουσία ενώπιον αρμόδιας αρχής.

Το άρθρο 131 τροποποιείται με την προσθήκη της διευκρίνισης ότι στο σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού της απορροφώμενης εταιρείας ή των εταιρειών που συγχωνεύονται περιλαμβάνονται όλες οι συμβάσεις, οι πιστώσεις, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις τους.

Το άρθρο 132 τροποποιείται με την επέκταση της εφαρμογής των απλουστευμένων διατυπώσεων στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η διασυνοριακή συγχώνευση πραγματοποιείται από εταιρείες των οποίων όλα τα μερίδια ανήκουν σε ένα πρόσωπο. Επιπλέον, για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν απαιτείται γενική συνέλευση σε καμία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες, το άρθρο 132 ορίζει συγκεκριμένη ημερομηνία αναφοράς για τη δημοσιοποίηση του κοινού σχεδίου διασυνοριακής συγχώνευσης και των εκθέσεων του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης των συγχωνευόμενων εταιρειών.

Το άρθρο 133 παράγραφος 7, το οποίο ορίζει ότι, για διάστημα 3 ετών από τη διασυνοριακή συγχώνευση, η εταιρεία δεν μπορεί να πραγματοποιήσει μεταγενέστερη εγχώρια συγχώνευση που θα είχε ως αποτέλεσμα την υπονόμηση του καθεστώτος συμμετοχής των εργαζομένων, τροποποιείται ώστε να καλύπτει όλες τις πιθανές μεταγενέστερες εγχώριες πράξεις (δηλαδή, τις συγχωνεύσεις, τις διασπάσεις και τις μετατροπές) και όχι μόνο τις εγχώριες συγχωνεύσεις. Επιπλέον, το άρθρο 133 τροποποιείται με την προσθήκη υποχρέωσης των εταιρειών να γνωστοποιούν στους εργαζομένους τους αν η εταιρεία επιλέγει να εφαρμόσει τις διατάξεις αναφοράς ή αν επιλέγει να αρχίσει διαπραγματεύσεις με τους εργαζομένους. Στη δεύτερη περίπτωση, η εταιρεία θα γνωστοποιεί στους εργαζομένους το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων.

Προστίθεται ένα νέο άρθρο 133α σχετικά με τους κανόνες των κρατών μελών για την αστική ευθύνη του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα.

Διασυνοριακές διασπάσεις

Το άρθρο 160α ορίζει το πεδίο εφαρμογής της πρότασης για τη ρύθμιση των διασυνοριακών διασπάσεων ανώνυμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης.

Το άρθρο 160β περιέχει ορισμούς. Για να διασφαλιστεί η συνέπεια με το ισχύον κεκτημένο της ΕΕ στον τομέα του εταιρικού δικαίου, οι διατάξεις του νομικού πλαισίου για τις

διασυνοριακές διασπάσεις εφαρμόζονται στις ίδιες εταιρείες που υπάγονται στις διατάξεις για τις διασυνοριακές μετατροπές.

Το άρθρο 160γ θέτει περαιτέρω περιορισμούς στην εφαρμογή του εν λόγω κεφαλαίου.

Το άρθρο 160δ καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να πραγματοποιηθεί διασυνοριακή διάσπαση και ρυθμίζει τον έλεγχο της πλήρωσής τους και το εφαρμοστέο δίκαιο. Ειδικότερα, θεσπίζει τον κανόνα ότι εταιρείες που υπόκεινται σε διαδικασίες αφερεγγυότητας ή ανάλογες δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διάσπασης κατά τα προβλεπόμενα στην παρούσα οδηγία. Επιπλέον, σύμφωνα με τη γενική αρχή ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση του δικαίου της Ένωσης για να δικαιολογηθεί κατάχρηση δικαιώματος, όπως αυτή προκύπτει από τη νομολογία του ΔΕΕ, διασυνοριακή διάσπαση δεν μπορεί να εγκριθεί όταν διαπιστώνεται, ύστερα από εξέταση της εκάστοτε συγκεκριμένης περίπτωσης και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων, ότι συνιστά τεχνητή μεθόδευση που αποσκοπεί στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην παράνομη προσβολή των νόμιμων ή συμβατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, των πιστωτών ή των εταίρων.

Άρθρο 160ε: η διάταξη καθορίζει τις ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνει το σχέδιο διασυνοριακής διάσπασης που θα καταστεί δημόσια διαθέσιμο σε κάθε πρόσωπο που ενδιαφέρεται για τη συγκεκριμένη πράξη. Το σχέδιο θα πρέπει να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τη διασπώμενη εταιρεία, την καταστατική έδρα, την κατανομή των μεριδίων στις επωφελούμενες εταιρείες, τη σχέση ανταλλαγής μεριδίων, την κατανομή των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού μεταξύ των επωφελούμενων εταιρειών, καθώς και την προστασία που παρέχεται στα ενδιαφερόμενα μέρη: τους εταίρους, τους πιστωτές και τους εργαζομένους. Το άρθρο αυτό τονίζει τη σπουδαιότητα του σχεδίου, αλλά ταυτόχρονα καθιστά την κατάρτισή του κατά το δυνατόν ευκολότερη, στο μέτρο που παρέχει στις εταιρείες τη δυνατότητα να το καταρτίσουν, πέραν της επίσημης γλώσσας ή των επίσημων γλωσσών των οικείων κρατών μελών, και στη γλώσσα που χρησιμοποιείται συνηθέστερα στις εμπορικές συναλλαγές· στο πλαίσιο αυτό, το κράτος μέλος μπορεί να ορίζει ποια γλώσσα υπερिσχύει σε περίπτωση αποκλίσεων.

Το άρθρο 160στ θεσπίζει κανόνες για τον καθορισμό της ημερομηνίας από την οποία οι συναλλαγές της διασπώμενης εταιρείας θα λογίζονται για λογιστικούς σκοπούς ως συναλλαγές των επωφελούμενων εταιρειών.

Άρθρο 160ζ: το άρθρο αυτό θεσπίζει την υποχρέωση σύνταξης έκθεσης προοριζόμενης για τους εταίρους στην οποία θα εξηγούνται λεπτομερώς ο στόχος της διάσπασης, τα σχέδια της εταιρείας και οι εγγυήσεις για τους εταίρους. Η έκθεση θα εξηγεί ιδίως τον αντίκτυπο της διάσπασης στις δραστηριότητες και στα συμφέροντα της εταιρείας, τον αντίκτυπο της διάσπασης στα συμφέροντα των εταίρων και τα μέτρα προστασίας τους. Η έκθεση θα πρέπει να διατίθεται και στους εργαζομένους. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η υποχρέωση σύνταξης της έκθεσης μπορεί να αρθεί αν συμφωνήσουν συναφώς όλοι οι εταίροι της εταιρείας.

Άρθρο 160η: το άρθρο αυτό επιβάλλει στην εταιρεία την υποχρέωση να συντάξει έκθεση που θα πραγματεύεται τα ζητήματα που είναι ουσιώδη για τους εργαζομένους της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή διάσπαση. Η έκθεση αυτή θα περιγράφει και θα αξιολογεί τον αντίκτυπο της διάσπασης στους όρους των συμβάσεων εργασίας των εργαζομένων. Η έκθεση θα διατίθεται στους εκπροσώπους των εργαζομένων ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, στους ίδιους τους εργαζομένους. Η εν λόγω διάταξη διευκρινίζει επίσης ότι η παροχή της

έκθεσης δεν θίγει την εφαρμοστέα διαδικασία ενημέρωσης και διαβούλευσης που ήδη προβλέπεται από το κекητημένο.

Το άρθρο 160θ αφορά την εξέταση από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα. Η ακρίβεια των πληροφοριών που παρέχονται με το σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης και τις εκθέσεις του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης θα υπόκειται σε αξιολόγηση από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα ο οποίος θα έχει διοριστεί από την αρμόδια αρχή. Η έκθεση θα περιλαμβάνει επίσης όλες τις συναφείς πληροφορίες σχετικά με την εταιρεία και την προβλεπόμενη διάσπαση, ώστε να παρέχει στην αρμόδια αρχή τη δυνατότητα να εκτιμήσει, μεταξύ άλλων, αν η πράξη συνιστά τεχνητή μεθόδευση. Περαιτέρω, το άρθρο αυτό καθορίζει τη διαδικασία, το χρονοδιάγραμμα και τις αρμοδιότητες του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών.

Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, οι μικρές και οι πολύ μικρές επιχειρήσεις εξαιρούνται από την υποχρέωση της σύνταξης έκθεσης από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα.

Άρθρο 160ι: το άρθρο αυτό καθορίζει τους κανόνες για τη δημοσιοποίηση του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης και της έκθεσης του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, έγγραφα που θα πρέπει να καθίστανται διαθέσιμα στο κοινό δωρεάν. Ταυτόχρονα, η δημοσιότητα θα περιλαμβάνει ανακοίνωση με την οποία θα καλούνται οι εταίροι, οι πιστωτές και οι εργαζόμενοι της εταιρείας να υποβάλουν παρατηρήσεις. Οι απαιτήσεις δημοσιότητας θα διασφαλίζουν απευθείας πρόσβαση στο σχέδιο για την προστασία των ενδιαφερόμενων μερών. Το άρθρο αυτό θεσπίζει την αρχή ότι το σχέδιο θα δημοσιοποιείται στο μητρώο επιχειρήσεων, ως το πλέον κοινό σημείο αναφοράς για τα ενδιαφερόμενα μέρη. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν σε εταιρεία να δημοσιοποιήσει το σχέδιο στον ιστότοπό της, αλλά, ακόμη και στην περίπτωση αυτή, οι σημαντικότερες πληροφορίες θα πρέπει να δημοσιοποιηθούν στο μητρώο επιχειρήσεων. Το άρθρο προβλέπει δυνατότητα των κρατών μελών να απαιτούν επιπρόσθετη δημοσίευση στην εθνική επίσημη εφημερίδα και να επιβάλλουν τέλη γι' αυτήν.

Προκειμένου να διευκολύνεται η πρόσβαση στις δημοσιοποιημένες πληροφορίες, το δημοσιοποιημένο σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης, η ανακοίνωση και η έκθεση του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα πρέπει να είναι δωρεάν προσβάσιμα στο κοινό. Τα τέλη που χρεώνονται για τη δημοσιοποίηση δεν μπορεί να υπερβαίνουν τα διοικητικά έξοδα παροχής της υπηρεσίας.

Άρθρο 160ια: το άρθρο αυτό θεσπίζει απαίτηση έγκρισης του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης από τη γενική συνέλευση της διασπώμενης εταιρείας. Παρόμοια απαίτηση υφίσταται στην περίπτωση των διασυννοριακών συγχωνεύσεων. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν τις απαιτήσεις για την ειδική πλειοψηφία των ψηφισάντων που απαιτείται για την έγκριση του σχεδίου· ωστόσο, οι απαιτήσεις για την αναγκαία πλειοψηφία δεν μπορεί να υπερβαίνουν τις απαιτήσεις που ισχύουν για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις.

Το άρθρο 160ιβ προβλέπει εγγυήσεις για τους εταίρους και θεσπίζει δικαίωμα εξόδου για τους εταίρους που αντιτίθενται στη διασυννοριακή διάσπαση. Το δικαίωμα αυτό παρέχεται τόσο στους εταίρους που δεν υπερψήφισαν τη διασυννοριακή διάσπαση όσο και σε εκείνους που δεν συμφωνούν με τη διάσπαση, αλλά δεν έχουν δικαίωμα ψήφου. Η εταιρεία, οι εναπομένοντες εταίροι ή τρίτοι πρέπει να εξαγοράσουν τα μερίδια των εταίρων που ασκούν το δικαίωμα εξόδου τους, έναντι επαρκούς αποζημίωσης σε μετρητά. Ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας θα εξετάζει την επάρκεια της αποζημίωσης σε μετρητά. Αν οι εταίροι θεωρούν ότι η προσφερόμενη αποζημίωση σε μετρητά δεν είναι επαρκής, θα έχουν το

δικαίωμα να προσβάλουν το ύψος της ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους αφετηρίας. Οι εταίροι που επιθυμούν να παραμείνουν στην εταιρεία θα έχουν επίσης το δικαίωμα να προσβάλουν τη σχέση ανταλλαγής μεριδίων, η οποία θα εξηγείται και θα δικαιολογείται στην έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 160ζ.

Το άρθρο 160ιγ προβλέπει εγγυήσεις για τους πιστωτές. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η διασπώμενη εταιρεία θα πρέπει να υποβάλει δήλωση, στο πλαίσιο του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης, με την οποία να δηλώνει ότι η διάσπαση δεν θα επηρεάσει την ικανότητά της να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της έναντι τρίτων και ότι οι πιστωτές δεν θα θιγούν.

Επίσης, οι πιστωτές θα έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από την αρμόδια διοικητική ή δικαστική αρχή να τους παράσχει επαρκή προστασία. Οι αρχές θα εφαρμόζουν το μαχητό τεκμήριο ότι οι πιστωτές δεν θίγονται αν έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει εύλογη πιθανότητα να θιγούν τα δικαιώματα των πιστωτών ή αν η διασπώμενη εταιρεία προσέφερε δικαίωμα πληρωμής, είτε έναντι τρίτου εγγυητή είτε έναντι της διασπώμενης εταιρείας και/ή των επωφελούμενων εταιρειών, αξίας ισοδύναμης με την αρχική απαίτηση, το οποίο μπορεί να ασκηθεί στην ίδια δικαιοδοσία με την αρχική απαίτηση. Οι διατάξεις για την προστασία των πιστωτών δεν θα θίγουν την εφαρμογή των εθνικών νομοθεσιών για την ικανοποίηση δημόσιων οργανισμών ή την εξασφάλιση πληρωμών που οφείλονται σε δημόσιους οργανισμούς.

Το άρθρο 160ιδ διέπει τη συμμετοχή των εργαζομένων στα διοικητικά ή εποπτικά όργανα των εταιρειών που συμμετέχουν στη διασυννοριακή διάσπαση, όταν τα υφιστάμενα δικαιώματα συμμετοχής στη διασπώμενη εταιρεία τίθενται σε κίνδυνο από τη διασυννοριακή διάσπαση. Καταρχήν, η συμμετοχή των εργαζομένων στις επωφελούμενες εταιρείες θα πρέπει να τηρεί τους αντίστοιχους κανόνες των κρατών μελών στα οποία θα καταχωριστούν οι εν λόγω εταιρείες, εκτός αν το εθνικό δίκαιο των εν λόγω κρατών μελών δεν προβλέπει το ίδιο επίπεδο συμμετοχής των εργαζομένων στα διοικητικά ή εποπτικά όργανα της εταιρείας με εκείνο που ισχύει στη διασπώμενη εταιρεία. Το άρθρο αυτό θα εφαρμόζεται επίσης αν ο αριθμός των εργαζομένων υπερβαίνει τα 4/5 του κατώτατου ορίου που καθορίζεται στο εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας και το οποίο ενεργοποιεί το δικαίωμα συμμετοχής των εργαζομένων σύμφωνα με το άρθρο 2 της οδηγίας 2001/89/EK, ή αν, παρά τον αριθμό των εργαζομένων, οι κανόνες για τη συμμετοχή των εργαζομένων στα κράτη μέλη των επωφελούμενων εταιρειών δεν προβλέπουν το ίδιο επίπεδο συμμετοχής. Στην περίπτωση αυτή, η εταιρεία θα πρέπει να προχωρήσει σε διαπραγματεύσεις με τους εργαζομένους για τον προσδιορισμό της συμμετοχής τους στις επωφελούμενες εταιρείες. Οι διαπραγματεύσεις θα είναι υποχρεωτικές και θα πρέπει είτε να καταλήξουν σε ειδική ρύθμιση των όρων συμμετοχής των εργαζομένων είτε, αν δεν επιτευχθεί συμφωνία εντός 6 μηνών, να εφαρμοστούν οι διατάξεις αναφοράς για τη συμμετοχή των εργαζομένων που καθορίζονται στο παράρτημα (ιδίως στο μέρος 3) της οδηγίας 2001/86/EK. Σύμφωνα με την οδηγία 2001/86/EK, οι διαπραγματεύσεις πρέπει να αρχίσουν το συντομότερο δυνατόν αφότου δημοσιευθεί το σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης. Οι επωφελούμενες εταιρείες θα πρέπει να διατηρήσουν κατ' ουσίαν τα δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων για τουλάχιστον τρία έτη σε περίπτωση μεταγενέστερης συγχώνευσης, διάσπασης ή μετατροπής. Η εταιρεία θα υποχρεούται να γνωστοποιήσει τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων στους εργαζομένους της.

Άρθρα 160ιε και 160ιστ: τα άρθρα αυτά διέπουν τον έλεγχο της νομιμότητας της διασυννοριακής διάσπασης από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στου οποίου τη δικαιοδοσία υπάγεται η διασπώμενη εταιρεία. Το εν λόγω κράτος μέλος θα αξιολογεί την

ολοκλήρωση της διασυνοριακής διάσπασης όσον αφορά τη διαδικασία που διέπεται από το αντίστοιχο εθνικό δίκαιο. Οι κανόνες βασίζονται στις αντίστοιχες αρχές που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 για την ευρωπαϊκή εταιρεία (SE) και στους κανόνες σχετικά με τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις. Η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους θα αξιολογεί την τυπική ολοκλήρωση της διαδικασίας από την εταιρεία και, επιπλέον, θα κρίνει αν η προβλεπόμενη διάσπαση συνιστά ή όχι τεχνητή μεθόδευση κατά τα αναφερόμενα ανωτέρω.

Σε περίπτωση που η αρχή έχει σοβαρές ανησυχίες ότι η διασυνοριακή διάσπαση μπορεί να συνιστά τεχνητή μεθόδευση, θα πρέπει να διεξαγάγει εμπεριστατωμένη αξιολόγηση.

Το άρθρο 160ιζ θεσπίζει διατάξεις σχετικά με την επανεξέταση των αποφάσεων που λαμβάνονται από την εθνική αρμόδια αρχή όσον αφορά την έκδοση ή την άρνηση έκδοσης του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού. Επίσης, θεσπίζει διατάξεις σχετικά με τη διαθεσιμότητα της εν λόγω απόφασης μέσω του συστήματος διασύνδεσης και τη διαβίβαση του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού στο κράτος μέλος προορισμού. Το άρθρο αυτό επιβάλλει επίσης τη χρήση μέσων ψηφιακής επικοινωνίας μεταξύ των μητρώων επιχειρήσεων για την ανταλλαγή των αποφάσεων που εκδίδονται από τις αρμόδιες αρχές.

Το άρθρο 160ιη διέπει τον έλεγχο της νομιμότητας της διασυνοριακής διάσπασης από καθένα από τα οικεία κράτη μέλη. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών των επωφελούμενων εταιρειών ελέγχουν ιδίως την πλήρωση των απαιτήσεων για τη σύσταση εταιρείας και, όταν συντρέχει περίπτωση, τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων σχετικά με τη συμμετοχή των εργαζομένων.

Το άρθρο 160ιθ θεσπίζει τις ρυθμίσεις σχετικά με την καταχώριση διάσπασης και τις πληροφορίες που πρέπει να δημοσιοποιούνται. Οι πληροφορίες σχετικά με την καταχώριση θα πρέπει να ανταλλάσσονται αυτόματα μεταξύ των μητρώων μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων.

Άρθρο 160κ: το δίκαιο του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας καθορίζει την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η διασυνοριακή διάσπαση.

Άρθρο 160κα: η διάταξη αυτή περιγράφει τα αποτελέσματα της διασυνοριακής διάσπασης.

Άρθρο 160κβ: η διάταξη αυτή ορίζει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με την ευθύνη του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα.

Άρθρο 160κγ: το κύρος της διασυνοριακής διάσπασης δεν μπορεί να αμφισβητηθεί αν τηρήθηκε η διαδικασία για τη διασυνοριακή διάσπαση.

Υποβολή εκθέσεων και επανεξέταση

Άρθρο 3: θεσπίζει υποχρέωση της Επιτροπής να αξιολογήσει την παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένης υποχρέωσής της να αξιολογήσει τη σκοπιμότητα θέσπισης κανόνων για τους τύπους διασυνοριακών διασπάσεων που δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη θα συμβάλουν στην έκθεση με την υποβολή σχετικών στοιχείων.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 όσον αφορά τις διασυνοριακές μετατροπές, συγχωνεύσεις και διασπάσεις

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 50 παράγραφοι 1 και 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου² ρυθμίζει τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών. Οι κανόνες αυτοί αποτελούν σημαντικό ορόσημο στη βελτίωση της λειτουργίας της ενιαίας αγοράς για τις εταιρείες και για την άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης. Ωστόσο, η αξιολόγηση των εν λόγω κανόνων δείχνει ότι υπάρχει ανάγκη τροποποιήσεων στους κανόνες για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις. Περαιτέρω, ενδείκνυται να θεσπιστούν κανόνες που θα ρυθμίζουν τις διασυνοριακές μετατροπές και διασπάσεις.
- (2) Η ελευθερία εγκατάστασης αποτελεί μία από τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης. Σύμφωνα με το άρθρο 49 δεύτερο εδάφιο της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΛΕΕ»), σε συνδυασμό με το άρθρο 54 της ΣΛΕΕ, η ελευθερία εγκατάστασης για τις εταιρείες περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα σύστασης και διαχείρισης εταιρειών σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους εγκατάστασης. Βάσει της ερμηνείας των εν λόγω διατάξεων από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το ανωτέρω δικαίωμα

¹ ΕΕ C της , σ. .

² Οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου (κωδικοποιημένο κείμενο) (ΕΕ L 169 της 30.6.2017, σ. 46).

περιλαμβάνει το δικαίωμα εταιρείας που έχει συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους να μετατραπεί σε εταιρεία διεπόμενη από το δίκαιο άλλου κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει η νομοθεσία του εν λόγω άλλου κράτους μέλους και, ιδίως, ότι πληρούνται τα κριτήρια που θέτει το εν λόγω άλλο κράτος μέλος για να υπαγάγει εταιρεία στην εθνική έννομη τάξη του.

- (3) Ελλείπει εναρμόνισης του ενωσιακού δικαίου, ο ορισμός του συνδεδετικού στοιχείου που καθορίζει το εθνικό δίκαιο που διέπει μια εταιρεία εμπίπτει, σύμφωνα με το άρθρο 54 της ΣΛΕΕ, στην αρμοδιότητα κάθε κράτους μέλους. Το άρθρο 54 της ΣΛΕΕ κατατάσσει τα συνδεδετικά στοιχεία της καταστατικής έδρας, της κεντρικής διοίκησης και/ή της κύριας εγκατάστασης εταιρείας στο ίδιο επίπεδο. Ως εκ τούτου, όπως αποσαφηνίζεται στη νομολογία³, όταν το κράτος μέλος της νέας εγκατάστασης, δηλαδή το κράτος μέλος προορισμού, απαιτεί μόνο τη μεταφορά της καταστατικής έδρας ως συνδεδετικό στοιχείο για την ύπαρξη εταιρείας στην εθνική έννομη τάξη του, το γεγονός ότι μεταφέρεται μόνο η καταστατική έδρα (και όχι η κεντρική διοίκηση ή η κύρια εγκατάσταση) δεν αποκλείει από μόνο του την εφαρμογή της ελευθερίας εγκατάστασης βάσει του άρθρου 49 της ΣΛΕΕ. Η επιλογή του συγκεκριμένου τύπου εταιρείας στο πλαίσιο διασυνοριακής συγχώνευσης, μετατροπής ή διάσπασης και η επιλογή του κράτους μέλους εγκατάστασης είναι εγγενείς στην άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης, την οποία εγγυάται η ΣΛΕΕ ως μέρος μίας ενιαίας αγοράς.
- (4) Οι εξελίξεις αυτές στη νομολογία έχουν δημιουργήσει νέες ευκαιρίες για τις εταιρείες στην ενιαία αγορά, οι οποίες μπορούν να δώσουν ώθηση στην οικονομική ανάπτυξη, τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό και την παραγωγικότητα. Ταυτόχρονα, ο στόχος για μια ενιαία αγορά χωρίς εσωτερικά σύνορα για τις εταιρείες πρέπει επίσης να εναρμονίζεται με τους άλλους στόχους της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, όπως η κοινωνική προστασία (ιδίως, η προστασία των εργαζομένων), η προστασία των πιστωτών και η προστασία των εταίρων. Οι στόχοι αυτοί, ελλείπει εναρμονισμένων κανόνων ειδικά για τις διασυνοριακές μετατροπές, επιδιώκονται από τα κράτη μέλη μέσω σειράς πολυσχιδών νομικών διατάξεων και διοικητικών πρακτικών. Ως εκ τούτου, ενώ οι εταιρείες ήδη μπορούν να συγχωνεύονται διασυνοριακά, αντιμετωπίζουν σειρά νομικών και πρακτικών δυσχερειών όταν επιθυμούν να πραγματοποιήσουν διασυνοριακή μετατροπή. Επιπλέον, το εθνικό δίκαιο πολλών κρατών μελών προβλέπει διαδικασία εγχώριας μετατροπής, χωρίς να προβλέπει αντίστοιχη διαδικασία διασυνοριακής μετατροπής.
- (5) Οι ανωτέρω ελλείψεις οδηγούν σε νομικό κατακερματισμό και έλλειψη ασφάλειας δικαίου και, ως εκ τούτου, σε εμπόδια στην άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης. Επιπλέον, οδηγούν σε ανεπαρκή προστασία των εργαζομένων, των πιστωτών και των εταίρων μειοψηφίας εντός της ενιαίας αγοράς.
- (6) Επομένως, ενδείκνυται να θεσπιστούν διαδικαστικοί και ουσιαστικοί κανόνες για τις διασυνοριακές μετατροπές, οι οποίοι θα συμβάλουν στην άρση των περιορισμών στην ελευθερία εγκατάστασης και, παράλληλα, θα παρέχουν επαρκή και αναλογική

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση C-106/16, Polbud – Wykonawstwo, ECLI:EU:C:2017:804, σκέψη 29.

προστασία για τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι εργαζόμενοι, οι πιστωτές και οι εταίροι μειοψηφίας.

- (7) Το δικαίωμα μετατροπής μιας υφιστάμενης εταιρείας που έχει συσταθεί σε ένα κράτος μέλος σε εταιρεία που διέπεται από το δίκαιο ενός άλλου κράτους μέλους μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να χρησιμοποιηθεί καταχρηστικά, για παράδειγμα για την καταστρατήγηση προτύπων εργασίας, υποχρεώσεων πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, φορολογικών υποχρεώσεων, δικαιωμάτων πιστωτών, δικαιωμάτων εταίρων μειοψηφίας ή κανόνων σχετικά με τη συμμετοχή των εργαζομένων. Προκειμένου να καταπολεμούνται οι εν λόγω πιθανές καταχρήσεις, κατά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν ότι οι εταιρείες δεν χρησιμοποιούν τη διαδικασία διασυνοριακής μετατροπής για να προβούν σε τεχνητές μεθοδεύσεις που αποσκοπούν στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην αδικαιολόγητη προσβολή των νόμιμων ή συμβατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, των πιστωτών ή των εταίρων. Στο μέτρο που εισάγουν παρέκκλιση από θεμελιώδη ελευθερία, οι κανόνες για την καταπολέμηση των καταχρήσεων πρέπει να ερμηνεύονται στενά και να βασίζονται σε εξατομικευμένη αξιολόγηση όλων των σχετικών περιστάσεων. Θα πρέπει να θεσπιστεί ένα διαδικαστικό και ουσιαστικό πλαίσιο το οποίο θα περιγράφει το περιθώριο διακριτικής ευχέρειας και θα επιτρέπει ποικιλομορφία προσεγγίσεων από τα κράτη μέλη, ενώ ταυτόχρονα θα θέτει απαιτήσεις για τον εξορθολογισμό των μέτρων που πρέπει να λαμβάνουν οι εθνικές αρχές για την καταπολέμηση των καταχρήσεων, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.
- (8) Η πραγματοποίηση διασυνοριακής μετατροπής συνεπάγεται την αλλαγή της νομικής μορφής μιας εταιρείας χωρίς αυτή να απολέσει τη νομική προσωπικότητά της. Ωστόσο, η διασυνοριακή μετατροπή δεν θα πρέπει να οδηγεί σε καταστρατήγηση των απαιτήσεων για τη σύσταση εταιρείας στο κράτος μέλος προορισμού. Οι σχετικοί όροι, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων για διατήρηση της πραγματικής έδρας στο κράτος μέλος προορισμού και των κανόνων σχετικά με τον αποκλεισμό διευθυντών, θα πρέπει να τηρούνται πλήρως από την εταιρεία. Εντούτοις, η εφαρμογή των εν λόγω όρων από το κράτος μέλος προορισμού δεν μπορεί να θίξει τη συνέχεια της νομικής προσωπικότητας της μετατραπείσας εταιρείας. Εταιρεία μπορεί να μετατραπεί λαμβάνοντας οποιαδήποτε νομική μορφή που υφίσταται στο κράτος μέλος προορισμού, σύμφωνα με το άρθρο 49 της ΣΛΕΕ.
- (9) Δεδομένης της πολυπλοκότητας των διασυνοριακών μετατροπών και της πληθώρας των σχετικών συμφερόντων, ενδείκνυται να προβλεφθεί εκ των προτέρων έλεγχός τους, ώστε να δημιουργείται ασφάλεια δικαίου. Προς τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να θεσπιστεί μια διαρθρωμένη και πολυεπίπεδη διαδικασία, βάσει της οποίας οι αρμόδιες αρχές τόσο του κράτους μέλους αφετηρίας όσο και του κράτους μέλους προορισμού θα διασφαλίζουν ότι η απόφαση σχετικά με την έγκριση της διασυνοριακής μετατροπής θα λαμβάνεται κατά τρόπο δίκαιο, αντικειμενικό και χωρίς διακρίσεις, στη βάση όλων των σχετικών στοιχείων και λαμβανομένων υπόψη όλων των εύλογων δημόσιων συμφερόντων, ιδίως της ανάγκης προστασίας των εργαζομένων, των εταίρων και των πιστωτών.
- (10) Προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα να ληφθούν υπόψη, στο πλαίσιο της διαδικασίας διασυνοριακής μετατροπής, τα εύλογα συμφέροντα όλων των ενδιαφερόμενων μερών, η εταιρεία θα πρέπει να δημοσιοποιεί το σχέδιο διασυνοριακής μετατροπής, το οποίο περιέχει τις σημαντικότερες πληροφορίες σχετικά με την προτεινόμενη διασυνοριακή μετατροπή, συμπεριλαμβανομένης της προβλεπόμενης νέας εταιρικής μορφής, της ιδρυτικής πράξης και του

χρονοδιαγράμματος που προτείνεται για τη μετατροπή. Οι εταίροι, οι πιστωτές και οι εργαζόμενοι της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή θα πρέπει να ενημερώνονται, ώστε να μπορούν να υποβάλουν παρατηρήσεις σχετικά με την προτεινόμενη μετατροπή.

- (11) Προκειμένου να ενημερώσει τους εταίρους της, η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή θα πρέπει να συντάσσει έκθεση. Η έκθεση θα πρέπει να εξηγεί και να αιτιολογεί τις νομικές και οικονομικές πτυχές της προτεινόμενης διασυνοριακής μετατροπής, και ιδίως τις συνέπειες της διασυνοριακής μετατροπής για τους εταίρους σε σχέση με τις μελλοντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες της εταιρείας και το στρατηγικό σχέδιο του οργάνου διοίκησης. Επιπλέον, θα πρέπει να περιλαμβάνει τα δυνητικά μέσα έννομης προστασίας που παρέχονται στους εταίρους αν δεν συμφωνούν με την απόφαση να πραγματοποιηθεί διασυνοριακή μετατροπή. Η εν λόγω έκθεση θα πρέπει επίσης να διατίθεται στους εργαζομένους της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή.
- (12) Προκειμένου να ενημερώσει τους εργαζομένους της, η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή θα πρέπει να συντάσσει έκθεση που να εξηγεί τις συνέπειες της προτεινόμενης διασυνοριακής μετατροπής στους εργαζομένους. Η έκθεση θα πρέπει να εξηγεί ιδίως τις συνέπειες της προτεινόμενης διασυνοριακής μετατροπής στη διασφάλιση των θέσεων εργασίας των εργαζομένων, το αν θα υπάρξει οποιαδήποτε ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών απασχόλησης και των τόπων εγκατάστασης της εταιρείας, και το πώς θα επηρεάσει ο καθένας από τους παράγοντες αυτούς τις τυχόν θυγατρικές της εταιρείας. Η απαίτηση αυτή δεν θα πρέπει, ωστόσο, να ισχύει όταν οι μοναδικοί εργαζόμενοι της εταιρείας είναι οι υπηρετούντες στο όργανο διοίκησής της. Η παροχή της έκθεσης δεν θα πρέπει να θίγει τις εφαρμοστέες διαδικασίες ενημέρωσης και διαβούλευσης που έχουν θεσπιστεί σε εθνικό επίπεδο κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2002/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴ ή της οδηγίας 2009/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵.
- (13) Προκειμένου να αξιολογείται η ακρίβεια των πληροφοριών που περιέχουν το σχέδιο μετατροπής και οι εκθέσεις που προορίζονται για τους εταίρους και τους εργαζομένους, καθώς και προκειμένου να παρέχονται τα πραγματικά περιστατικά που είναι αναγκαία για να αξιολογηθεί αν η προτεινόμενη μετατροπή συνιστά τεχνητή μεθόδευση, θα πρέπει να απαιτείται η κατάρτιση από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα έκθεσης για την αξιολόγηση της προτεινόμενης διασυνοριακής μετατροπής. Προκειμένου να διασφαλίζεται η ανεξαρτησία του εμπειρογνώμονα, ο εμπειρογνώμονας θα πρέπει να διορίζεται από την αρμόδια αρχή, κατόπιν αίτησης της εταιρείας. Στο πλαίσιο αυτό, η έκθεση του εμπειρογνώμονα θα πρέπει να παρουσιάζει όλες τις σχετικές πληροφορίες ώστε να παρέχει στην αρμόδια αρχή του κράτους

⁴ Οδηγία 2002/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ΕΕ L 80 της 23.3.2002, σ. 29).

⁵ Οδηγία 2009/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού συμβουλίου εργαζομένων ή διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 122 της 16.5.2009, σ. 28).

μέλους αφετηρίας τη δυνατότητα να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση έκδοσης ή άρνησης έκδοσης του προ της μετατροπής πιστοποιητικού. Προς τον σκοπό αυτόν, ο εμπειρογνώμονας θα πρέπει να μπορεί να συλλέξει όλες τις σχετικές πληροφορίες και έγγραφα για την εταιρεία και να διενεργήσει όλες τις απαραίτητες έρευνες για να συγκεντρώσει όλα τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία. Ο εμπειρογνώμονας θα πρέπει να χρησιμοποιεί τις πληροφορίες, ιδίως τις πληροφορίες σχετικά με τον καθαρό κύκλο εργασιών και τα κέρδη ή τις ζημίες, τον αριθμό των εργαζομένων και τη σύνθεση του ισολογισμού τις οποίες έχει συλλέξει η εταιρεία προς τον σκοπό της κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων της, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και το δίκαιο των οικείων κρατών μελών. Ωστόσο, προκειμένου να προστατεύονται οι εμπιστευτικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρηματικών απορρήτων της εταιρείας, οι πληροφορίες αυτές δεν θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στην τελική έκθεση του εμπειρογνώμονα που θα δημοσιοποιηθεί.

- (14) Προκειμένου να αποφεύγονται οι δυσανάλογες δαπάνες και βάρη για τις μικρότερες εταιρείες που πραγματοποιούν διασυννοριακή μετατροπή, οι πολύ μικρές και οι μικρές επιχειρήσεις, όπως αυτές ορίζονται στη σύσταση 2003/361/EK της Επιτροπής⁶, θα πρέπει να απαλλάσσονται από την υποχρέωση υποβολής έκθεσης ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα. Ωστόσο, οι εταιρείες αυτές μπορούν να καταφεύγουν σε έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα για να αποφύγουν το κόστος δικών με πιστωτές τους.
- (15) Στη βάση του σχεδίου μετατροπής και των εκθέσεων, η γενική συνέλευση των εταίρων της εταιρείας θα πρέπει να αποφασίζει αν θα εγκρίνει ή όχι το εν λόγω σχέδιο. Είναι σημαντικό η απαιτούμενη στην εν λόγω ψηφοφορία πλειοψηφία να είναι επαρκώς υψηλή ώστε να διασφαλίζεται ότι η απόφαση μετατροπής είναι συλλογική. Επιπλέον, οι εταίροι θα πρέπει επίσης να έχουν το δικαίωμα να ψηφίσουν επί των τυχόν ρυθμίσεων σχετικά με τη συμμετοχή των εργαζομένων, αν έχουν επιφυλαχθεί του δικαιώματός τους αυτού κατά τη διάρκεια της γενικής συνέλευσης.
- (16) Ενδείκνυται να παρέχεται δικαίωμα εξόδου από την εταιρεία στους εταίρους που είχαν δικαίωμα ψήφου και δεν ψήφισαν υπέρ της έγκρισης του σχεδίου μετατροπής, καθώς και στους εταίρους χωρίς δικαίωμα ψήφου, οι οποίοι δεν είχαν τη δυνατότητα να παρουσιάσουν τις απόψεις τους. Οι εταίροι αυτοί θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποχωρήσουν από την εταιρεία και να λάβουν για τα μερίδιά τους αποζημίωση σε μετρητά αντίστοιχη προς την αξία των μεριδίων τους. Επιπλέον, θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να προσβάλουν δικαστικά τον υπολογισμό και την επάρκεια της προσφερόμενης αποζημίωσης σε μετρητά.
- (17) Η εταιρεία που πραγματοποιεί διασυννοριακή μετατροπή θα πρέπει επίσης να παραθέτει στο σχέδιο μετατροπής μέτρα για τη διασφάλιση της προστασίας των πιστωτών. Επιπλέον, προκειμένου να ενισχυθεί η προστασία των πιστωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας της εταιρείας μετά τη διασυννοριακή μετατροπή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν από την εταιρεία να υποβάλει δήλωση φερεγγυότητας, με την οποία να δηλώνει ότι δεν γνωρίζει την ύπαρξη λόγων από τους οποίους να συνάγεται ότι η μετατραπείσα εταιρεία δεν θα είναι σε θέση να

⁶ Σύσταση 2003/361/EK της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (EE L 124 της 20.5.2003, σ. 36).

εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της. Υπό τις περιστάσεις αυτές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καθιστούν τα μέλη του οργάνου διοίκησης προσωπικά υπεύθυνα για την ακρίβεια της εν λόγω δήλωσης. Δεδομένου ότι οι νομικές παραδόσεις των κρατών μελών όσον αφορά τη χρήση δηλώσεων φερεγγυότητας και τις πιθανές συνέπειές τους διαφέρουν μεταξύ τους, θα πρέπει να εναπόκειται στα κράτη μέλη να ορίσουν τις ενδεδειγμένες συνέπειες της υποβολής ανακριβών ή παραπλανητικών δηλώσεων, συμπεριλαμβανομένων αποτελεσματικών και αναλογικών κυρώσεων και ευθυνών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

- (18) Προκειμένου να διασφαλίζεται η κατάλληλη προστασία των πιστωτών σε περίπτωση που δεν είναι ικανοποιημένοι με την προστασία που τους παρέχεται από την εταιρεία στο σχέδιο διασυννοριακής μετατροπής, οι πιστωτές μπορούν να ζητήσουν επαρκείς εγγυήσεις από την αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή του κράτους μέλους αφετηρίας. Προκειμένου να διευκολύνεται η εκτίμηση του αν υπάρχει ζημία, θα πρέπει να θεσπιστούν ορισμένα τεκμήρια, βάσει των οποίων θα θεωρείται ότι οι πιστωτές δεν θίγονται από διασυννοριακή μετατροπή όταν ο κίνδυνος ζημίας των πιστωτών είναι απομακρυσμένος. Το τεκμήριο θα πρέπει να εφαρμόζεται όταν έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει εύλογη πιθανότητα να θιγούν οι πιστωτές ή όταν προσφέρεται στους πιστωτές δικαίωμα πληρωμής έναντι της μετατραπείσας εταιρείας ή έναντι τρίτου εγγυητή το οποίο είναι ισοδύναμης αξίας με την αρχική απαίτηση του πιστωτή και το οποίο μπορεί να ασκηθεί στην ίδια δικαιοδοσία με την αρχική απαίτηση. Η προστασία των πιστωτών που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους αφετηρίας σχετικά με τις πληρωμές σε δημόσιους οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.
- (19) Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η συμμετοχή των εργαζομένων δεν θα θίγεται αδικαιολόγητα ως αποτέλεσμα της διασυννοριακής μετατροπής, όταν η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυννοριακή μετατροπή λειτουργεί υπό καθεστώς συμμετοχής των εργαζομένων στο κράτος μέλος αφετηρίας, η εταιρεία θα πρέπει να υποχρεούται να λάβει νομική μορφή που επιτρέπει την πραγμάτωση της εν λόγω συμμετοχής, μεταξύ άλλων μέσω της συμμετοχής εκπροσώπων των εργαζομένων στο ενδεδειγμένο διοικητικό ή εποπτικό όργανο της εταιρείας στο κράτος μέλος προορισμού. Επιπλέον, στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να διεξάγεται καλόπιστη διαπραγμάτευση μεταξύ της εταιρείας και των εργαζομένων της, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην οδηγία 2001/86/EK, με σκοπό την εξεύρεση αμοιβαία αποδεκτής λύσης για τον συμβιβασμό του δικαιώματος της εταιρείας να πραγματοποιήσει τη διασυννοριακή μετατροπή με τα δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων. Κατόπιν των εν λόγω διαπραγματεύσεων, θα πρέπει είτε να εφαρμόζεται η ειδική λύση που θα έχει συμφωνηθεί είτε, αν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, να εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις αναφοράς που προβλέπονται στο παράρτημα της οδηγίας 2001/86/EK. Προκειμένου να προστατεύεται είτε η συμφωνηθείσα λύση είτε η εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων αναφοράς, η εταιρεία δεν θα πρέπει να μπορεί, για διάστημα τριών ετών, να καταργήσει τα δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων μέσω της πραγματοποίησης μεταγενέστερης εγχώριας ή διασυννοριακής μετατροπής, συγχώνευσης ή διάσπασης.
- (20) Προκειμένου να αποφεύγεται η καταστρατήγηση των δικαιωμάτων συμμετοχής των εργαζομένων μέσω διασυννοριακής μετατροπής, εταιρεία που πραγματοποιεί μετατροπή και η οποία είναι καταχωρισμένη σε κράτος μέλος το οποίο προβλέπει δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων δεν θα πρέπει να μπορεί να πραγματοποιήσει τη διασυννοριακή μετατροπή χωρίς προηγουμένως να προβεί σε

διαπραγματεύσεις με τους εργαζομένους της ή τους εκπροσώπους τους αν ο μέσος αριθμός των εργαζομένων που απασχολεί η εταιρεία αντιστοιχεί στα τέσσερα πέμπτα του εθνικού κατώτατου ορίου που ενεργοποιεί τα εν λόγω δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων.

- (21) Προκειμένου να διασφαλίζεται ορθή κατανομή των καθηκόντων μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και αποδοτικός και αποτελεσματικός εκ των προτέρων έλεγχος των διασυνοριακών μετατροπών, τόσο το κράτος μέλος αφετηρίας όσο και το κράτος μέλος προορισμού θα πρέπει να ορίζουν αρμόδιες συναφώς αρχές. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αφετηρίας θα πρέπει να έχουν την εξουσία να εκδίδουν ένα προ της μετατροπής πιστοποιητικό, χωρίς το οποίο οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού δεν θα πρέπει να μπορούν να ολοκληρώσουν τη διαδικασία διασυνοριακής μετατροπής.
- (22) Η έκδοση του προ της μετατροπής πιστοποιητικού από το κράτος μέλος αφετηρίας θα πρέπει να περιλαμβάνει έλεγχο, ώστε να διασφαλίζεται η νομιμότητα της διασυνοριακής μετατροπής της εταιρείας. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αφετηρίας θα πρέπει να εκδίδει απόφαση σχετικά με το ζήτημα της έκδοσης του προ της μετατροπής πιστοποιητικού εντός ενός μηνός από την υποβολή της αίτησης από την εταιρεία, εκτός εάν έχει σοβαρές ανησυχίες για το ενδεχόμενο ύπαρξης τεχνητής μεθόδευσης που αποσκοπεί στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην αδικαιολόγητη προσβολή των νόμιμων ή συμβατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, των πιστωτών ή των εταίρων. Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να διενεργεί εμπεριστατωμένη αξιολόγηση. Ωστόσο, τέτοια εμπεριστατωμένη αξιολόγηση δεν θα πρέπει να διενεργείται κατά σύστημα, αλλά κατά περίπτωση, όταν υπάρχουν σοβαρές ανησυχίες για το ενδεχόμενο ύπαρξης τεχνητής μεθόδευσης. Κατά την αξιολόγησή τους, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τους παράγοντες που απαριθμούνται στην παρούσα οδηγία, οι οποίοι ωστόσο θα πρέπει να εκλαμβάνονται ως απλώς ενδεικτικοί παράγοντες στη συνολική αξιολόγηση και να μην εξετάζονται μεμονωμένα. Προκειμένου να μην επιβαρύνονται οι εταιρείες με μια υπέρμετρα χρονοβόρα διαδικασία, η εν λόγω εμπεριστατωμένη αξιολόγηση θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να ολοκληρώνεται εντός δύο μηνών από την ενημέρωση της εταιρείας ότι πρόκειται να διενεργηθεί εμπεριστατωμένη αξιολόγηση.
- (23) Αφότου λάβουν το προ της μετατροπής πιστοποιητικό και επιβεβαιώσουν ότι πληρούνται οι απαιτήσεις για τη σύσταση εταιρείας στο κράτος μέλος προορισμού, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού θα πρέπει να καταχωρίζουν την εταιρεία στο μητρώο επιχειρήσεων του εν λόγω κράτους μέλους. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αφετηρίας θα πρέπει να διαγράφει την εταιρεία από το δικό της μητρώο μόνο μετά την εν λόγω καταχώριση στο κράτος μέλος προορισμού. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού δεν θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την ακρίβεια των πληροφοριών που περιέχονται στο προ της μετατροπής πιστοποιητικό. Ως αποτέλεσμα της διασυνοριακής μετατροπής, η μετατραπείσα εταιρεία θα πρέπει να διατηρεί τη νομική προσωπικότητά της, τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού της και όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων της που απορρέουν από συμβάσεις, από πράξεις ή από παραλείψεις.
- (24) Προκειμένου να διασφαλίζεται το κατάλληλο επίπεδο διαφάνειας και χρήσης ψηφιακών εργαλείων και διαδικασιών, οι αποφάσεις των αρμόδιων αρχών στο κράτος μέλος αφετηρίας και στο κράτος μέλος προορισμού θα πρέπει να ανταλλάσσονται

μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων επιχειρήσεων και θα πρέπει να δημοσιοποιούνται.

- (25) Η άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης από τις εταιρείες περιλαμβάνει επίσης τη δυνατότητα των εταιρειών να συγχωνεύονται διασυνοριακά. Η οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου προβλέπει, μεταξύ άλλων, κανόνες που καθιστούν δυνατή τη διασυνοριακή συγχώνευση κεφαλαιουχικών εταιρειών που εδρεύουν σε διαφορετικά κράτη μέλη. Οι κανόνες αυτοί αποτελούν σημαντικό ορόσημο στη βελτίωση της λειτουργίας της ενιαίας αγοράς για τις εταιρείες, καθώς τους παρέχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν την ελευθερία εγκατάστασής τους μέσω του μηχανισμού της διασυνοριακής συγχώνευσης.
- (26) Η αξιολόγηση της εφαρμογής των κανόνων για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις στα κράτη μέλη έχει δείξει ότι ο αριθμός των διασυνοριακών συγχωνεύσεων στην Ένωση έχει αυξηθεί σημαντικά. Ωστόσο, η αξιολόγηση αυτή κατέδειξε επίσης ορισμένες αδυναμίες σε σχέση ειδικά με την προστασία των πιστωτών και την προστασία των εταίρων, καθώς και σε σχέση με την απουσία απλουστευμένων διαδικασιών, αδυναμίες που εμποδίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα των εν λόγω κανόνων για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις.
- (27) Στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Αναβάθμιση της ενιαίας αγοράς: περισσότερες ευκαιρίες για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις»⁷, η Επιτροπή είχε αναγγείλει ότι θα εξέταζε κατά πόσον είναι αναγκαίο να επικαιροποιηθούν οι υφιστάμενοι κανόνες για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις, ώστε να διευκολυνθούν οι ΜΜΕ να επιλέγουν την προτιμώμενη επιχειρηματική στρατηγική και να προσαρμόζονται αποτελεσματικότερα στις μεταβολές των συνθηκών της αγοράς, χωρίς να χαλαρώνουν την κοινωνική και την εργασιακή προστασία. Στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής 2017 — Δημιουργία μιας Ευρώπης που προστατεύει, ενδυναμώνει και υπερασπίζεται τους πολίτες της»⁸, η Επιτροπή είχε ανακοινώσει πρωτοβουλία για τη διευκόλυνση της πραγματοποίησης διασυνοριακών συγχωνεύσεων.
- (28) Προκειμένου να βελτιωθεί περαιτέρω η υφιστάμενη διαδικασία διασυνοριακής συγχώνευσης, είναι αναγκαίο να απλουστευθούν, όπου ενδείκνυται, οι εν λόγω κανόνες για τις συγχωνεύσεις, διασφαλίζόμενης ταυτόχρονα επαρκούς προστασίας για τα ενδιαφερόμενα μέρη, και ιδίως τους εργαζομένους. Ως εκ τούτου, οι ισχύοντες κανόνες για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις θα πρέπει να τροποποιηθούν κατά τρόπο ώστε να υποχρεώνουν τα όργανα διεύθυνσης ή διοίκησης των συγχωνευόμενων εταιρειών να καταρτίσουν χωριστές εκθέσεις οι οποίες θα αναλύουν τις νομικές και οικονομικές πτυχές της διασυνοριακής συγχώνευσης τόσο για τους εταίρους όσο και για τους εργαζομένους. Η υποχρέωση του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης της εταιρείας να καταρτίσει την έκθεση που προορίζεται για τους εταίρους μπορεί, ωστόσο, να αίρεται όταν οι εν λόγω εταίροι είναι ήδη ενημερωμένοι για τις νομικές και οικονομικές πτυχές της προτεινόμενης συγχώνευσης. Εντούτοις, η υποχρέωση κατάρτισης της έκθεσης που προορίζεται για τους εργαζομένους μπορεί να αίρεται

⁷ COM(2015) 550 final, της 28ης Οκτωβρίου 2015.

⁸ COM(2016) 710 final, της 25ης Οκτωβρίου 2016.

μόνο αν οι συγχωνευόμενες εταιρείες και οι θυγατρικές τους δεν έχουν εργαζομένους πέραν εκείνων που συμμετέχουν στο όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης.

- (29) Περαιτέρω, προκειμένου να ενισχυθεί η προστασία που παρέχεται στους εργαζομένους της συγχωνευόμενης εταιρείας ή των συγχωνευόμενων εταιρειών, οι εργαζόμενοι ή οι εκπρόσωποί τους μπορούν να διατυπώνουν τη γνώμη τους σχετικά με την έκθεση της εταιρείας στην οποία παρατίθενται οι συνέπειες της διασυννοριακής συγχώνευσης για τους εργαζομένους. Η παροχή της έκθεσης δεν θα πρέπει να θίγει τις εφαρμοστέες διαδικασίες ενημέρωσης και διαβούλευσης που έχουν θεσπιστεί σε εθνικό επίπεδο κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου⁹, της οδηγίας 2002/14/EK ή της οδηγίας 2009/38/EK.
- (30) Οι αποκλίσεις στους λογιστικούς κανόνες μπορούν να εμποδίζουν τη διεξαγωγή διασυννοριακών συγχωνεύσεων και να προκαλούν ανασφάλεια δικαίου, όταν μεταξύ των οικείων κρατών μελών υπάρχει διαφορά ως προς την ημερομηνία από την οποία οι συναλλαγές της απορροφώμενης εταιρείας λογίζονται, για λογιστικούς σκοπούς, ως συναλλαγές της εταιρείας που προκύπτει από τη συγχώνευση. Μια τέτοια διαφορά μπορεί να οδηγήσει σε κατάσταση κατά την οποία, για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, οι συναλλαγές που αφορούν τη συγχωνευόμενη εταιρεία δεν καταχωρίζονται καθόλου λογιστικά ή υφίσταται, κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα, διπλή υποχρέωση λογιστικής καταχώρισης των συναλλαγών που αφορούν τη συγχωνευόμενη εταιρεία, τόσο στο κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται ως αυτοτελής λογιστική οντότητα όσο και στο κράτος μέλος της εταιρείας που προκύπτει από τη συγχώνευση. Επομένως, η λογιστική ημερομηνία θα πρέπει να καθορίζεται με σαφείς κανόνες και τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ημερομηνία αυτή χαρακτηρίζεται, για λογιστικούς σκοπούς, από τα εθνικά δίκαια όλων των μερών της συγχώνευσης ως η μοναδική κρίσιμη ημερομηνία.
- (31) Η έλλειψη εναρμόνισης των εγγυήσεων για τους εταίρους και τους πιστωτές έχει χαρακτηριστεί ως εμπόδιο στις διασυννοριακές συγχωνεύσεις από διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι εταίροι και οι πιστωτές θα πρέπει να απολαμβάνουν το ίδιο επίπεδο προστασίας, ανεξάρτητα από τα κράτη μέλη στα οποία εδρεύουν οι συγχωνευόμενες εταιρείες. Η αρχή αυτή δεν θίγει τους κανόνες των κρατών μελών για την προστασία των πιστωτών ή των εταίρων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των εναρμονισμένων μέτρων, όπως οι απαιτήσεις διαφάνειας.
- (32) Προκειμένου να διασφαλίζεται η ισότιμη μεταχείριση των εταίρων των εταιρειών που συμμετέχουν στη διασυννοριακή συγχώνευση, ενδείκνυται να παρέχεται δικαίωμα εξόδου από την εταιρεία στους εταίρους που είχαν δικαίωμα ψήφου και δεν ψήφισαν υπέρ της έγκρισης του κοινού σχεδίου συγχώνευσης, καθώς και στους εταίρους χωρίς δικαίωμα ψήφου, οι οποίοι δεν είχαν τη δυνατότητα να παρουσιάσουν τις απόψεις τους. Οι εταίροι αυτοί θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποχωρήσουν από την εταιρεία και να λάβουν για τα μερίδιά τους αποζημίωση σε μετρητά αντίστοιχη προς την αξία των μεριδίων τους. Επιπλέον, θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να

⁹ Οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82 της 22.3.2001, σ. 16).

προσβάλουν δικαστικά τον υπολογισμό και την επάρκεια της προσφερόμενης αποζημίωσης σε μετρητά.

- (33) Ύστερα από μια διασυνοριακή συγχώνευση, οι πρώην πιστωτές των συγχωνευόμενων εταιρειών μπορεί να βρεθούν αντιμέτωποι με μείωση της αξίας των απαιτήσεών τους, αν οι υποχρεώσεις της απορροφώσας εταιρείας υπερβαίνουν το ενεργητικό της ή αν η συγχωνευόμενη εταιρεία που ευθύνεται για την οφειλή υπαχθεί μετά τη συγχώνευση στο δίκαιο άλλου κράτους μέλους. Επί του παρόντος, οι κανόνες για την προστασία των πιστωτών διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών, γεγονός που αυξάνει σημαντικά την πολυπλοκότητα της διαδικασίας διασυνοριακής συγχώνευσης και δημιουργεί αβεβαιότητα τόσο για τις εμπλεκόμενες εταιρείες όσο και για τους πιστωτές σε σχέση με την ικανοποίηση της απαίτησής τους.
- (34) Οι εταιρείες που συμμετέχουν σε διασυνοριακή συγχώνευση θα πρέπει να προτείνουν με το κοινό σχέδιο συγχώνευσης επαρκή μέτρα για την προστασία των πιστωτών τους. Επιπλέον, προκειμένου να ενισχυθεί η προστασία των εν λόγω πιστωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας μετά τη διασυνοριακή συγχώνευση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν από τις συγχωνευόμενες εταιρείες να υποβάλουν δήλωση φερεγγυότητας, με την οποία να δηλώνουν ότι δεν γνωρίζουν την ύπαρξη λόγων από τους οποίους να συνάγεται ότι η εταιρεία που προκύπτει από τη συγχώνευση δεν θα είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της. Υπό τις περιστάσεις αυτές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καθιστούν τα μέλη του οργάνου διοίκησης προσωπικά υπεύθυνα για την ακρίβεια της εν λόγω δήλωσης. Δεδομένου ότι οι νομικές παραδόσεις των κρατών μελών όσον αφορά τη χρήση δηλώσεων φερεγγυότητας και τις πιθανές συνέπειές τους διαφέρουν μεταξύ τους, θα πρέπει να εναπόκειται στα κράτη μέλη να ορίσουν τις ενδεδειγμένες συνέπειες της υποβολής ανακριβών ή παραπλανητικών δηλώσεων, συμπεριλαμβανομένων αποτελεσματικών και αναλογικών κυρώσεων και ευθυνών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.
- (35) Προκειμένου να διασφαλίζεται η κατάλληλη προστασία των πιστωτών σε περίπτωση που δεν είναι ικανοποιημένοι με την προστασία που τους παρέχεται από την εταιρεία στο κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης, οι πιστωτές που θίγονται από τη διασυνοριακή συγχώνευση μπορούν να ζητήσουν από την αρμόδια διοικητική ή δικαστική αρχή κάθε κράτους μέλους των συγχωνευόμενων εταιρειών τις εγγυήσεις που οι ίδιοι θεωρούν επαρκείς. Προκειμένου να διευκολύνεται η εκτίμηση του αν υπάρχει ζημία, θα πρέπει να θεσπιστούν ορισμένα τεκμήρια, βάσει των οποίων θα θεωρείται ότι οι πιστωτές δεν θίγονται από διασυνοριακή συγχώνευση όταν ο κίνδυνος ζημίας των πιστωτών είναι απομακρυσμένος. Το τεκμήριο θα πρέπει να εφαρμόζεται όταν ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει εύλογη πιθανότητα να θιγούν οι πιστωτές ή όταν προσφέρεται στους πιστωτές δικαίωμα πληρωμής έναντι της συγχωνευθείσας εταιρείας ή έναντι τρίτου εγγυητή το οποίο είναι ισοδύναμης αξίας με την αρχική απαίτηση του πιστωτή και το οποίο μπορεί να ασκηθεί στην ίδια δικαιοδοσία με την αρχική απαίτηση.
- (36) Το ισχύον ενωσιακό δίκαιο δεν προβλέπει νομικό πλαίσιο για τις διασυνοριακές διασπάσεις εταιρειών, καθώς η οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 περιλαμβάνει κανόνες, στον τίτλο II κεφάλαιο III, μόνο για τις εγχώριες διασπάσεις ανώνυμων εταιριών.
- (37) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει καλέσει την Επιτροπή να θεσπίσει εναρμονισμένους κανόνες για τις διασυνοριακές διασπάσεις. Το παρόν εναρμονισμένο νομικό πλαίσιο θα συμβάλει περαιτέρω στην εξάλειψη των περιορισμών στην ελευθερία

εγκατάστασης, ενώ ταυτόχρονα θα παρέχει επαρκή προστασία στα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι εργαζόμενοι, οι πιστωτές και οι εταίροι.

- (38) Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες για τις διασυνοριακές διασπάσεις, τόσο για τις μερικές όσο και για τις πλήρεις διασπάσεις, αλλά μόνο για τις διασπάσεις μέσω της σύστασης νέων εταιρειών. Ωστόσο, η παρούσα οδηγία δεν θεσπίζει εναρμονισμένο πλαίσιο για τις διασυνοριακές διασπάσεις στις οποίες μία εταιρεία μεταβιβάζει στοιχεία ενεργητικού και παθητικού σε περισσότερες από μία υφιστάμενες εταιρείες, διότι οι εν λόγω περιπτώσεις κρίθηκαν ιδιαίτερα πολύπλοκες, καθώς συνεπάγονται την εμπλοκή των αρμόδιων αρχών περισσότερων κρατών μελών και ενέχουν επιπλέον κινδύνους απάτης και καταστρατήγησης των κανόνων.
- (39) Σε περίπτωση διασυνοριακής διάσπασης στην οποία συμμετέχουν νεοσυνιστώμενες επωφελούμενες εταιρείες, οι νεοσυνιστώμενες επωφελούμενες εταιρείες που διέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος της διασπώμενης εταιρείας θα πρέπει να υποχρεούνται να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις για τη σύσταση εταιρείας του εν λόγω άλλου κράτους μέλους. Στις εν λόγω απαιτήσεις συμπεριλαμβάνονται οι κανόνες σχετικά με τον αποκλεισμό διευθυντών.
- (40) Το δικαίωμα των εταιρειών να πραγματοποιούν διασυνοριακές διασπάσεις μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να χρησιμοποιηθεί καταχρηστικά, για παράδειγμα για την καταστρατήγηση προτύπων εργασίας, υποχρεώσεων πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, φορολογικών υποχρεώσεων, δικαιωμάτων πιστωτών, δικαιωμάτων εταίρων ή κανόνων σχετικά με τη συμμετοχή των εργαζομένων. Προκειμένου να καταπολεμούνται οι εν λόγω πιθανές καταχρήσεις, κατά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν ότι οι εταιρείες δεν χρησιμοποιούν τη διαδικασία διασυνοριακής διάσπασης για να προβούν σε τεχνητές μεθοδεύσεις που αποσκοπούν στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην αδικαιολόγητη προσβολή των νόμιμων ή συμβατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, των πιστωτών ή των εταίρων. Στο μέτρο που εισάγουν παρέκκλιση από θεμελιώδη ελευθερία, οι κανόνες για την καταπολέμηση των καταχρήσεων πρέπει να ερμηνεύονται στενά και να βασίζονται σε εξατομικευμένη αξιολόγηση όλων των σχετικών περιστάσεων. Θα πρέπει να θεσπιστεί ένα διαδικαστικό και ουσιαστικό πλαίσιο το οποίο θα περιγράφει το περιθώριο διακριτικής ευχέρειας και θα επιτρέπει ποικιλομορφία προσεγγίσεων από τα κράτη μέλη, ενώ ταυτόχρονα θα θέτει απαιτήσεις για τον εξορθολογισμό των μέτρων που πρέπει να λαμβάνουν οι εθνικές αρχές για την καταπολέμηση των καταχρήσεων, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.
- (41) Δεδομένης της πολυπλοκότητας των διασυνοριακών διασπάσεων και της πληθώρας των σχετικών συμφερόντων, ενδείκνυται να προβλεφθεί εκ των προτέρων έλεγχός τους, ώστε να δημιουργείται ασφάλεια δικαίου. Προς τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να θεσπιστεί μια διαρθρωμένη και πολυεπίπεδη διαδικασία, βάσει της οποίας τόσο οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας όσο και οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους των επωφελούμενων εταιρειών θα διασφαλίζουν ότι η απόφαση σχετικά με την έγκριση της διασυνοριακής διάσπασης θα λαμβάνεται κατά τρόπο δίκαιο, αντικειμενικό και χωρίς διακρίσεις, στη βάση όλων των σχετικών στοιχείων και λαμβανομένων υπόψη όλων των εύλογων δημόσιων συμφερόντων, ιδίως της ανάγκης προστασίας των εργαζομένων, των εταίρων και των πιστωτών.
- (42) Προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα να ληφθούν υπόψη τα εύλογα συμφέροντα όλων των ενδιαφερόμενων μερών, η διασπώμενη εταιρεία θα πρέπει να δημοσιοποιεί το σχέδιο διάσπασης, το οποίο περιέχει τις σημαντικότερες πληροφορίες σχετικά με την προτεινόμενη διασυνοριακή διάσπαση, συμπεριλαμβανομένης της προβλεπόμενης

σχέσης ανταλλαγής τίτλων ή μεριδίων, των ιδρυτικών πράξεων των επωφελούμενων εταιρειών και του χρονοδιαγράμματος που προτείνεται για τη διασυνοριακή διάσπαση. Οι εταίροι, οι πιστωτές και οι εργαζόμενοι της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή διάσπαση θα πρέπει να ενημερώνονται, ώστε να μπορούν να υποβάλουν παρατηρήσεις σχετικά με τη διάσπαση.

- (43) Προκειμένου να ενημερώσει τους εταίρους της, η διασπώμενη εταιρεία θα πρέπει να συντάσσει έκθεση. Η έκθεση θα πρέπει να εξηγεί και να αιτιολογεί τις νομικές και οικονομικές πτυχές της προτεινόμενης διασυνοριακής διάσπασης, και ιδίως να εξηγεί τις συνέπειες της διασυνοριακής διάσπασης για τους εταίρους σε σχέση με τις μελλοντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες της εταιρείας και το στρατηγικό σχέδιο του οργάνου διοίκησης. Επιπλέον, θα πρέπει να περιλαμβάνει διευκρινίσεις σχετικά με τη σχέση ανταλλαγής, αν συντρέχει τέτοια περίπτωση, τα κριτήρια για τον καθορισμό της κατανομής των μεριδίων και τα δυνητικά μέτρα έννομης προστασίας που παρέχονται στους εταίρους αν δεν συμφωνούν με την απόφαση να πραγματοποιηθεί διασυνοριακή διάσπαση.
- (44) Προκειμένου να ενημερώσει τους εργαζομένους της, η διασπώμενη εταιρεία θα πρέπει να συντάσσει έκθεση που να εξηγεί τις συνέπειες της προτεινόμενης διασυνοριακής διάσπασης στους εργαζομένους. Η έκθεση θα πρέπει να εξηγεί ιδίως τις συνέπειες της προτεινόμενης διασυνοριακής διάσπασης στη διασφάλιση των θέσεων εργασίας των εργαζομένων, το αν θα υπάρξει οποιαδήποτε ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών απασχόλησης και των τόπων εγκατάστασης της εταιρείας, και το πώς θα επηρεάσει ο καθένας από τους παράγοντες αυτούς τις τυχόν θυγατρικές της εταιρείας. Η παροχή της έκθεσης δεν θα πρέπει να θίγει τις εφαρμοστέες διαδικασίες ενημέρωσης και διαβούλευσης που έχουν θεσπιστεί σε εθνικό επίπεδο κατ' εφαρμογή των οδηγιών 2001/23/EK, 2002/14/EK ή 2009/38/EK.
- (45) Προκειμένου να διασφαλίζεται η ακρίβεια των πληροφοριών που περιέχουν το σχέδιο διάσπασης και οι εκθέσεις που προορίζονται για τους εταίρους και τους εργαζομένους, καθώς και προκειμένου να παρέχονται τα πραγματικά περιστατικά που είναι αναγκαία για να αξιολογηθεί αν η προτεινόμενη διάσπαση συνιστά τεχνητή μεθόδευση η οποία δεν πρέπει να εγκριθεί, θα πρέπει να απαιτείται η κατάρτιση από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα έκθεσης για την αξιολόγηση του σχεδίου διάσπασης. Προκειμένου να διασφαλίζεται η ανεξαρτησία του εμπειρογνώμονα, ο εμπειρογνώμονας θα πρέπει να διορίζεται από την αρμόδια αρχή, κατόπιν αίτησης της εταιρείας. Στο πλαίσιο αυτό, η έκθεση του εμπειρογνώμονα θα πρέπει να παρουσιάζει όλες τις σχετικές πληροφορίες ώστε να παρέχει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας τη δυνατότητα να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση έκδοσης ή άρνησης έκδοσης του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού. Προς τον σκοπό αυτόν, ο εμπειρογνώμονας θα πρέπει να μπορεί να συλλέξει όλες τις σχετικές πληροφορίες και έγγραφα για την εταιρεία και να διενεργήσει όλες τις απαραίτητες έρευνες για να συγκεντρώσει όλα τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία. Ο εμπειρογνώμονας θα πρέπει να χρησιμοποιεί τις πληροφορίες, ιδίως τις πληροφορίες σχετικά με τον καθαρό κύκλο εργασιών και τα κέρδη ή τις ζημίες, τον αριθμό των εργαζομένων και τη σύνθεση του ισολογισμού τις οποίες έχει συλλέξει η εταιρεία προς τον σκοπό της κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεών της, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και το δίκαιο των οικείων κρατών μελών. Ωστόσο, προκειμένου να προστατευτούν οι εμπιστευτικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρηματικών απορρήτων της εταιρείας, οι πληροφορίες αυτές δεν θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στην τελική έκθεση του εμπειρογνώμονα που θα δημοσιοποιηθεί.

- (46) Προκειμένου να αποφεύγονται οι δυσανάλογες δαπάνες και βάρη για τις μικρότερες εταιρείες που πραγματοποιούν διασυνοριακή διάσπαση, οι πολύ μικρές και οι μικρές επιχειρήσεις, όπως αυτές ορίζονται στη σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, θα πρέπει να απαλλάσσονται από την υποχρέωση υποβολής έκθεσης ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα.
- (47) Στη βάση του σχεδίου διασυνοριακής διάσπασης και των εκθέσεων, η γενική συνέλευση των εταίρων της διασπώμενης εταιρείας θα πρέπει να αποφασίζει αν θα εγκρίνει ή όχι το εν λόγω σχέδιο. Είναι σημαντικό η απαιτούμενη στην εν λόγω ψηφοφορία πλειοψηφία να είναι επαρκώς υψηλή ώστε να διασφαλίζεται ότι η απόφαση διάσπασης είναι συλλογική.
- (48) Ενδείκνυται να παρέχεται δικαίωμα εξόδου από την εταιρεία στους εταίρους που είχαν δικαίωμα ψήφου και δεν ψήφισαν υπέρ της έγκρισης του σχεδίου διασυνοριακής διάσπασης, καθώς και στους εταίρους χωρίς δικαίωμα ψήφου, οι οποίοι δεν είχαν τη δυνατότητα να παρουσιάσουν τις απόψεις τους. Οι εταίροι αυτοί θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποχωρήσουν από την εταιρεία και να λάβουν για τα μερίδιά τους αποζημίωση σε μετρητά αντίστοιχη προς την αξία των μεριδίων τους. Επιπλέον, θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να προσβάλουν δικαστικά τον υπολογισμό και την επάρκεια της προσφερόμενης αποζημίωσης σε μετρητά, καθώς και τη σχέση ανταλλαγής μεριδίων, αν επιθυμούν να παραμείνουν εταίροι οποιασδήποτε από τις επωφελούμενες εταιρείες. Στο πλαίσιο της εν λόγω δίκης, το δικαστήριο θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να διατάξει οποιαδήποτε εταιρεία που συμμετέχει στη διασυνοριακή διάσπαση είτε να καταβάλει πρόσθετη αποζημίωση σε μετρητά είτε να εκδώσει πρόσθετα μερίδια.
- (49) Η διασπώμενη εταιρεία θα πρέπει να προτείνει με το σχέδιο διάσπασης επαρκή μέτρα για την προστασία των πιστωτών ενόψει της διασυνοριακής διάσπασης. Επιπλέον, προκειμένου να ενισχυθεί η προστασία των πιστωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας μετά τη διασυνοριακή διάσπαση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν από την εταιρεία να υποβάλει δήλωση φερεγγυότητας, με την οποία να δηλώνει ότι δεν γνωρίζει την ύπαρξη λόγων από τους οποίους να συνάγεται ότι η διασπώμενη εταιρεία και/ή οποιαδήποτε επωφελούμενη εταιρεία δεν θα είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καθιστούν τα μέλη του οργάνου διοίκησης προσωπικά υπεύθυνα για την ακρίβεια της εν λόγω δήλωσης. Δεδομένου ότι οι νομικές παραδόσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις δηλώσεις φερεγγυότητας και τις πιθανές συνέπειές τους διαφέρουν μεταξύ τους, θα πρέπει να εναπόκειται στα κράτη μέλη να ορίσουν τις ενδεδειγμένες συνέπειες της υποβολής ψευδών ή παραπλανητικών δηλώσεων, συμπεριλαμβανομένων κυρώσεων και ευθυνών σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.
- (50) Προκειμένου να διασφαλίζεται η κατάλληλη προστασία των πιστωτών σε περίπτωση που δεν είναι ικανοποιημένοι με την προστασία που τους παρέχεται από την εταιρεία στο σχέδιο διασυνοριακής διάσπασης, οι πιστωτές που θίγονται από τη διασυνοριακή διάσπαση μπορούν να ζητήσουν από την αρμόδια διοικητική ή δικαστική αρχή του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας τις εγγυήσεις που οι ίδιοι θεωρούν επαρκείς. Προκειμένου να διευκολύνεται η εκτίμηση του αν υπάρχει ζημία, θα πρέπει να θεσπιστούν ορισμένα τεκμήρια, βάσει των οποίων θα θεωρείται ότι οι πιστωτές δεν θίγονται από διασυνοριακή διάσπαση όταν ο κίνδυνος ζημίας των πιστωτών είναι απομακρυσμένος. Το τεκμήριο θα πρέπει να εφαρμόζεται όταν έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει εύλογη πιθανότητα να θιγούν οι πιστωτές ή όταν προσφέρεται στους πιστωτές δικαίωμα πληρωμής έναντι της εταιρείας που προκύπτει από τη διάσπαση ή έναντι τρίτου εγγυητή το οποίο είναι

ισοδύναμης αξίας με την αρχική απαίτηση του πιστωτή και το οποίο μπορεί να ασκηθεί στην ίδια δικαιοδοσία με την αρχική απαίτηση. Η προστασία των πιστωτών που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας σχετικά με τις πληρωμές σε δημόσιους οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.

- (51) Προκειμένου να διασφαλίζεται ορθή κατανομή των καθηκόντων μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και αποδοτικός και αποτελεσματικός εκ των προτέρων έλεγχος των διασυνοριακών διασπάσεων, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας θα πρέπει να έχει την εξουσία να εκδίδει ένα προ της διασπάσεως πιστοποιητικό, χωρίς το οποίο οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών των επωφελούμενων εταιρειών δεν θα πρέπει να μπορούν να ολοκληρώσουν τη διαδικασία διασυνοριακής διάσπασης.
- (52) Η έκδοση του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού από το κράτος μέλος της διασπώμενης εταιρείας θα πρέπει να περιλαμβάνει έλεγχο, ώστε να διασφαλίζεται η νομιμότητα της διασυνοριακής διάσπασης. Η αρμόδια αρχή θα πρέπει να εκδίδει απόφαση σχετικά με το ζήτημα της έκδοσης του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού εντός ενός μηνός από την υποβολή της αίτησης από την εταιρεία, εκτός εάν έχει σοβαρές ανησυχίες για το ενδεχόμενο ύπαρξης τεχνητής μεθόδευσης που αποσκοπεί στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην αδικαιολόγητη προσβολή των νόμιμων ή συμβατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, των πιστωτών ή των εταίρων. Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να διενεργεί εμπεριστατωμένη αξιολόγηση. Ωστόσο, τέτοια εμπεριστατωμένη αξιολόγηση δεν θα πρέπει να διενεργείται κατά σύστημα, αλλά κατά περίπτωση, όταν υπάρχουν σοβαρές ανησυχίες για το ενδεχόμενο ύπαρξης τεχνητής μεθόδευσης. Κατά την αξιολόγησή τους, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τους παράγοντες που απαριθμούνται στην παρούσα οδηγία, οι οποίοι ωστόσο θα πρέπει να εκλαμβάνονται ως απλώς ενδεικτικοί παράγοντες στη συνολική αξιολόγηση και να μην εξετάζονται μεμονωμένα. Προκειμένου να μην επιβαρύνονται οι εταιρείες με μια υπέρμετρα χρονοβόρα διαδικασία, η εν λόγω εμπεριστατωμένη αξιολόγηση θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να ολοκληρώνεται εντός δύο μηνών από την ενημέρωση της εταιρείας ότι πρόκειται να διενεργηθεί εμπεριστατωμένη αξιολόγηση.
- (53) Αφότου λάβουν το προ της διασπάσεως πιστοποιητικό και επιβεβαιώσουν ότι πληρούνται οι απαιτήσεις για τη σύσταση εταιρείας στο κράτος μέλος της επωφελούμενης εταιρείας ή των επωφελούμενων εταιρειών, οι αρχές των κρατών μελών των επωφελούμενων εταιρειών θα πρέπει να καταχωρίζουν τις εταιρείες στα μητρώα επιχειρήσεων των εν λόγω κρατών μελών. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας θα πρέπει να διαγράφει την εταιρεία από το δικό της μητρώο μόνο μετά την εν λόγω καταχώριση στα κράτη μέλη των επωφελούμενων εταιρειών. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών των επωφελούμενων εταιρειών δεν θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν την ακρίβεια των πληροφοριών που περιέχονται στο προ της διασπάσεως πιστοποιητικό.
- (54) Ως αποτέλεσμα της διασυνοριακής διάσπασης, τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού της διασπώμενης εταιρείας θα πρέπει να μεταβιβάζονται στις επωφελούμενες εταιρείες σύμφωνα με την κατανομή που ορίζεται στο σχέδιο διάσπασης και οι εταίροι της διασπώμενης εταιρείας θα πρέπει να καθίστανται εταίροι των επωφελούμενων εταιρειών ή να παραμένουν εταίροι της διασπώμενης εταιρείας ή να καθίστανται εταίροι και των δύο.

- (55) Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η συμμετοχή των εργαζομένων δεν θα θίγεται αδικαιολόγητα ως αποτέλεσμα της διασυνοριακής διάσπασης, όταν η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή διάσπαση λειτουργεί υπό καθεστώς συμμετοχής των εργαζομένων, οι εταιρείες που προκύπτουν από τη διάσπαση θα πρέπει να υποχρεούνται να λάβουν νομική μορφή που επιτρέπει την πραγμάτωση της εν λόγω συμμετοχής, μεταξύ άλλων μέσω της συμμετοχής εκπροσώπων των εργαζομένων στο ενδεδειγμένο διοικητικό ή εποπτικό όργανο των εν λόγω εταιρειών. Επιπλέον, στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να διεξάγεται καλόπιστη διαπραγμάτευση μεταξύ της εταιρείας και των εργαζομένων της, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην οδηγία 2001/86/EK, με σκοπό την εξεύρεση αμοιβαία αποδεκτής λύσης για τον συμβιβασμό του δικαιώματος της εταιρείας να πραγματοποιήσει τη διασυνοριακή διάσπαση με τα δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων. Κατόπιν των εν λόγω διαπραγματεύσεων, θα πρέπει είτε να εφαρμόζεται η ειδική λύση που θα έχει συμφωνηθεί είτε, αν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, να εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις αναφοράς που προβλέπονται στο παράρτημα της οδηγίας 2001/86/EK. Προκειμένου να προστατεύεται είτε η συμφωνηθείσα λύση είτε η εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων αναφοράς, η εταιρεία δεν θα πρέπει να μπορεί, για διάστημα 3 ετών, να καταργήσει τα δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων μέσω της πραγματοποίησης μεταγενέστερης εγχώριας ή διασυνοριακής μετατροπής, συγχώνευσης ή διάσπασης.
- (56) Προκειμένου να αποφεύγεται η καταστρατήγηση των δικαιωμάτων συμμετοχής των εργαζομένων μέσω διασυνοριακής διάσπασης, εταιρεία που πραγματοποιεί διάσπαση και η οποία είναι καταχωρισμένη σε κράτος μέλος το οποίο προβλέπει δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων δεν θα πρέπει να μπορεί να πραγματοποιήσει τη διασυνοριακή διάσπαση χωρίς προηγουμένως να προβεί σε διαπραγματεύσεις με τους εργαζομένους της ή τους εκπροσώπους τους αν ο μέσος αριθμός των εργαζομένων που απασχολεί η εταιρεία αντιστοιχεί στα τέσσερα πέμπτα του εθνικού κατώτατου ορίου που ενεργοποιεί τα εν λόγω δικαιώματα συμμετοχής των εργαζομένων.
- (57) Προκειμένου να διασφαλίζονται τα δικαιώματα των εργαζομένων πέραν των δικαιωμάτων συμμετοχής τους, η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή της οδηγίας 2009/38/EK, της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου¹⁰, της οδηγίας 2001/23/EK και της οδηγίας 2002/14/EK. Επιπλέον, το εθνικό δίκαιο θα πρέπει να εφαρμόζεται ως προς τα ζητήματα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, όπως η φορολογία ή η κοινωνική ασφάλιση.
- (58) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν τις νομικές ή διοικητικές διατάξεις των εθνικών φορολογικών νομοθεσιών των κρατών μελών ή των εδαφικών και διοικητικών υποδιαίρεσών τους, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για την επιβολή των φορολογικών κανόνων στις περιπτώσεις διασυνοριακής μετατροπής, συγχώνευσης ή διάσπασης.

¹⁰ Οδηγία 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις (ΕΕ L 225 της 12.8.1998, σ. 1).

- (59) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις διατάξεις της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹¹ για την αντιμετώπιση των κινδύνων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ιδίως τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με την εφαρμογή κατάλληλων μέτρων δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη ανάλογα με τον βαθμό κινδύνου και με την εξακρίβωση της ταυτότητας και την καταχώριση του πραγματικού δικαιούχου κάθε νεοσυσταθείσας οντότητας στο κράτος μέλος της σύστασής της.
- (60) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, οι οποίοι συνίστανται στη διευκόλυνση και στη ρύθμιση των διασυνοριακών μετατροπών, συγχωνεύσεων και διασπάσεων, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο ίδιο ανωτέρω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.
- (61) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (62) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα¹², τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύουν, στις περιπτώσεις που δικαιολογείται, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση μεταξύ των συστατικών στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι δικαιολογείται η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων.
- (63) Η Επιτροπή θα πρέπει να διενεργήσει αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας. Σύμφωνα με την παράγραφο 22 της διοργανικής συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, της 13ης Απριλίου 2016¹³, η εν λόγω αξιολόγηση θα πρέπει να βασίζεται σε πέντε κριτήρια, και συγκεκριμένα την αποδοτικότητα, την αποτελεσματικότητα, τη συνάφεια, τη συνεκτικότητα και την προστιθέμενη αξία για την ΕΕ, και θα πρέπει να αποτελεί τη βάση των εκτιμήσεων επιπτώσεων για ενδεχόμενα περαιτέρω μέτρα.
- (64) Θα πρέπει να συγκεντρωθούν πληροφορίες με σκοπό την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της νομοθεσίας στην επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων της

¹¹ Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73).

¹² ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

¹³ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

και για να συλλεγούν στοιχεία για την αξιολόγηση της νομοθεσίας σύμφωνα με την παράγραφο 22 της διοργανικής συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, της 13ης Απριλίου 2016.

(65) Ως εκ τούτου, η οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1
Τροποποιήσεις στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1132

Η οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 τροποποιείται ως εξής:

1) στο άρθρο 24, το στοιχείο ε) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ε) τον λεπτομερή κατάλογο των δεδομένων που πρέπει να διαβιβάζονται με σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ μητρώων, όπως αναφέρεται στα άρθρα 20, 34, 86η, 86ιε, 86ιστ, 86ιζ, 123, 127, 128, 130, 160ι, 160ιζ, 160ιη και 160ιθ·»·

2) η επικεφαλίδα του τίτλου II αντικαθίσταται από την ακόλουθη επικεφαλίδα:

«ΜΕΤΑΤΡΟΠΕΣ, ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΣΠΑΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ»·

3) στον τίτλο II, προστίθεται το ακόλουθο κεφάλαιο -I:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ -I

Διασυνοριακές μετατροπές

Άρθρο 86α
Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στη διασυνοριακή μετατροπή κεφαλαιουχικής εταιρείας που έχει συσταθεί σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους και έχει την καταστατική της έδρα, την κεντρική της διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή της εντός της Ένωσης σε εταιρεία που διέπεται από το δίκαιο άλλου κράτους μέλους.
2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για τη θέσπιση διαδικασίας για τη διασυνοριακή μετατροπή που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μην εφαρμόζουν το παρόν κεφάλαιο στις διασυνοριακές μετατροπές στις οποίες μετέχει συνεταιριστική/συνεργατική εταιρεία, ακόμη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η συνεταιριστική/συνεργατική εταιρεία εμπίπτει στον ορισμό της κεφαλαιουχικής εταιρείας του άρθρου 86β σημείο 1).
4. Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στις διασυνοριακές μετατροπές στις οποίες συμμετέχει εταιρεία που έχει ως αντικείμενο τη συλλογική επένδυση κεφαλαίων που παρέχονται από το κοινό, η οποία λειτουργεί βάσει της αρχής της διασποράς των κινδύνων και τα μερίδια της οποίας, κατ' αίτηση των κομιστών τους, εξαγοράζονται ή εξοφλούνται, άμεσα ή έμμεσα, από τα περιουσιακά στοιχεία της εν λόγω εταιρείας. Κάθε ενέργεια την οποία αναλαμβάνει μια τέτοια εταιρεία για να διασφαλίσει ότι η

χρηματιστηριακή αξία των μεριδίων της δεν διαφέρει σημαντικά από την καθαρή αξία του ενεργητικού της θεωρείται ισοδύναμη με τέτοια εξαγορά ή εξόφληση.

Άρθρο 86β **Ορισμοί**

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «κεφαλαιουχική εταιρεία» (εφεξής: «εταιρεία»): εταιρεία μορφής που απαριθμείται στο παράρτημα II·
- 2) «διασυνοριακή μετατροπή»: πράξη με την οποία μία εταιρεία, χωρίς να διαλυθεί, να λυθεί ή να τεθεί υπό εκκαθάριση, μετατρέπεται τη νομική μορφή υπό την οποία είναι καταχωρισμένη σε ένα κράτος μέλος αφετηρίας σε μια νομική μορφή εταιρείας ενός κράτους μέλους προορισμού και μεταφέρει τουλάχιστον την καταστατική έδρα της στο κράτος μέλος προορισμού, διατηρώντας τη νομική προσωπικότητά της·
- 3) «κράτος μέλος αφετηρίας»: κράτος μέλος στο οποίο είναι καταχωρισμένη εταιρεία υπό τη νομική μορφή της πριν από τη διασυνοριακή μετατροπή·
- 4) «κράτος μέλος προορισμού»: κράτος μέλος στο οποίο πρόκειται να καταχωριστεί εταιρεία ως αποτέλεσμα διασυνοριακής μετατροπής·
- 5) «μητρώο»: το κεντρικό ή εμπορικό μητρώο ή μητρώο εταιρειών που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1·
- 6) «μετατραπείσα εταιρεία»: η νεοσυσταθείσα εταιρεία στο κράτος μέλος προορισμού από την ημερομηνία από την οποία αρχίζει να ισχύει η διασυνοριακή μετατροπή.

Άρθρο 86γ **Όροι σχετικά με τις διασυνοριακές μετατροπές**

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, αν μια εταιρεία προτίθεται να πραγματοποιήσει διασυνοριακή μετατροπή, το κράτος μέλος αφετηρίας και το κράτος μέλος προορισμού επαληθεύουν ότι η διασυνοριακή μετατροπή πληροί τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 2.
2. Μια εταιρεία δεν δικαιούται να πραγματοποιήσει διασυνοριακή μετατροπή σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) έχουν κινηθεί διαδικασίες για τη λύση, την εκκαθάριση ή την αφερεγγυότητα της εν λόγω εταιρείας·
 - β) η εταιρεία υπόκειται σε διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης που έχουν κινηθεί λόγω πιθανής αφερεγγυότητας·
 - γ) βρίσκεται σε εξέλιξη αναστολή των πληρωμών·
 - δ) η εταιρεία υπόκειται σε εργαλεία, εξουσίες και μηχανισμούς εξυγίανσης που προβλέπονται στον τίτλο IV της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(*)·
 - ε) έχουν ληφθεί προληπτικά μέτρα από τις εθνικές αρχές προκειμένου να αποφευχθεί η κίνηση των διαδικασιών που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) ή δ).

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αφετηρίας δεν εγκρίνει τη διασυνοριακή μετατροπή αν κρίνει, μετά από εξέταση της συγκεκριμένης υπόθεσης και λαμβάνοντας υπόψη όλα τα σχετικά πραγματικά περιστατικά και περιστάσεις, ότι αποτελεί τεχνητή μεθόδευση που αποσκοπεί στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην αδικαιολόγητη προσβολή των νόμιμων ή συμβατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, των πιστωτών ή των εταίρων μειοψηφίας.
4. Το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους αφετηρίας διέπει το τμήμα των διαδικασιών και διατυπώσεων που πρέπει να τηρούνται σε σχέση με τη διασυνοριακή μετατροπή για την απόκτηση του προ της μετατροπής πιστοποιητικού, ενώ το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους προορισμού διέπει το τμήμα των διαδικασιών και διατυπώσεων που πρέπει να τηρούνται μετά τη λήψη του προ της μετατροπής πιστοποιητικού σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο.

Άρθρο 86δ

Σχέδιο διασυνοριακής μετατροπής

1. Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της εταιρείας που προτίθεται να πραγματοποιήσει διασυνοριακή μετατροπή καταρτίζει το σχέδιο διασυνοριακής μετατροπής. Το σχέδιο διασυνοριακής μετατροπής περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) τη νομική μορφή, την επωνυμία και την καταστατική έδρα της εταιρείας στο κράτος μέλος αφετηρίας·
 - β) τη νομική μορφή, την επωνυμία και τον τόπο καταστατικής έδρας που προτείνονται για την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυνοριακή μετατροπή στο κράτος μέλος προορισμού·
 - γ) την ιδρυτική πράξη ή τις ιδρυτικές πράξεις εταιρείας στο κράτος μέλος προορισμού·
 - δ) το προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα για τη διασυνοριακή μετατροπή·
 - ε) τα δικαιώματα που απονέμονται από τη μετατραπείσα εταιρεία στους εταίρους που απολαύουν ειδικών δικαιωμάτων ή στους κομιστές τίτλων διαφορετικών από τα μερίδια που αντιπροσωπεύουν το εταιρικό κεφάλαιο ή τα προτεινόμενα μέτρα που αφορούν αυτά τα δικαιώματα·
 - στ) λεπτομέρειες των εγγυήσεων που παρέχονται στους πιστωτές·
 - ζ) την ημερομηνία από την οποία οι συναλλαγές της εταιρείας που έχει συσταθεί και καταχωριστεί στο κράτος μέλος αφετηρίας θα λογίζονται για λογιστικούς σκοπούς ως συναλλαγές της μετατραπείσας εταιρείας·
 - η) τα τυχόν ειδικά πλεονεκτήματα που παρέχονται σε μέλη του διοικητικού, διαχειριστικού, εποπτικού ή ελεγκτικού οργάνου της μετατραπείσας εταιρείας·
 - θ) τις λεπτομέρειες της προσφοράς αποζημίωσης σε μετρητά για τους εταίρους που αντιτίθενται στη διασυνοριακή μετατροπή σύμφωνα με το άρθρο 86ι·
 - ι) τις πιθανές συνέπειες της διασυνοριακής μετατροπής στην απασχόληση·
 - ια) κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες με τις οποίες θεσπίζονται ρυθμίσεις για τη συμμετοχή των εργαζομένων στον καθορισμό των δικαιωμάτων συμμετοχής τους στη μετατραπείσα εταιρεία σύμφωνα με το άρθρο 86ιβ και σχετικά με τις πιθανές επιλογές για τις εν λόγω ρυθμίσεις.

2. Πέραν των επίσημων γλωσσών των κρατών μελών αφετηρίας και προορισμού, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στην εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή να χρησιμοποιήσει, για την κατάρτιση του σχεδίου διασυνοριακής μετατροπής και όλων των άλλων σχετικών εγγράφων, και άλλη γλώσσα που συνηθίζεται στον τομέα των διεθνών επιχειρηματικών και χρηματοοικονομικών συναλλαγών. Τα κράτη μέλη καθορίζουν ποια γλώσσα υπερισχύει σε περίπτωση αποκλίσεων μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών εκδόσεων των εγγράφων αυτών.

Άρθρο 86ε

Έκθεση του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης προοριζόμενη για τους εταίρους

1. Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή συντάσσει έκθεση που εξηγεί και αιτιολογεί τις νομικές και οικονομικές πτυχές της διασυνοριακής μετατροπής.
2. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εξηγεί ιδίως τα ακόλουθα:
 - α) τις συνέπειες της διασυνοριακής μετατροπής στις μελλοντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες της εταιρείας και στο στρατηγικό σχέδιο της διοίκησης·
 - β) τις συνέπειες της διασυνοριακής μετατροπής για τους εταίρους·
 - γ) τα δικαιώματα και τα μέσα έννομης προστασίας των εταίρων που αντιτίθενται στη μετατροπή σύμφωνα με το άρθρο 86ι.
3. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διατίθεται, τουλάχιστον σε ηλεκτρονική μορφή, στους εταίρους τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 86θ. Η εν λόγω έκθεση τίθεται επίσης με παρόμοιο τρόπο στη διάθεση των εκπροσώπων των εργαζομένων της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, στη διάθεση των ίδιων των εργαζομένων.
4. Ωστόσο, η εν λόγω έκθεση δεν απαιτείται όταν όλοι οι εταίροι της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή έχουν συμφωνήσει να παραιτηθούν από το έγγραφο αυτό.

Άρθρο 86στ

Έκθεση του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης προοριζόμενη για τους εργαζομένους

1. Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή συντάσσει έκθεση που εξηγεί τις συνέπειες της διασυνοριακής μετατροπής για τους εργαζομένους.
2. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εξηγεί ιδίως τα ακόλουθα:
 - α) τις συνέπειες της διασυνοριακής μετατροπής στις μελλοντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες της εταιρείας και στο στρατηγικό σχέδιο της διοίκησης·
 - β) τις συνέπειες της διασυνοριακής μετατροπής στη διασφάλιση των εργασιακών σχέσεων·
 - γ) τυχόν ουσιώδεις μεταβολές των συνθηκών απασχόλησης και των τόπων εγκατάστασης της εταιρείας·
 - δ) αν τα στοιχεία που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) αφορούν επίσης τις θυγατρικές της εταιρείας.

3. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διατίθεται, τουλάχιστον σε ηλεκτρονική μορφή, στους εκπροσώπους των εργαζομένων της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, στους ίδιους τους εργαζομένους, τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 86θ. Η εν λόγω έκθεση τίθεται επίσης με παρόμοιο τρόπο στη διάθεση των εταίρων της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή.
4. Αν το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή λάβει έγκαιρα τη γνώμη των εκπροσώπων των εργαζομένων της ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, τη γνώμη των ίδιων των εργαζομένων, όπως προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, οι εταίροι ενημερώνονται σχετικά και η γνώμη αυτή επισυνάπτεται στην έκθεση.
5. Ωστόσο, αν η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή και οι θυγατρικές της, αν υπάρχουν, δεν έχουν εργαζομένους εκτός από εκείνους που συμμετέχουν στο όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης, δεν απαιτείται η κατάρτιση της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
6. Οι παράγραφοι 1 έως 6 δεν θίγουν τα ισχύοντα δικαιώματα ενημέρωσης και διαβούλευσης και τις διαδικασίες που έχουν θεσπιστεί σε εθνικό επίπεδο κατ' εφαρμογή των οδηγιών 2002/14/EK ή 2009/38/EK.

Άρθρο 86ζ

Εξέταση από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή υποβάλλει στην αρμόδια αρχή που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 86ιγ παράγραφος 1, τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 86θ, αίτηση να ορίσει εμπειρογνώμονα που θα εξετάσει και θα αξιολογήσει το σχέδιο διασυνοριακής μετατροπής και τις εκθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 86ε και 86στ, με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου.

Η αίτηση για τον ορισμό εμπειρογνώμονα συνοδεύεται από τα ακόλουθα:

 - α) το σχέδιο διασυνοριακής μετατροπής που αναφέρεται στο άρθρο 86δ·
 - β) τις εκθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 86ε και 86στ.
2. Η αρμόδια αρχή διορίζει ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και την παραλαβή του σχεδίου και των εκθέσεων. Ο εμπειρογνώμονας είναι ανεξάρτητος από την εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή και μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ανάλογα με το δίκαιο του κράτους μέλους αφετηρίας. Κατά την αξιολόγηση της ανεξαρτησίας του εμπειρογνώμονα, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη το πλαίσιο που θεσπίζεται στα άρθρα 22 και 22β της οδηγίας 2006/43/EK.
3. Ο εμπειρογνώμονας συντάσσει γραπτή έκθεση, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:
 - α) λεπτομερή αξιολόγηση της ακρίβειας των εκθέσεων και των πληροφοριών που υπέβαλε η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή·
 - β) περιγραφή όλων των πραγματικών στοιχείων που είναι απαραίτητα για να μπορέσει η αρμόδια αρχή που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 86ιγ

παράγραφος 1 να διενεργήσει εμπειριστατωμένη αξιολόγηση για να κρίνει αν η προβλεπόμενη διασυνοριακή μετατροπή συνιστά τεχνητή μεθόδευση σύμφωνα με το άρθρο 86ιδ, και τουλάχιστον των ακόλουθων: των χαρακτηριστικών των εγκαταστάσεων στο κράτος μέλος προορισμού, συμπεριλαμβανομένων του σκοπού, του τομέα, των επενδύσεων, του καθαρού κύκλου εργασιών και των κερδών ή ζημιών, του αριθμού των εργαζομένων, της σύνθεσης του ισολογισμού, της φορολογικής κατοικίας, των στοιχείων ενεργητικού και του τόπου εγκατάστασής τους, του τόπου συνήθους εργασίας των εργαζομένων και συγκεκριμένων ομάδων εργαζομένων, του τόπου στον οποίο οφείλονται οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης και των εμπορικών κινδύνων που αναλαμβάνει η μετατραπείσα εταιρεία στο κράτος μέλος προορισμού και στο κράτος μέλος αφετηρίας.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας δικαιούται να λαμβάνει από την εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή όλες τις σχετικές πληροφορίες και έγγραφα και να διεξάγει όλες τις απαραίτητες έρευνες για την επαλήθευση όλων των στοιχείων του σχεδίου ή των εκθέσεων διαχείρισης. Ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας δικαιούται επίσης να λαμβάνει παρατηρήσεις και απόψεις από τους εκπροσώπους των εργαζομένων της εταιρείας ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, από τους ίδιους τους εργαζομένους, καθώς και από τους πιστωτές και τους εταίρους της εταιρείας.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που υποβάλλονται στον ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για τη σύνταξη της έκθεσης και ότι δεν αποκαλύπτονται εμπιστευτικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρηματικών απορρήτων. Όταν ενδείκνυται, ο εμπειρογνώμονας μπορεί να υποβάλει στην αρμόδια αρχή που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 86ιγ παράγραφος 1 χωριστό έγγραφο που περιέχει εμπιστευτικές πληροφορίες και αυτό το χωριστό έγγραφο τίθεται στη διάθεση μόνο της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή και δεν αποκαλύπτεται σε τρίτους.
6. Τα κράτη μέλη εξαιρούν από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου τις πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις, όπως αυτές ορίζονται στη σύσταση 2003/361/EK της Επιτροπής(**).

Άρθρο 86η **Δημοσιότητα**

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το κράτος μέλος αφετηρίας γνωστοποιεί και δημοσιοποιεί στο μητρώο, τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που θα αποφασίσει σχετικά, τα ακόλουθα έγγραφα:
 - α) το σχέδιο διασυνοριακής μετατροπής·
 - β) την έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα που αναφέρεται στο άρθρο 86ζ, κατά περίπτωση·
 - γ) ανακοίνωση που ενημερώνει τους εταίρους, τους πιστωτές και τους εργαζομένους της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή ότι μπορούν να υποβάλουν, πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης, παρατηρήσεις σχετικά με τα έγγραφα που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του πρώτου εδαφίου στην εταιρεία και την αρμόδια αρχή που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 86ιγ παράγραφος 1.

Τα έγγραφα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο είναι επίσης προσβάσιμα και μέσω του συστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 22.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν την εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή από την απαίτηση δημοσιοποίησης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 όταν, για συνεχή περίοδο η οποία αρχίζει τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία που καθορίζεται για τη γενική συνέλευση που πρόκειται να αποφασίσει σχετικά με το σχέδιο μετατροπής και λήγει όχι νωρίτερα από την ολοκλήρωση της εν λόγω γενικής συνέλευσης, η εταιρεία καθιστά δημοσίως διαθέσιμα τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στον ιστότοπό της δωρεάν.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν εξαρτούν την εν λόγω απαλλαγή από απαιτήσεις ή περιορισμούς διαφορετικούς από εκείνους που είναι αναγκαίοι για τη διασφάλιση της ασφάλειας του ιστοτόπου και της γνησιότητας αυτών των εγγράφων, εκτός αν και στον βαθμό που οι εν λόγω απαιτήσεις και περιορισμοί είναι ανάλογοι προς την επίτευξη αυτών των στόχων.

3. Όταν η εταιρεία που προτίθεται να πραγματοποιήσει τη διασυνοριακή μετατροπή δημοσιοποιεί το σχέδιο διασυνοριακής μετατροπής σύμφωνα με την παράγραφο 2, διαβιβάζει στο μητρώο του κράτους μέλους αφετηρίας, τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που πρόκειται να αποφασίσει σχετικά, τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τη νομική μορφή, την επωνυμία και την καταστατική έδρα της εταιρείας στο κράτος μέλος αφετηρίας, καθώς και τη νομική μορφή, την επωνυμία και την καταστατική έδρα που προτείνονται για τη μετατραπείσα εταιρεία στο κράτος μέλος προορισμού·
- β) το μητρώο στο οποίο κατατίθενται τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 14 για την εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή και τον αριθμό καταχώρισης στο εν λόγω μητρώο·
- γ) μνεία των ρυθμίσεων που προβλέπονται για την άσκηση των δικαιωμάτων των πιστωτών, των εργαζομένων και των εταίρων·
- δ) τα στοιχεία του ιστοτόπου στον οποίο μπορεί να αναζητηθούν ηλεκτρονικά και δωρεάν το σχέδιο διασυνοριακής μετατροπής, η ανακοίνωση και η έκθεση του εμπειρογνώμονα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τις ρυθμίσεις που αναφέρονται στο στοιχείο γ) της παρούσας παραγράφου.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι απαιτήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3 μπορούν να ολοκληρωθούν ηλεκτρονικά στο σύνολό τους, χωρίς την ανάγκη αυτοπρόσωπης εμφάνισης ενώπιον οποιασδήποτε αρμόδιας αρχής στο κράτος μέλος αφετηρίας.

Ωστόσο, σε περίπτωση πραγματικής υποψίας απάτης που βασίζεται σε εύλογους λόγους, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν φυσική παρουσία ενώπιον αρμόδιας αρχής.

5. Πέραν της δημοσιοποίησης που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να δημοσιευθούν στην εθνική τους επίσημη εφημερίδα το σχέδιο διασυνοριακής μετατροπής ή οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το μητρώο διαβιβάζει τις σχετικές πληροφορίες στην εθνική επίσημη εφημερίδα.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η τεκμηρίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι προσβάσιμη στο κοινό δωρεάν. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι τα τυχόν τέλη που επιβάλλονται στην εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή από το μητρώο για τη δημοσιοποίηση που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 3 και, ενδεχομένως, για τη δημοσίευση που αναφέρεται στην παράγραφο 5 δεν υπερβαίνουν τα διοικητικά έξοδα παροχής της σχετικής υπηρεσίας.

Άρθρο 86θ

Έγκριση από τη γενική συνέλευση

1. Αφού λάβει γνώση των εκθέσεων που αναφέρονται στα άρθρα 86ε, 86στ και 86ζ, ανάλογα με την περίπτωση, η γενική συνέλευση της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή αποφασίζει με ψήφισμα για το αν θα εγκρίνει το σχέδιο διασυνοριακής μετατροπής. Η εταιρεία ενημερώνει την αρμόδια αρχή που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 86ιγ παράγραφος 1 για την απόφαση της γενικής συνέλευσης.
2. Η γενική συνέλευση της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή μπορεί να διατηρήσει το δικαίωμα να εξαρτήσει την εφαρμογή της διασυνοριακής μετατροπής από τη ρητή επικύρωση των ρυθμίσεων που αναφέρονται στο άρθρο 86ιβ από την ίδια.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η έγκριση οποιασδήποτε τροποποίησης του σχεδίου διασυνοριακής μετατροπής απαιτεί πλειοψηφία τουλάχιστον δύο τρίτων αλλά όχι μεγαλύτερη από το 90 % των ψήφων που συνδέονται είτε με τα μερίδια είτε με το αναληφθέν κεφάλαιο που εκπροσωπείται. Σε κάθε περίπτωση, το όριο πλειοψηφίας δεν είναι υψηλότερο από αυτό που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο για την έγκριση διασυνοριακών συγχωνεύσεων.
4. Η γενική συνέλευση αποφασίζει επίσης για το αν η διασυνοριακή μετατροπή απαιτεί τροποποιήσεις των ιδρυτικών πράξεων της εταιρείας που πραγματοποιεί τη μετατροπή.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η έγκριση της διασυνοριακής μετατροπής από τη γενική συνέλευση δεν μπορεί να αμφισβητηθεί για μόνο τον λόγο ότι η αποζημίωση σε μετρητά που αναφέρεται στο άρθρο 86ι είναι ανεπαρκής.

Άρθρο 86ι

Προστασία των εταίρων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθοι εταίροι εταιρείας που πραγματοποιεί διασυνοριακή μετατροπή έχουν το δικαίωμα να εκχωρήσουν τις εταιρικές τους συμμετοχές, υπό τους όρους που καθορίζονται στις παραγράφους 2 έως 6:
 - α) οι εταίροι που κατέχουν μερίδια με δικαίωμα ψήφου και οι οποίοι δεν ψήφισαν υπέρ της έγκρισης του σχεδίου της διασυνοριακής διάσπασης·
 - β) οι εταίροι που κατέχουν μερίδια χωρίς δικαίωμα ψήφου.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εταίροι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να εκχωρήσουν τις εταιρικές τους συμμετοχές έναντι επαρκούς αποζημίωσης σε μετρητά, η οποία καταβάλλεται, μετά την έναρξη ισχύος της διασυνοριακής μετατροπής σύμφωνα με το άρθρο 86ιη, από έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους:
 - α) την εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή·

- β) τους υπόλοιπους εταίρους της εν λόγω εταιρείας·
- γ) τρίτους σε συμφωνία με την εταιρεία που πραγματοποιεί τη μετατροπή.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή, στο πλαίσιο του σχεδίου διασυνοριακής μετατροπής, όπως ορίζεται στο άρθρο 86δ παράγραφος 1 στοιχείο θ), υποβάλλει προσφορά επαρκούς αποζημίωσης σε μετρητά για τους αναφερόμενους στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου εταίρους οι οποίοι επιθυμούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους να εκχωρήσουν τις εταιρικές συμμετοχές τους. Τα κράτη μέλη καθορίζουν επίσης την προθεσμία αποδοχής της προσφοράς, η οποία δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τον έναν μήνα μετά τη γενική συνέλευση που αναφέρεται στο άρθρο 86θ. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή είναι σε θέση να αποδεχθεί προσφορά που διαβιβάζεται ηλεκτρονικά σε διεύθυνση που παρέχεται από την εν λόγω εταιρεία για τον σκοπό αυτόν.
- Ωστόσο, η απόκτηση ιδίων μεριδίων από την εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή τελεί υπό την επιφύλαξη των εθνικών κανόνων που διέπουν την απόκτηση ιδίων μεριδίων από εταιρεία.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η προσφορά αποζημίωσης σε μετρητά εξαρτάται από την έναρξη ισχύος της διασυνοριακής μετατροπής σύμφωνα με το άρθρο 86η. Τα κράτη μέλη καθορίζουν επίσης την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να καταβληθεί η αποζημίωση σε μετρητά, η οποία σε καμία περίπτωση δεν υπερβαίνει τον έναν μήνα από την έναρξη ισχύος της διασυνοριακής μετατροπής.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε εταίρος που αποδέχθηκε την προσφορά αποζημίωσης σε μετρητά που αναφέρεται στην παράγραφο 3, αλλά ο οποίος θεωρεί ότι η αποζημίωση σε μετρητά δεν είναι επαρκής, έχει το δικαίωμα να ζητήσει τον επανυπολογισμό της προσφερθείσας αποζημίωσης σε μετρητά από εθνικό δικαστήριο εντός ενός μηνός από την αποδοχή της προσφοράς.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δικαιώματα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 5 διέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους αφετηρίας και ότι τα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους έχουν δικαιοδοσία. Κάθε εταίρος ο οποίος έχει αποδεχθεί την προσφορά αποζημίωσης σε μετρητά για την εκχώρηση των μεριδίων του δικαιούται να κινήσει ή να συμμετάσχει στη δίκη που αναφέρεται στην παράγραφο 5.

Άρθρο 86ια **Προστασία των πιστωτών**

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή να υποβάλει, στο πλαίσιο του σχεδίου διασυνοριακής μετατροπής που αναφέρεται στο άρθρο 86δ, δήλωση που να αντικατοπτρίζει με ακρίβεια τη χρηματοοικονομική κατάσταση της εταιρείας. Η δήλωση αναφέρει ότι το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της εταιρείας, με βάση τις πληροφορίες που διαθέτει κατά την ημερομηνία αυτής της δήλωσης και μετά τη διενέργεια εύλογων ερευνών, δεν γνωρίζει την ύπαρξη λόγων από τους οποίους να συνάγεται ότι η εταιρεία δεν θα είναι σε θέση, αφότου αρχίσει να ισχύει η μετατροπή, να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της, όταν αυτές καταστούν απαιτητές. Η δήλωση γίνεται όχι νωρίτερα από έναν μήνα πριν από τη δημοσιοποίηση του σχεδίου διασυνοριακής μετατροπής σύμφωνα με το άρθρο 86η.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές που είναι δυσαρεστημένοι από τον τρόπο με τον οποίο προστατεύει τα συμφέροντά τους το σχέδιο διασυννοριακής μετατροπής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 86δ στοιχείο στ), έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από την αρμόδια διοικητική ή δικαστική αρχή επαρκείς εγγυήσεις εντός ενός μηνός από τη δημοσιοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 86η.
3. Οι πιστωτές της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυννοριακή μετατροπή τεκμαίρεται ότι δεν θίγονται από τη διασυννοριακή μετατροπή τόσο στη μία όσο και στην άλλη από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) όταν η εταιρεία δημοσιοποιεί, μαζί με το σχέδιο μετατροπής, έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, η οποία καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει εύλογη πιθανότητα να θιγούν αδικαιολόγητα τα δικαιώματα των πιστωτών. Ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας πρέπει να έχει διοριστεί ή εγκριθεί από την αρμόδια αρχή και να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 86ζ παράγραφος 2·
 - β) όταν προσφέρεται στους πιστωτές δικαίωμα πληρωμής, είτε έναντι τρίτου εγγυητή είτε έναντι της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοριακή μετατροπή, αξίας τουλάχιστον ισοδύναμης με την αρχική τους απαίτηση, το οποίο μπορεί να ασκηθεί στην ίδια δικαιοδοσία με την αρχική τους απαίτηση και το οποίο έχει πιστωτική ποιότητα τουλάχιστον ανάλογη με την αρχική απαίτηση του πιστωτή αμέσως μετά την ολοκλήρωση της μετατροπής.
4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν θίγουν την εφαρμογή του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους αφετηρίας όσον αφορά την ικανοποίηση δημόσιων οργανισμών ή την εξασφάλιση πληρωμών που οφείλονται σε δημόσιους οργανισμούς.

Άρθρο 86ιβ
Συμμετοχή των εργαζομένων

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή μετατροπή υπόκειται στους κανόνες περί συμμετοχής των εργαζομένων, αν υπάρχουν τέτοιοι κανόνες, που ισχύουν στο κράτος μέλος προορισμού.
2. Ωστόσο, οι κανόνες περί συμμετοχής των εργαζομένων, αν υπάρχουν τέτοιοι κανόνες, που ισχύουν στο κράτος μέλος προορισμού δεν εφαρμόζονται αν η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυννοριακή μετατροπή, κατά το εξάμηνο που προηγείται της δημοσίευσης του σχεδίου διασυννοριακής μετατροπής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 86δ της παρούσας οδηγίας, έχει μέσο αριθμό εργαζομένων ίσο με τα τέσσερα πέμπτα του ισχύοντος κατώτατου ορίου που προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους αφετηρίας και το οποίο ενεργοποιεί τη συμμετοχή των εργαζομένων, κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο ια) της οδηγίας 2001/86/EK, ή αν το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους προορισμού:
 - α) δεν προβλέπει τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο συμμετοχής των εργαζομένων με εκείνο που ίσχυε στην εταιρεία πριν από τη μετατροπή, μετρούμενο σε συνάρτηση με την αναλογία εκπροσώπων των εργαζομένων μεταξύ των μελών του διοικητικού ή εποπτικού οργάνου ή των επιτροπών τους ή της ομάδας που διευθύνει τις παραγωγικές μονάδες της εταιρείας, εφόσον προβλέπεται η εκπροσώπηση των εργαζομένων· ή
 - β) δεν προβλέπει για τους εργαζομένους σε εγκαταστάσεις της εταιρείας που προκύπτει από τη μετατροπή που βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη το ίδιο

δικαίωμα άσκησης δικαιωμάτων συμμετοχής με το δικαίωμα που έχουν οι εργαζόμενοι που εργάζονται στο κράτος μέλος προορισμού.

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, η συμμετοχή των εργαζομένων στη μετατραπείσα εταιρεία και ο ρόλος τους στον καθορισμό των δικαιωμάτων αυτών ρυθμίζονται από τα κράτη μέλη, κατ' αναλογία και με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 έως 7 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τις αρχές και τις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 2, 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 και τις ακόλουθες διατάξεις της οδηγίας 2001/86/ΕΚ:
- α) άρθρο 3 παράγραφος 1, άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημείο i), άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο β), άρθρο 3 παράγραφος 3, άρθρο 3 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο πρώτη περίπτωση, άρθρο 3 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο, άρθρο 3 παράγραφος 5, άρθρο 3 παράγραφος 6 τρίτο εδάφιο και άρθρο 3 παράγραφος 7·
 - β) άρθρο 4 παράγραφος 1, άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία α), ζ) και η), άρθρο 4 παράγραφος 3 και άρθρο 4 παράγραφος 4·
 - γ) άρθρο 5·
 - δ) άρθρο 6·
 - ε) άρθρο 7 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο·
 - στ) άρθρα 8, 9, 10 και 12·
 - ζ) στοιχείο α) του μέρους 3 του παραρτήματος.
4. Κατά τη ρύθμιση των αρχών και διαδικασιών που αναφέρονται στην παράγραφο 3, τα κράτη μέλη:
- α) παρέχουν στην ειδική διαπραγματευτική ομάδα το δικαίωμα να αποφασίζει, με πλειοψηφία δύο τρίτων των μελών της που εκπροσωπούν τουλάχιστον τα δύο τρίτα των εργαζομένων, να μην αρχίσει διαπραγματεύσεις ή να τερματίσει διαπραγματεύσεις που έχουν ήδη αρχίσει και να επικαλείται τους κανόνες που διέπουν τη συμμετοχή των εργαζομένων στο κράτος μέλος προορισμού·
 - β) μπορούν, όταν, μετά από προηγούμενες διαπραγματεύσεις, εφαρμόζονται οι διατάξεις αναφοράς για τη συμμετοχή και παρά τις εν λόγω διατάξεις, να αποφασίσουν να περιορίσουν το ποσοστό των εκπροσώπων των εργαζομένων στο διοικητικό όργανο της μετατραπείσας εταιρείας. Ωστόσο, αν στην εταιρεία που πραγματοποιεί τη μετατροπή οι εκπρόσωποι των εργαζομένων αποτελούσαν τουλάχιστον το ένα τρίτο του διοικητικού ή του εποπτικού οργάνου, ο περιορισμός δεν μπορεί ποτέ να οδηγήσει σε ποσοστό εκπροσώπων των εργαζομένων στο διοικητικό όργανο χαμηλότερο από το ένα τρίτο·
 - γ) διασφαλίζουν ότι οι κανόνες σχετικά με τη συμμετοχή που ίσχυαν πριν από τη διασυνοριακή μετατροπή εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την ημερομηνία εφαρμογής των τυχόν μεταγενέστερα συμφωνημένων κανόνων ή, ελλείψει συμφωνημένων κανόνων, μέχρι την εφαρμογή των τυποποιημένων κανόνων σύμφωνα με το στοιχείο α) του μέρους 3 του παραρτήματος.
5. Η επέκταση των δικαιωμάτων συμμετοχής στους εργαζομένους της μετατραπείσας εταιρείας που εργάζονται σε άλλα κράτη μέλη, για τους οποίους γίνεται λόγος στην παράγραφο 2 στοιχείο β), δεν συνεπάγεται υποχρέωση των κρατών μελών που θα επιλέξουν να το πράξουν να λάβουν υπόψη αυτούς τους εργαζομένους κατά τον

υπολογισμό του μεγέθους των κατώτατων ορίων εργατικού δυναμικού που δημιουργούν δικαιώματα συμμετοχής στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου.

6. Αν η εταιρεία που πραγματοποιεί τη μετατροπή λειτουργεί υπό καθεστώς συμμετοχής των εργαζομένων, η εν λόγω εταιρεία λαμβάνει υποχρεωτικά νομική μορφή που επιτρέπει την άσκηση δικαιωμάτων συμμετοχής.
7. Αν η μετατραπείσα εταιρεία λειτουργεί υπό καθεστώς συμμετοχής των εργαζομένων, η εν λόγω εταιρεία υποχρεούται να λάβει μέτρα που να διασφαλίζουν την προστασία των δικαιωμάτων συμμετοχής των εργαζομένων σε περίπτωση μεταγενέστερης διασυννοριακής ή εγχώριας συγχώνευσης, διάσπασης ή μετατροπής για περίοδο τριών ετών μετά την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής μετατροπής, εφαρμόζοντας αναλογικά τους κανόνες που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 6.
8. Η εταιρεία γνωστοποιεί στους εργαζομένους της χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων σχετικά με τη συμμετοχή των εργαζομένων.

Άρθρο 86ιγ

Προ της μετατροπής πιστοποιητικό

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν αρχή που είναι αρμόδια, αφενός, για τον έλεγχο της νομιμότητας των διασυννοριακών μετατροπών, όσον αφορά το τμήμα της διαδικασίας που διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους αφετηρίας, και, αφετέρου, για την έκδοση πιστοποιητικού προ της μετατροπής το οποίο βεβαιώνει τη συμμόρφωση με όλους τους σχετικούς όρους και την ορθή ολοκλήρωση όλων των διαδικασιών και διατυπώσεων στο κράτος μέλος αφετηρίας.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αίτηση την οποία υποβάλλει η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυννοριακή μετατροπή για τη λήψη του προ της μετατροπής πιστοποιητικού συνοδεύεται από τα ακόλουθα:
 - α) το σχέδιο μετατροπής που αναφέρεται στο άρθρο 86δ·
 - β) τις εκθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 86ε, 86στ και 86ζ, κατά περίπτωση·
 - γ) πληροφορίες σχετικά με το ψήφισμα της γενικής συνέλευσης για την έγκριση της μετατροπής που αναφέρεται στο άρθρο 86θ.

Το σχέδιο μετατροπής και οι εκθέσεις που έχουν υποβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 86ζ δεν απαιτείται να υποβληθούν εκ νέου στην αρμόδια αρχή.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής οποιωνδήποτε πληροφοριών και εγγράφων, μπορεί να ολοκληρωθεί ηλεκτρονικά στο σύνολό της, χωρίς την ανάγκη αυτοπρόσωπης εμφάνισης ενώπιον της αρμόδιας αρχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Ωστόσο, σε περιπτώσεις πραγματικής υποψίας απάτης που βασίζεται σε εύλογους λόγους, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν φυσική παρουσία ενώπιον αρμόδιας αρχής στην οποία πρέπει να υποβληθούν οι σχετικές πληροφορίες και έγγραφα.

4. Όσον αφορά τη συμμόρφωση με τους κανόνες συμμετοχής των εργαζομένων, όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο 86ιβ, το κράτος μέλος αφετηρίας επαληθεύει ότι το σχέδιο διασυννοριακής μετατροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου περιλαμβάνει πληροφορίες για τις διαδικασίες με τις οποίες καθορίζονται οι σχετικές ρυθμίσεις και για τις πιθανές επιλογές σχετικά με τις εν λόγω ρυθμίσεις.

5. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης της νομιμότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή εξετάζει τα εξής:
- α) τα έγγραφα και τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2·
 - β) όλες τις παρατηρήσεις και τις γνώμες που υποβλήθηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 86η παράγραφος 1·
 - γ) επισήμανση της εταιρείας ότι η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 86ιβ παράγραφοι 3 και 4 έχει αρχίσει, αν συντρέχει περίπτωση.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορούν να προβαίνουν σε διαβουλεύσεις με άλλες αρχές που είναι αρμόδιες για τα επιμέρους ζητήματα που εγείρει η διασυνοριακή μετατροπή.
7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αξιολόγηση από την αρμόδια αρχή πραγματοποιείται εντός ενός μηνός από τη λήψη της πληροφορίας σχετικά με την έγκριση της διασυνοριακής μετατροπής από τη γενική συνέλευση της εταιρείας. Η αξιολόγηση καταλήγει σε ένα από τα ακόλουθα αποτελέσματα:
- α) αν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι η διασυνοριακή μετατροπή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των εθνικών διατάξεων μεταφοράς της παρούσας οδηγίας, ότι πληροί όλους τους σχετικούς όρους και ότι έχουν ολοκληρωθεί όλες οι απαραίτητες διαδικασίες και διατυπώσεις, η αρμόδια αρχή εκδίδει το προ της μετατροπής πιστοποιητικό·
 - β) αν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι η διασυνοριακή μετατροπή δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των εθνικών διατάξεων μεταφοράς της παρούσας οδηγίας, δεν εκδίδει το προ της μετατροπής πιστοποιητικό και ενημερώνει την εταιρεία για τους λόγους της απόφασής της. Το ίδιο ισχύει αν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι η διασυνοριακή μετατροπή δεν πληροί όλους τους σχετικούς όρους ή ότι δεν έχουν ολοκληρωθεί όλες οι απαραίτητες διαδικασίες και διατυπώσεις και η εταιρεία δεν έλαβε τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα αφότου κλήθηκε να το πράξει·
 - γ) αν η αρμόδια αρχή έχει σοβαρές ανησυχίες που την κάνουν να πιστεύει ότι η διασυνοριακή μετατροπή ενδέχεται να αποτελεί τεχνητή μεθόδευση κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 86γ παράγραφος 3, μπορεί να αποφασίσει να πραγματοποιήσει εμπεριστατωμένη αξιολόγηση σύμφωνα με το άρθρο 86ιδ και ενημερώνει την εταιρεία για την απόφασή της να πραγματοποιήσει τέτοια αξιολόγηση και για το αποτέλεσμα αυτής.

Άρθρο 86ιδ
Εμπεριστατωμένη αξιολόγηση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι για να αξιολογήσει αν η διασυνοριακή μετατροπή αποτελεί τεχνητή μεθόδευση, κατά την έννοια του άρθρου 86γ παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αφετηρίας προβαίνει σε εμπεριστατωμένη αξιολόγηση όλων των σχετικών πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων και λαμβάνει υπόψη, τουλάχιστον, τα ακόλουθα στοιχεία: τα χαρακτηριστικά των εγκαταστάσεων στο κράτος μέλος προορισμού, συμπεριλαμβανομένων του σκοπού, του τομέα, των επενδύσεων, του καθαρού κύκλου εργασιών και των κερδών ή ζημιών, του αριθμού των εργαζομένων, της σύνθεσης του ισολογισμού, της φορολογικής κατοικίας, των στοιχείων ενεργητικού και του τρόπου εγκατάστασής τους, του τρόπου συνήθους εργασίας των εργαζομένων

και συγκεκριμένων ομάδων εργαζομένων, του τύπου στον οποίο οφείλονται οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης και των εμπορικών κινδύνων που αναλαμβάνει η μετατραπείσα εταιρεία στο κράτος μέλος προορισμού και στο κράτος μέλος αφετηρίας.

Τα στοιχεία αυτά μπορούν να θεωρηθούν απλώς ως ενδεικτικοί παράγοντες στη συνολική αξιολόγηση και, επομένως, δεν εξετάζονται μεμονωμένα.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, αν η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αποφασίσει να προβεί σε εμπεριστατωμένη αξιολόγηση, είναι σε θέση να ακούσει τις απόψεις της εταιρείας και όλων των μερών που έχουν υποβάλει παρατηρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 86η παράγραφος 1 στοιχείο γ), σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν επίσης να ακούσουν τις απόψεις κάθε άλλου ενδιαφερόμενου τρίτου σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει την τελική της απόφαση σχετικά με την έκδοση του προ της μετατροπής πιστοποιητικού εντός δύο μηνών από την έναρξη της εμπεριστατωμένης αξιολόγησης.

Άρθρο 86ιε

Επανεξέταση και διαβίβαση του προ της μετατροπής πιστοποιητικού

1. Αν η αρμόδια αρχή δεν είναι δικαστήριο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η απόφαση της αρμόδιας αρχής να εκδώσει ή να αρνηθεί να εκδώσει προ της μετατροπής πιστοποιητικό υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Επιπλέον, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το προ της μετατροπής πιστοποιητικό δεν παράγει αποτελέσματα πριν από την πάροδο ορισμένης περιόδου, ώστε να παρέχεται στα μέρη η δυνατότητα να ασκήσουν προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου και να εξασφαλίσουν, κατά περίπτωση, τη λήψη προσωρινών μέτρων.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η απόφαση έκδοσης του προ της μετατροπής πιστοποιητικού διαβιβάζεται στις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 86ιγ παράγραφος 1 και ότι οι αποφάσεις έκδοσης ή άρνησης της έκδοσης του προ της μετατροπής πιστοποιητικού διατίθενται μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 22.

Άρθρο 86ιστ

Έλεγχος της νομιμότητας της διασυνοριακής μετατροπής από το κράτος μέλος προορισμού

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν αρχή που είναι αρμόδια για τον έλεγχο της νομιμότητας της διασυνοριακής μετατροπής όσον αφορά το τμήμα της διαδικασίας που διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους προορισμού και για την έγκριση της διασυνοριακής μετατροπής, αν η μετατροπή πληροί όλους τους σχετικούς όρους και έχουν ολοκληρωθεί ορθά όλες οι σχετικές διαδικασίες και διατυπώσεις στο κράτος μέλος προορισμού.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού διασφαλίζει ιδίως ότι η εταιρεία της οποίας σχεδιάζεται η μετατροπή συμμορφώνεται με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας περί συστάσεως εταιρειών και ότι, όταν συντρέχει περίπτωση, έχουν θεσπιστεί ρυθμίσεις για τη συμμετοχή των εργαζομένων σύμφωνα με το άρθρο 86ιβ.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή υποβάλλει στην αρχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 το σχέδιο

διασυννοριακής μετατροπής το οποίο έχει εγκριθεί από τη γενική συνέλευση που αναφέρεται στο άρθρο 86θ.

3. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 αίτηση την οποία υποβάλλει η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διασυννοριακή μετατροπή, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής οποιωνδήποτε πληροφοριών και εγγράφων, μπορεί να ολοκληρωθεί ηλεκτρονικά στο σύνολό της, χωρίς την ανάγκη αυτοπρόσωπης εμφάνισης ενώπιον της αρμόδιας αρχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Ωστόσο, σε περιπτώσεις πραγματικής υποψίας απάτης που βασίζεται σε εύλογους λόγους, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν φυσική παρουσία ενώπιον αρμόδιας αρχής κράτους μέλους στην οποία πρέπει να υποβληθούν σχετικές πληροφορίες και έγγραφα.

4. Η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 επιβεβαιώνει χωρίς καθυστέρηση την παραλαβή του προ της μετατροπής πιστοποιητικού που αναφέρεται στο άρθρο 86ιγ και των άλλων πληροφοριών και εγγράφων που απαιτούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους προορισμού. Εκδίδει απόφαση για την έγκριση της διασυννοριακής μετατροπής, μόλις ολοκληρώσει την αξιολόγησή της για τους σχετικούς όρους.
5. Το προ της μετατροπής πιστοποιητικό που αναφέρεται στην παράγραφο 4 γίνεται αποδεκτό από την αρμόδια αρχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ως απόδειξη της ορθής ολοκλήρωσης των διαδικασιών και διατυπώσεων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους αφετηρίας των οποίων η ολοκλήρωση αποτελεί προϋπόθεση για την έγκριση της διασυννοριακής μετατροπής.

Άρθρο 86ιζ **Καταχώριση**

1. Το δίκαιο των κρατών μελών αφετηρίας και προορισμού καθορίζει, όσον αφορά την επικράτεια των εν λόγω κρατών, τις ρυθμίσεις που αφορούν την καταχώριση της ολοκλήρωσης της διασυννοριακής μετατροπής στο μητρώο (δημοσιότητα).
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στα μητρώα τους καταχωρίζονται τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία καθίστανται δημοσίως διαθέσιμα και προσβάσιμα μέσω του συστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 22:
 - α) ο αριθμός καταχώρισης της μετατραπείσας εταιρείας στο μητρώο μετά τη διασυννοριακή μετατροπή·
 - β) η ημερομηνία καταχώρισης της μετατραπείσας εταιρείας στο μητρώο του κράτους μέλους προορισμού·
 - γ) η ημερομηνία διαγραφής ή αφαίρεσης της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυννοριακή μετατροπή από το μητρώο του κράτους μέλους αφετηρίας·
 - δ) οι αριθμοί καταχώρισης στο κράτος μέλος αφετηρίας της εταιρείας που πραγματοποιεί τη μετατροπή και στο κράτος μέλος προορισμού της μετατραπείσας εταιρείας.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το μητρώο του κράτους μέλους προορισμού ενημερώνει το μητρώο του κράτους μέλους αφετηρίας, μέσω του συστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 22, ότι η μετατραπείσα εταιρεία έχει καταχωριστεί. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι η καταχώριση της εταιρείας που πραγματοποιεί τη

μετατροπή διαγράφεται αμέσως μόλις παραληφθεί αυτή η κοινοποίηση, αλλά όχι νωρίτερα.

Άρθρο 86ιη

Ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η διασυνοριακή μετατροπή

Η διασυνοριακή μετατροπή αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία καταχώρισης της μετατραπέισας εταιρείας στο κράτος μέλος προορισμού, μετά τον έλεγχο νομιμότητας και την έγκριση που αναφέρονται στο άρθρο 86ιστ.

Άρθρο 86ιθ

Αποτελέσματα της διασυνοριακής μετατροπής

1. Διασυνοριακή μετατροπή που πραγματοποιείται σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις μεταφοράς της παρούσας οδηγίας έχει τα ακόλουθα αποτελέσματα:
 - α) όλα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή, συμπεριλαμβανομένων όλων των συμβάσεων, των πιστώσεων, των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων, μεταβιβάζονται στη μετατραπέισα εταιρεία και συνεχίζονται από αυτήν·
 - β) οι εταίροι της εταιρείας που πραγματοποίησε τη μετατροπή γίνονται εταίροι της μετατραπέισας εταιρείας, εκτός αν ασκήσουν το δικαίωμα εξόδου τους που αναφέρεται στο άρθρο 86ι παράγραφος 2·
 - γ) τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διασυνοριακή μετατροπή τα οποία απορρέουν από συμβάσεις εργασίας ή σχέσεις εργασίας και τα οποία υφίστανται κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυνοριακής μετατροπής μεταφέρονται, λόγω της έναρξης ισχύος της διασυνοριακής αυτής μετατροπής, στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυνοριακή μετατροπή, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυνοριακής μετατροπής·
 - δ) τρίτος μπορεί να επικαλεστεί τον τόπο της καταστατικής έδρας της μετατραπέισας εταιρείας στο κράτος μέλος αφετηρίας μέχρις ότου η εταιρεία που πραγματοποιεί τη μετατροπή διαγραφεί από το μητρώο του κράτους μέλους αφετηρίας, εκτός αν μπορεί να αποδειχθεί ότι ο τρίτος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την καταστατική έδρα στο κράτος μέλος προορισμού.
2. Κάθε δραστηριότητα της μετατραπέισας εταιρείας που πραγματοποιείται μετά την ημερομηνία καταχώρισης στο κράτος μέλος προορισμού και πριν η εταιρεία που πραγματοποιεί τη μετατροπή διαγραφεί από το μητρώο του κράτους μέλους αφετηρίας λογίζεται ως δραστηριότητα της μετατραπέισας εταιρείας.
3. Η μετατραπέισα εταιρεία ευθύνεται για κάθε ζημία που προκύπτει από ενδεχόμενες διαφορές των εθνικών νομικών συστημάτων των κρατών μελών αφετηρίας και προορισμού, αν κάποιο συμβαλλόμενο μέρος ή αντισυμβαλλόμενος της εταιρείας που πραγματοποιεί τη μετατροπή δεν είχε ενημερωθεί για τη διασυνοριακή μετατροπή πριν από τη σύναψη της σχετικής σύμβασης.

Άρθρο 86κ

Ευθύνη των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες που διέπουν τουλάχιστον την αστική ευθύνη των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη σύνταξη των εκθέσεων που

αναφέρονται στο άρθρο 86ζ και στο άρθρο 86ια παράγραφος 2 στοιχείο α), συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης τους για τυχόν παραπτώματα στα οποία υποπίπτουν οι εν λόγω εμπειρογνώμονες κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 86κα

Ισχύς

Διασυνοριακή μετατροπή που έχει τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με τις διαδικασίες μεταφοράς της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί να κηρυχθεί άκυρη.

-
- (*) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).
- (**) Σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36).»
- 4) στο άρθρο 119, το σημείο 2) τροποποιείται ως εξής:
- α) στο τέλος του στοιχείου γ) προστίθεται το εξής: «· ή»·
- β) προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο δ):
- «δ) μία ή περισσότερες εταιρείες μεταβιβάζουν κατά τη διάλυσή τους χωρίς εκκαθάριση όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία, του ενεργητικού και του παθητικού, σε άλλη, προϋπάρχουσα εταιρεία, την απορροφώσα εταιρεία, χωρίς την έκδοση νέων μεριδίων από την απορροφώσα εταιρεία, υπό τον όρο ότι ένα πρόσωπο κατέχει άμεσα ή έμμεσα όλα τα μερίδια των συγχωνευόμενων εταιρειών ή ότι οι εταίροι των συγχωνευόμενων εταιρειών κατέχουν τα μερίδια τους στην ίδια αναλογία σε όλες τις συγχωνευόμενες εταιρείες.»·
- 5) το άρθρο 120 παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στην εταιρεία ή τις εταιρείες όταν:
- α) έχουν κινηθεί διαδικασίες για τη λύση, την εκκαθάριση ή την αφερεγγυότητα της εν λόγω εταιρείας ή εταιρειών·
- β) η εταιρεία υπόκειται σε διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης που έχουν κινηθεί λόγω πιθανής αφερεγγυότητας·
- γ) βρίσκεται σε εξέλιξη αναστολή των πληρωμών·
- δ) η εταιρεία υπόκειται σε εργαλεία, εξουσίες και μηχανισμούς εξυγίανσης που προβλέπονται στον τίτλο IV της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·
- ε) έχουν ληφθεί προληπτικά μέτρα από τις εθνικές αρχές προκειμένου να αποφευχθεί η κίνηση των διαδικασιών που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) ή δ).»·
- 6) το άρθρο 121 τροποποιείται ως εξής:

- α) στην παράγραφο 1, το στοιχείο α) απαλείφεται·
 - β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
 «2. Οι διατάξεις και οι διατυπώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) περιλαμβάνουν ιδίως εκείνες που αφορούν τη διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με τη συγχώνευση και την προστασία των εργαζομένων όσον αφορά δικαιώματα πέραν εκείνων που διέπονται από το άρθρο 133.»·
- 7) το άρθρο 122 τροποποιείται ως εξής:
- α) το στοιχείο θ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
 «θ) την ιδρυτική πράξη της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση»·
 - β) προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία ιγ) και ιδ):
 «ιγ) τις λεπτομέρειες της προσφοράς αποζημίωσης σε μετρητά για τους εταίρους που αντιτίθενται στη διασυννοριακή συγχώνευση σύμφωνα με το άρθρο 126α·
 ιδ) λεπτομέρειες των εγγυήσεων που παρέχονται στους πιστωτές.»·
 - γ) προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:
 «Πέραν της επίσημης γλώσσας κάθε κράτους μέλους των συγχωνευόμενων εταιρειών, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις συγχωνευόμενες εταιρείες να χρησιμοποιήσουν, για την κατάρτιση του κοινού σχεδίου της διασυννοριακής συγχώνευσης και όλων των άλλων σχετικών εγγράφων, και άλλη γλώσσα που συνηθίζεται στον τομέα των διεθνών επιχειρηματικών και χρηματοοικονομικών συναλλαγών. Τα κράτη μέλη καθορίζουν ποια γλώσσα υπερισχύει σε περίπτωση αποκλίσεων μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών εκδόσεων των εγγράφων αυτών.»·
- 8) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 122α:

*«Άρθρο 122α
Λογιστική ημερομηνία*

1. Όταν η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση καταρτίζει ετήσιες οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(*), η ημερομηνία από την οποία οι συναλλαγές των συγχωνευόμενων εταιρειών λογίζονται ως συναλλαγές της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση προσδιορίζεται σύμφωνα με τα εν λόγω λογιστικά πρότυπα.
 Παρά το πρώτο εδάφιο, η λογιστική ημερομηνία που προβλέπεται στο κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης είναι η ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυννοριακής συγχώνευσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 129, εκτός αν οι συγχωνευόμενες εταιρείες καθορίσουν άλλη ημερομηνία, για να διευκολυνθεί η διαδικασία συγχώνευσης. Στην περίπτωση αυτή, η λογιστική ημερομηνία πρέπει να πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:
- α) δεν μπορεί να είναι προγενέστερη από την ημερομηνία του ισολογισμού των τελευταίων ετήσιων οικονομικών καταστάσεων που καταρτίστηκαν και δημοσιεύθηκαν από οποιαδήποτε από τις συγχωνευόμενες εταιρείες·

- β) επιτρέπει στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση να καταρτίσει τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων της συγχώνευσης, σύμφωνα με τη σχετική ενωσιακή νομοθεσία και τη νομοθεσία των κρατών μελών που ίσχυαν κατά την ημερομηνία κατάρτισης του ισολογισμού, αμέσως μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυνοριακής συγχώνευσης.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αντιμετωπίζεται για λογιστικούς σκοπούς ως η ημερομηνία από την οποία οι συναλλαγές των συγχωνευόμενων εταιρειών θα λογίζονται ως συναλλαγές της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση βάσει του εθνικού δικαίου όλων των συγχωνευόμενων εταιρειών.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι για την αναγνώριση και την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στις οικονομικές καταστάσεις που θα μεταβιβαστούν στο πλαίσιο της διασυνοριακής συγχώνευσης με απορρόφηση, χρησιμοποιείται ως κοινή βάση από όλες τις συγχωνευόμενες εταιρείες, από την ημερομηνία που ορίζεται στην παράγραφο 1, το λογιστικό καθεστώς της απορροφώσας εταιρείας.
- (*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων (ΕΕ L 243 της 11.9.2002, σ. 1).»
- 9) τα άρθρα 123 και 124 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

*«Άρθρο 123
Δημοσιότητα*

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης γνωστοποιείται και δημοσιοποιείται στα αντίστοιχα εθνικά τους μητρώα, που αναφέρονται στο άρθρο 16, τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που θα αποφασίσει σχετικά. Αυτό το κοινό σχέδιο είναι επίσης προσβάσιμο μέσω του συστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 22.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τις συγχωνευόμενες εταιρείες από την απαίτηση της παραγράφου 1 όταν για συνεχή περίοδο η οποία αρχίζει τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία που καθορίζεται για τη γενική συνέλευση που πρόκειται να αποφασίσει σχετικά με το κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης και λήγει όχι νωρίτερα από την ολοκλήρωση της εν λόγω γενικής συνέλευσης, οι εταιρείες αυτές καθιστούν το κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης διαθέσιμο στους ιστοτόπους τους δωρεάν.
- Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν εξαρτούν την απαλλαγή από απαιτήσεις ή περιορισμούς διαφορετικούς από εκείνους που είναι αναγκαίοι για τη διασφάλιση της ασφάλειας του ιστοτόπου και της γνησιότητας των εγγράφων, εκτός αν και στον βαθμό που οι εν λόγω απαιτήσεις και περιορισμοί είναι ανάλογοι προς την επίτευξη αυτών των στόχων.
3. Όταν οι συγχωνευόμενες εταιρείες δημοσιοποιούν το κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, δημοσιοποιούνται στα αντίστοιχα εθνικά μητρώα που αναφέρονται στο άρθρο 16 οι

ακόλουθες πληροφορίες τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που πρόκειται να αποφασίσει σχετικά:

- α) η νομική μορφή, η επωνυμία και η καταστατική έδρα καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες, καθώς και η νομική μορφή, η επωνυμία και η καταστατική έδρα που προτείνονται για κάθε νεοσυνιστώμενη εταιρεία·
 - β) το μητρώο στο οποίο κατατίθενται τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 14 για καθεμία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες και ο αριθμός καταχώρισης στο εν λόγω μητρώο·
 - γ) μνεία, για καθεμία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες, των ρυθμίσεων που προβλέπονται για την άσκηση των δικαιωμάτων των πιστωτών, των εργαζομένων και των εταίρων·
 - δ) τα στοιχεία του ιστοτόπου στον οποίο μπορεί να αναζητηθεί δωρεάν το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης και πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τις ρυθμίσεις που αναφέρονται στο στοιχείο γ).
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι απαιτήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3 μπορούν να ολοκληρωθούν ηλεκτρονικά στο σύνολό τους, χωρίς την ανάγκη αυτοπρόσωπης εμφάνισης ενώπιον οποιασδήποτε αρμόδιας αρχής σε οποιοδήποτε από τα οικεία κράτη μέλη.
- Ωστόσο, σε περίπτωση πραγματικής υποψίας απάτης που βασίζεται σε εύλογους λόγους, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν φυσική παρουσία ενώπιον αρμόδιας αρχής.
5. Αν δεν απαιτείται η έγκριση της συγχώνευσης από τη γενική συνέλευση της απορροφώσας εταιρείας σύμφωνα με το άρθρο 126 παράγραφος 3, η δημοσιοποίηση που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου πραγματοποιείται τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης της άλλης συγχωνευόμενης εταιρείας ή εταιρειών.
6. Πέραν της δημοσιοποίησης που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να δημοσιευθούν στην εθνική τους επίσημη εφημερίδα το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης ή οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μητρώα που αναφέρονται στο άρθρο 16 διαβιβάζουν τις σχετικές πληροφορίες στην εθνική επίσημη εφημερίδα.
7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το δημοσιοποιούμενο κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης και οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 είναι προσβάσιμα στο κοινό δωρεάν. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι τα τυχόν τέλη που επιβάλλονται στις συγχωνευόμενες εταιρείες από τα μητρώα για τη δημοσιοποίηση που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 3 και, ενδεχομένως, για τη δημοσίευση που αναφέρεται στην παράγραφο 6 δεν υπερβαίνουν τα διοικητικά έξοδα παροχής της σχετικής υπηρεσίας.

Άρθρο 124

Έκθεση του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης προοριζόμενη για τους εταίρους

1. Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες συντάσσει έκθεση που εξηγεί και αιτιολογεί τις νομικές και οικονομικές πτυχές της διασυννοριακής συγχώνευσης.

2. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εξηγεί ιδίως τα ακόλουθα:
- α) τις συνέπειες της διασυνοριακής συγχώνευσης στις μελλοντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες της εταιρείας που προκύπτει από τη συγχώνευση και στο στρατηγικό σχέδιο της διοίκησης·
 - β) εξήγηση και αιτιολόγηση της σχέσης ανταλλαγής μεριδίων·
 - γ) περιγραφή τυχόν ειδικών δυσχερειών αποτίμησης που έχουν προκύψει·
 - δ) τις συνέπειες της διασυνοριακής συγχώνευσης για τους εταίρους·
 - ε) τα δικαιώματα και τα μέσα έννομης προστασίας των εταίρων που αντιτίθενται στη συγχώνευση σύμφωνα με το άρθρο 126α.
3. Η έκθεση διατίθεται, τουλάχιστον σε ηλεκτρονική μορφή, στους εταίρους καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 126. Η έκθεση πρέπει επίσης να τίθεται με παρόμοιο τρόπο στη διάθεση των εκπροσώπων των εργαζομένων καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, στη διάθεση των ίδιων των εργαζομένων. Ωστόσο, αν δεν απαιτείται η έγκριση της συγχώνευσης από τη γενική συνέλευση της απορροφώσας εταιρείας, σύμφωνα με το άρθρο 126 παράγραφος 3, η έκθεση καθίσταται διαθέσιμη τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης της άλλης συγχωνευόμενης εταιρείας ή εταιρειών.
4. Ωστόσο, η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν απαιτείται αν όλοι οι εταίροι των συγχωνευόμενων εταιρειών έχουν συμφωνήσει να παραιτηθούν από την απαίτηση αυτή.»
- 10) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 124α:

«Άρθρο 124α

Έκθεση του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης προοριζόμενη για τους εργαζομένους

1. Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες συντάσσει έκθεση που εξηγεί τις συνέπειες της διασυνοριακής συγχώνευσης για τους εργαζομένους.
2. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εξηγεί ιδίως τα ακόλουθα:
- α) τις συνέπειες της διασυνοριακής συγχώνευσης στις μελλοντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες της εταιρείας και στο στρατηγικό σχέδιο της διοίκησης·
 - β) τις συνέπειες της διασυνοριακής συγχώνευσης στη διασφάλιση των εργασιακών σχέσεων·
 - γ) τυχόν ουσιώδεις μεταβολές των συνθηκών απασχόλησης και των τόπων εγκατάστασης των εταιρειών·
 - δ) αν τα στοιχεία που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) αφορούν επίσης τις θυγατρικές των συγχωνευόμενων εταιρειών.
3. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διατίθεται, τουλάχιστον σε ηλεκτρονική μορφή, στους εκπροσώπους των εργαζομένων καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, στους ίδιους τους εργαζομένους, τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της

γενικής συνέλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 126. Η έκθεση τίθεται επίσης στη διάθεση των εταίρων καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες.

Ωστόσο, αν δεν απαιτείται η έγκριση της συγχώνευσης από τη γενική συνέλευση της απορροφώσας εταιρείας, σύμφωνα με το άρθρο 126 παράγραφος 3, η έκθεση καθίσταται διαθέσιμη τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης της άλλης συγχωνευόμενης εταιρείας ή εταιρειών.

4. Αν το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης μιας ή περισσότερων από τις συγχωνευόμενες εταιρείες λάβει έγκαιρα τη γνώμη των εκπροσώπων των εργαζομένων τους ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, τη γνώμη των ίδιων των εργαζομένων, όπως προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, οι εταίροι ενημερώνονται σχετικά και η γνώμη αυτή επισυνάπτεται στην έκθεση.
5. Ωστόσο, αν οι συγχωνευόμενες εταιρείες και οι θυγατρικές τους, αν υπάρχουν, δεν έχουν εργαζομένους, εκτός από εκείνους που συμμετέχουν στο όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης, δεν απαιτείται η κατάρτιση της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
6. Η υποβολή της έκθεσης δεν θίγει τα ισχύοντα δικαιώματα ενημέρωσης και διαβούλευσης και τις διαδικασίες που έχουν θεσπιστεί σε εθνικό επίπεδο κατ' εφαρμογή των οδηγιών 2001/23/EK, 2002/14/EK ή 2009/38/EK.»
- 11) στο άρθρο 125 παράγραφος 1 προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:

«Κατά την αξιολόγηση της ανεξαρτησίας του εμπειρογνώμονα, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη το ειδικό πλαίσιο που θεσπίζεται στα άρθρα 22 και 22β της οδηγίας 2006/43/EK.»
- 12) το άρθρο 126 τροποποιείται ως εξής:
 - α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Αφού λάβει γνώση των εκθέσεων που αναφέρονται στα άρθρα 124, 124α και 125, κατά περίπτωση, η γενική συνέλευση καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες αποφασίζει, με ψήφισμα, για την έγκριση του κοινού σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης.»
 - β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:

«4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθοι λόγοι δεν αρκούν από μόνοι τους για να προσβληθεί ενώπιον της αρμόδιας αρχής το ψήφισμα για την έγκριση διασυννοριακής συγχώνευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1:

 - α) η σχέση ανταλλαγής των μεριδίων που αναφέρεται στο άρθρο 122 στοιχείο β) είναι ανεπαρκής·
 - β) η αποζημίωση σε μετρητά που αναφέρεται στο άρθρο 122 στοιχείο ιγ) είναι ανεπαρκής·
 - γ) η συνολική αξία των μεριδίων που παρέχονται σε έναν εταίρο δεν είναι ισοδύναμη με την αξία των μεριδίων που κατέχει ο εταίρος αυτός στη συγχωνευόμενη εταιρεία.»
- 13) προστίθενται τα ακόλουθα άρθρα 126α και 126β:

«Άρθρο 126α
Προστασία των εταίρων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθοι εταίροι των συγχωνευόμενων εταιρειών έχουν το δικαίωμα να εκχωρήσουν την εταιρική τους συμμετοχή, υπό τους όρους που καθορίζονται στις παραγράφους 2 έως 6·
 - α) οι εταίροι που κατέχουν μερίδια με δικαίωμα ψήφου και οι οποίοι δεν ψήφισαν υπέρ της έγκρισης του κοινού σχεδίου της διασυννοριακής συγχώνευσης·
 - β) οι εταίροι που κατέχουν μερίδια χωρίς δικαίωμα ψήφου.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εταίροι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μπορούν να εκχωρήσουν την εταιρική τους συμμετοχή έναντι επαρκούς αποζημίωσης σε μετρητά, η οποία καταβάλλεται, μετά την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής συγχώνευσης σύμφωνα με το άρθρο 129, από έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους:
 - α) τις οικείες συγχωνευόμενες εταιρείες·
 - β) τους υπόλοιπους εταίρους των οικείων συγχωνευόμενων εταιρειών·
 - γ) τρίτους σε συμφωνία με τις οικείες συγχωνευόμενες εταιρείες.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι καθεμία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες, στο πλαίσιο του κοινού σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 122 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ), υποβάλλει προσφορά επαρκούς αποζημίωσης σε μετρητά για τους αναφερόμενους στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου εταίρους οι οποίοι επιθυμούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους να εκχωρήσουν την εταιρική τους συμμετοχή. Τα κράτη μέλη καθορίζουν επίσης την προθεσμία αποδοχής της προσφοράς, η οποία δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τον έναν μήνα μετά τη γενική συνέλευση που αναφέρεται στο άρθρο 126 ή, όταν δεν απαιτείται η έγκριση της γενικής συνέλευσης, τους δύο μήνες από τη δημοσιοποίηση του κοινού σχεδίου συγχώνευσης που αναφέρεται στο άρθρο 123. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι οι συγχωνευόμενες εταιρείες είναι σε θέση να αποδεχθούν προσφορά που διαβιβάζεται ηλεκτρονικά σε διεύθυνση που παρέχεται από τις εν λόγω εταιρείες για τον σκοπό αυτόν.

Ωστόσο, η απόκτηση ιδίων μεριδίων από τις συγχωνευόμενες εταιρείες τελεί υπό την επιφύλαξη των εθνικών κανόνων που διέπουν την απόκτηση ιδίων μεριδίων από εταιρεία.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η προσφορά αποζημίωσης σε μετρητά εξαρτάται από την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής συγχώνευσης σύμφωνα με το άρθρο 129. Τα κράτη μέλη καθορίζουν επίσης την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να καταβληθεί η αποζημίωση σε μετρητά, η οποία δεν πρέπει να υπερβαίνει τον έναν μήνα από την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής συγχώνευσης.
5. Ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 125 εξετάζει την επάρκεια της αποζημίωσης σε μετρητά. Ο εμπειρογνώμονας λαμβάνει υπόψη την αγοραία τιμή αυτών των μεριδίων στις συγχωνευόμενες εταιρείες πριν από την ανακοίνωση της πρότασης συγχώνευσης καθώς και την αξία της εταιρείας, εξαιρουμένης της επίδρασης της προτεινόμενης συγχώνευσης, όπως καθορίζεται σύμφωνα με τις γενικά αποδεκτές μεθόδους αποτίμησης.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε εταίρος που αποδέχθηκε την προσφορά αποζημίωσης σε μετρητά που αναφέρεται στην παράγραφο 3, αλλά ο οποίος θεωρεί

ότι η αποζημίωση σε μετρητά δεν είναι επαρκής, έχει το δικαίωμα να ζητήσει τον επανυπολογισμό της προσφερθείσας αποζημίωσης σε μετρητά από εθνικό δικαστήριο εντός ενός μηνός από την αποδοχή της προσφοράς.

7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δικαιώματα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 6 διέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπόκειται η συγχωνευόμενη εταιρεία και ότι τα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους έχουν δικαιοδοσία. Κάθε εταίρος ο οποίος έχει αποδεχθεί την προσφορά αποζημίωσης σε μετρητά για την εκχώρηση των μεριδίων του δικαιούται να κινήσει ή να συμμετάσχει στη δίκη που αναφέρεται στην παράγραφο 6.
8. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι οι εταίροι των συγχωνευόμενων εταιρειών που δεν αντιτάχθηκαν στη διασυννοριακή συγχώνευση, αλλά εκτιμούν ότι η σχέση ανταλλαγής των μεριδίων είναι ανεπαρκής, μπορούν να προσβάλουν τη σχέση ανταλλαγής των μεριδίων που ορίζεται στο κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης που αναφέρεται στο άρθρο 122 ενώπιον εθνικού δικαστηρίου εντός ενός μηνός από την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής συγχώνευσης.
9. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι αν εθνικό δικαστήριο διαπιστώσει ότι η σχέση ανταλλαγής των μεριδίων είναι ανεπαρκής, το δικαστήριο έχει την εξουσία να διατάξει την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση να καταβάλει αποζημίωση στους εταίρους που προσέβαλαν επιτυχώς τη σχέση ανταλλαγής. Αυτή η αποζημίωση συνίσταται σε πρόσθετη πληρωμή σε μετρητά, η οποία υπολογίζεται με βάση επαρκή σχέση ανταλλαγής που ισχύει για την ανταλλαγή τίτλων ή μεριδίων, όπως η σχέση αυτή καθορίζεται από το δικαστήριο. Κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε από αυτούς τους εταίρους ή των συγχωνευόμενων εταιρειών, το εθνικό δικαστήριο έχει το δικαίωμα να διατάξει την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση να παράσχει πρόσθετα μερίδια αντί της πληρωμής σε μετρητά.
10. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η υποχρέωση καταβολής πρόσθετης αποζημίωσης σε μετρητά ή παροχής πρόσθετων μεριδίων διέπεται από το δίκαιο που εφαρμόζεται στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση.

Άρθρο 126β

Προστασία των πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της συγχωνευόμενης εταιρείας να υποβάλει, στο πλαίσιο του κοινού σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης που αναφέρεται στο άρθρο 122, δήλωση που να αντικατοπτρίζει με ακρίβεια τη χρηματοοικονομική κατάσταση της εταιρείας. Η δήλωση αναφέρει ότι το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της εταιρείας, με βάση τις πληροφορίες που διαθέτει κατά την ημερομηνία αυτής της δήλωσης και μετά τη διενέργεια εύλογων ερευνών, δεν γνωρίζει την ύπαρξη λόγων από τους οποίους να συνάγεται ότι η εταιρεία που προκύπτει από τη συγχώνευση δεν θα είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της, όταν αυτές καταστούν απαιτητές. Η δήλωση γίνεται όχι νωρίτερα από έναν μήνα πριν από τη δημοσιοποίηση του κοινού σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης σύμφωνα με το άρθρο 123.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές των συγχωνευόμενων εταιρειών που είναι δυσαρεστημένοι από τον τρόπο με τον οποίο προστατεύει τα συμφέροντά τους το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 122 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ), έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από την αρμόδια

διοικητική ή δικαστική αρχή επαρκείς εγγυήσεις εντός ενός μηνός από τη δημοσιοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 123.

3. Οι πιστωτές των συγχωνευόμενων εταιρειών τεκμαίρεται ότι δεν θίγονται από τη διασυννοριακή συγχώνευση τόσο στη μία όσο και στην άλλη από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν οι συγχωνευόμενες εταιρείες δημοσιοποιούν, μαζί με το σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης, έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, η οποία καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει εύλογη πιθανότητα να θιγούν αδικαιολόγητα τα δικαιώματα των πιστωτών. Ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας πρέπει να έχει διοριστεί ή εγκριθεί από την αρμόδια αρχή και να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 125 παράγραφος 1·

β) όταν προσφέρεται στους πιστωτές δικαίωμα πληρωμής, είτε έναντι τρίτου εγγυητή είτε έναντι της εταιρείας που προκύπτει από τη συγχώνευση, αξίας τουλάχιστον ισοδύναμης με την αρχική τους απαίτηση, το οποίο μπορεί να ασκηθεί στην ίδια δικαιοδοσία με την αρχική τους απαίτηση και το οποίο έχει πιστωτική ποιότητα τουλάχιστον ανάλογη με την αρχική απαίτηση του πιστωτή αμέσως μετά την ολοκλήρωση της συγχώνευσης.

4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν θίγουν την εφαρμογή του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους των συγχωνευόμενων εταιρειών όσον αφορά την ικανοποίηση δημόσιων οργανισμών ή την εξασφάλιση πληρωμών που οφείλονται σε δημόσιους οργανισμούς.»·

- 14) το άρθρο 127 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αίτηση για τη λήψη του προ της συγχωνεύσεως πιστοποιητικού από τις συγχωνευόμενες εταιρείες, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής οποιωνδήποτε πληροφοριών και εγγράφων, μπορεί να ολοκληρωθεί ηλεκτρονικά στο σύνολό της, χωρίς την ανάγκη αυτοπρόσωπης εμφάνισης ενώπιον της αρμόδιας αρχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Ωστόσο, σε περιπτώσεις πραγματικής υποψίας απάτης που βασίζεται σε εύλογους λόγους, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν φυσική παρουσία ενώπιον αρμόδιας αρχής στην οποία πρέπει να υποβληθούν οι σχετικές πληροφορίες και έγγραφα.»·

β) στην παράγραφο 2 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την αποστολή του πιστοποιητικού στις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 128 παράγραφος 1 μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων σύμφωνα με το άρθρο 22.»·

γ) η παράγραφος 3 απαλείφεται·

- 15) το άρθρο 128 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κάθε συγχωνευόμενη εταιρεία υποβάλλει στην αρχή που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης που έχει εγκριθεί από τη γενική συνέλευση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 126.»·

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 3 και 4:

«3. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι η αίτηση την οποία υποβάλλει οποιαδήποτε από τις συγχωνευόμενες εταιρείες για την ολοκλήρωση της διαδικασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και η οποία περιλαμβάνει την υποβολή οποιωνδήποτε πληροφοριών και εγγράφων μπορεί να συμπληρωθεί ηλεκτρονικά στο σύνολό της χωρίς την ανάγκη αυτοπρόσωπης εμφάνισης ενώπιον οποιασδήποτε αρμόδιας αρχής.

Ωστόσο, σε περιπτώσεις πραγματικής υποψίας απάτης που βασίζεται σε εύλογους λόγους, τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν μέτρα που θα μπορούσαν να απαιτήσουν φυσική παρουσία ενώπιον αρμόδιας αρχής κράτους μέλους στην οποία πρέπει να υποβληθούν οι σχετικές πληροφορίες και έγγραφα.

4. Το προ της συγχωνεύσεως πιστοποιητικό ή πιστοποιητικά που αναφέρονται στο άρθρο 127 παράγραφος 2 γίνονται δεκτά από αρμόδια αρχή κράτους μέλους εταιρείας που προκύπτει από διασυννοριακή συγχώνευση ως αποδεικτικά στοιχεία για την ορθή ολοκλήρωση των προ της συγχωνεύσεως πράξεων και διατυπώσεων στο αντίστοιχο κράτος μέλος ή κράτη μέλη. Το πιστοποιητικό κοινοποιείται από την αρμόδια αρχή ή αρχές των συγχωνευόμενων εταιρειών στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της εταιρείας που προκύπτει από τη συγχώνευση μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων σύμφωνα με το άρθρο 22.»

16) το άρθρο 131 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού της απορροφώμενης εταιρείας, συμπεριλαμβανομένων όλων των συμβάσεων, πιστώσεων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, μεταφέρονται στην απορροφώσα εταιρεία και συνεχίζονται απ' αυτήν»·

β) στην παράγραφο 2, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού των συγχωνευόμενων εταιρειών, συμπεριλαμβανομένων όλων των συμβάσεων, πιστώσεων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, μεταφέρονται στη νέα εταιρεία και συνεχίζονται απ' αυτήν»·

17) το άρθρο 132 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όταν πραγματοποιείται διασυννοριακή συγχώνευση με απορρόφηση είτε από εταιρεία που κατέχει όλα τα μερίδια και τους άλλους τίτλους που παρέχουν δικαίωμα ψήφου στις γενικές συνελεύσεις της εταιρείας ή των εταιρειών που απορροφώνται είτε από πρόσωπο το οποίο κατέχει άμεσα ή έμμεσα όλα τα μερίδια της απορροφώσας εταιρείας και των απορροφώμενων εταιρειών και η απορροφώσα εταιρεία δεν κατανέμει μερίδια στο πλαίσιο της συγχώνευσης:

- δεν εφαρμόζονται τα στοιχεία β), γ), ε) και ιγ) του άρθρου 122, το άρθρο 125 και το στοιχείο β) του άρθρου 131 παράγραφος 1·
- δεν εφαρμόζονται το άρθρο 124 και το άρθρο 126 παράγραφος 1 για την εταιρεία ή τις εταιρείες που απορροφώνται.»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Αν το δίκαιο των κρατών μελών όλων των συγχωνευόμενων εταιρειών προβλέπει την απαλλαγή από την έγκριση από τη γενική συνέλευση, σύμφωνα με το

άρθρο 126 παράγραφος 3 και την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης ή οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 3 του άρθρου 123 και οι εκθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 124 και 124α διατίθενται τουλάχιστον έναν μήνα πριν η εταιρεία λάβει την απόφαση σχετικά με τη συγχώνευση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.»·

18) το άρθρο 133 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Αν η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση λειτουργεί υπό καθεστώς συμμετοχής των εργαζομένων, η εταιρεία αυτή υποχρεούται να λάβει μέτρα για να εξασφαλίσει την προστασία των δικαιωμάτων συμμετοχής των εργαζομένων σε περίπτωση μεταγενέστερων διασυνοριακών ή εγχώριων συγχωνεύσεων, διασπάσεων ή μετατροπών για περίοδο τριών ετών από την έναρξη ισχύος της διασυνοριακής συγχώνευσης, εφαρμόζοντας αναλογικά τους κανόνες που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 6.»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 8:

«8. Η εταιρεία γνωστοποιεί στους εργαζομένους της αν επιλέγει να εφαρμόσει τις διατάξεις αναφοράς για τη συμμετοχή που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο η) ή αν θα αρχίσει διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο της ειδικής διαπραγματευτικής ομάδας. Στη δεύτερη περίπτωση, η εταιρεία γνωστοποιεί στους εργαζομένους της το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.»·

19) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 133α:

«Άρθρο 133α

Ευθύνη των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες που διέπουν τουλάχιστον την αστική ευθύνη των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη σύνταξη της έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 125 και στο άρθρο 126β παράγραφος 2 στοιχείο α), συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης τους για τυχόν παραπτώματα στα οποία υποπίπτουν οι εν λόγω εμπειρογνώμονες κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.»·

20) στον τίτλο II, προστίθεται το ακόλουθο κεφάλαιο IV:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Διασυνοριακές διασπάσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών

Άρθρο 160α

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στη διασυνοριακή διάσπαση κεφαλαιουχικής εταιρείας που έχει συσταθεί σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους και έχει την καταστατική της έδρα, την κεντρική της διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή της εντός της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον δύο από τις εταιρείες που εμπλέκονται στη διάσπαση διέπονται από το δίκαιο διαφορετικών κρατών μελών («διασυνοριακή διάσπαση»).
2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για τη θέσπιση διαδικασίας για τη διασυνοριακή διάσπαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 160β

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «κεφαλαιουχική εταιρεία» (εφεξής: «εταιρεία»): εταιρεία όπως ορίζεται στο παράρτημα II·
- 2) «διασπώμενη εταιρεία»: εταιρεία η οποία, στο πλαίσιο διαδικασίας διασυννοριακής διάσπασης, μεταβιβάζει όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού της σε μία ή περισσότερες εταιρείες ή, σε περίπτωση μερικής διάσπασης, μεταβιβάζει μέρος των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού της σε μία ή περισσότερες εταιρείες·
- 3) «διάσπαση»: πράξη με την οποία είτε:
 - α) διασπώμενη εταιρεία, η οποία έχει λυθεί χωρίς να τεθεί υπό εκκαθάριση, μεταβιβάζει όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού της σε δύο ή περισσότερες νεοσυνιστώμενες εταιρείες («επωφελούμενες εταιρείες»), με αντάλλαγμα την έκδοση, προς τους εταίρους της διασπώμενης εταιρείας, τίτλων ή μεριδίων των επωφελούμενων εταιρειών και, ενδεχομένως, την καταβολή χρηματικού ποσού σε μετρητά που δεν υπερβαίνει το 10 % της ονομαστικής αξίας των εν λόγω τίτλων ή μεριδίων ή, αν δεν υπάρχει ονομαστική αξία, την καταβολή χρηματικού ποσού σε μετρητά που δεν υπερβαίνει το 10 % της λογιστικής αξίας των τίτλων ή των μεριδίων τους («πλήρης διάσπαση»)· είτε
 - β) διασπώμενη εταιρεία μεταβιβάζει μέρος των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού της σε μία ή περισσότερες νεοσυνιστώμενες εταιρείες («επωφελούμενες εταιρείες»), με αντάλλαγμα την έκδοση, προς τους εταίρους της διασπώμενης εταιρείας, τίτλων ή μεριδίων των επωφελούμενων εταιρειών ή της διασπώμενης εταιρείας ή τόσο των επωφελούμενων εταιρειών όσο και της διασπώμενης εταιρείας και, ενδεχομένως, την καταβολή χρηματικού ποσού σε μετρητά που δεν υπερβαίνει το 10 % της ονομαστικής αξίας των εν λόγω τίτλων ή μεριδίων ή, αν δεν υπάρχει ονομαστική αξία, την καταβολή χρηματικού ποσού σε μετρητά που δεν υπερβαίνει το 10 % της λογιστικής αξίας των τίτλων ή των μεριδίων τους («μερική διάσπαση»).

Άρθρο 160γ

Περαιτέρω διατάξεις σχετικά με το πεδίο εφαρμογής

1. Παρά το άρθρο 160β παράγραφος 3, το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται επίσης στις διασυννοριακές διασπάσεις όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο τουλάχιστον ενός εκ των οικείων κρατών μελών, η καταβολή του χρηματικού ποσού σε μετρητά που αναφέρεται στο άρθρο 160β παράγραφος 3 στοιχεία α) και β) επιτρέπεται να υπερβαίνει το 10 % της ονομαστικής αξίας ή, αν δεν υπάρχει ονομαστική αξία, το 10 % της λογιστικής αξίας των τίτλων ή των μεριδίων που αντιπροσωπεύουν το κεφάλαιο των επωφελούμενων εταιρειών.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μην εφαρμόζουν το παρόν κεφάλαιο στις διασυννοριακές διασπάσεις στις οποίες συμμετέχει συνεταιριστική/συνεργατική εταιρεία, ακόμη και όταν αυτή εμπίπτει στον ορισμό της «κεφαλαιουχικής εταιρείας», όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 160β παράγραφος 1.

3. Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στις διασυνοριακές διασπάσεις στις οποίες συμμετέχει εταιρεία που έχει ως αντικείμενο τη συλλογική επένδυση κεφαλαίων που παρέχονται από το κοινό, η οποία λειτουργεί βάσει της αρχής της διασποράς των κινδύνων και τα μερίδια της οποίας, κατ' αίτηση των κομιστών τους, εξαγοράζονται ή εξοφλούνται, άμεσα ή έμμεσα, από τα περιουσιακά στοιχεία της εν λόγω εταιρείας. Κάθε ενέργεια την οποία αναλαμβάνει μια τέτοια εταιρεία για να διασφαλίσει ότι η χρηματιστηριακή αξία των μεριδίων της δεν διαφέρει σημαντικά από την καθαρή αξία του ενεργητικού της θεωρείται ισοδύναμη με τέτοια εξαγορά ή εξόφληση.

Άρθρο 160δ

Όροι σχετικά με τις διασυνοριακές διασπάσεις

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, αν μια εταιρεία προτίθεται να πραγματοποιήσει διασυνοριακή διάσπαση, το κράτος μέλος της διασπώμενης εταιρείας και το κράτος μέλος της επωφελούμενης εταιρείας ή των επωφελούμενων εταιρειών επαληθεύουν ότι η διασυνοριακή διάσπαση πληροί τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 2.
2. Μια εταιρεία δεν δικαιούται να πραγματοποιήσει διασυνοριακή διάσπαση σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) έχουν κινηθεί διαδικασίες για τη λύση, την εκκαθάριση ή την αφερεγγυότητα της εν λόγω εταιρείας·
 - β) η εταιρεία υπόκειται σε διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης που έχουν κινηθεί λόγω πιθανής αφερεγγυότητας·
 - γ) βρίσκεται σε εξέλιξη αναστολή των πληρωμών·
 - δ) η εταιρεία υπόκειται σε εργαλεία, εξουσίες και μηχανισμούς εξυγίανσης που προβλέπονται στον τίτλο IV της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·
 - ε) τα προληπτικά μέτρα έχουν ληφθεί από τις εθνικές αρχές για να αποφευχθεί η κίνηση των διαδικασιών που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) ή δ).
3. Το κράτος μέλος της διασπώμενης εταιρείας διασφαλίζει ότι η αρμόδια αρχή δεν εγκρίνει τη διάσπαση αν κρίνει, μετά από εξέταση της συγκεκριμένης υπόθεσης και λαμβάνοντας υπόψη όλα τα σχετικά πραγματικά περιστατικά και περιστάσεις, ότι αποτελεί τεχνητή μεθόδευση που αποσκοπεί στην αποκόμιση αδικαιολόγητων φορολογικών πλεονεκτημάτων ή στην αδικαιολόγητη προσβολή των νόμιμων ή συμβατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, των πιστωτών ή των εταίρων.
4. Το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας διέπει το τμήμα των διαδικασιών και διατυπώσεων που πρέπει να τηρούνται σε σχέση με τη διασυνοριακή διάσπαση για την απόκτηση του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού, ενώ τα εθνικά δίκαια των κρατών μελών των επωφελούμενων εταιρειών διέπουν το τμήμα της διαδικασίας και των διατυπώσεων που πρέπει να τηρούνται μετά τη λήψη του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο.

Άρθρο 160ε

Σχέδιο διασυνοριακής διάσπασης

1. Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της διασπώμενης εταιρείας καταρτίζει το σχέδιο διασυνοριακής διάσπασης. Το σχέδιο διασυνοριακής διάσπασης περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) τη νομική μορφή, την επωνυμία και την καταστατική έδρα που προτείνονται για τη νέα εταιρεία ή εταιρείες που προκύπτουν από τη διασυννοριακή διάσπαση·
- β) τη σχέση ανταλλαγής των τίτλων ή των μεριδίων που αντιπροσωπεύουν το εταιρικό κεφάλαιο των εταιρειών και το ποσό κάθε πληρωμής σε μετρητά, κατά περίπτωση·
- γ) τους όρους κατανομής των τίτλων ή των μεριδίων που αντιπροσωπεύουν το κεφάλαιο των επωφελούμενων εταιρειών ή της διασπώμενης εταιρείας·
- δ) το προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα για τη διασυννοριακή διάσπαση·
- ε) τις πιθανές συνέπειες της διασυννοριακής διάσπασης στην απασχόληση·
- στ) την ημερομηνία από την οποία η κατοχή τίτλων ή μεριδίων που αντιπροσωπεύουν το κεφάλαιο των εταιρειών θα παρέχει στους κομιστές τους δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη και τους τυχόν ειδικούς όρους που επηρεάζουν αυτό το δικαίωμα·
- ζ) την ημερομηνία ή τις ημερομηνίες από τις οποίες οι συναλλαγές της διασπώμενης εταιρείας θα λογίζονται για λογιστικούς σκοπούς ως συναλλαγές των επωφελούμενων εταιρειών·
- η) λεπτομέρειες για τα τυχόν ειδικά πλεονεκτήματα που παρέχονται σε μέλη του διοικητικού, διαχειριστικού, εποπτικού ή ελεγκτικού οργάνου της διασπώμενης εταιρείας·
- θ) τα δικαιώματα που απονέμονται από τις επωφελούμενες εταιρείες στους εταίρους της διασπώμενης εταιρείας που απολαύουν ειδικών δικαιωμάτων ή στους κομιστές τίτλων διαφορετικών από τα μερίδια που αντιπροσωπεύουν το εταιρικό κεφάλαιο της διασπώμενης εταιρείας ή τα προτεινόμενα μέτρα που αφορούν αυτά τα δικαιώματα·
- ι) τα τυχόν ειδικά πλεονεκτήματα που παρέχονται στους εμπειρογνώμονες που εξετάζουν το σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης·
- ια) τις ιδρυτικές πράξεις των επωφελούμενων εταιρειών και τις τυχόν αλλαγές στην ιδρυτική πράξη της διασπώμενης εταιρείας σε περίπτωση μερικής διάσπασης·
- ιβ) κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες με τις οποίες θεσπίζονται ρυθμίσεις για τη συμμετοχή των εργαζομένων στον καθορισμό των δικαιωμάτων συμμετοχής τους στις επωφελούμενες εταιρείες σύμφωνα με το άρθρο 160ιδ και σχετικά με τις πιθανές επιλογές για τις εν λόγω ρυθμίσεις·
- ιγ) ακριβή περιγραφή των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού της διασπώμενης εταιρείας, καθώς και δήλωση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο τα εν λόγω στοιχεία ενεργητικού και παθητικού θα κατανεμηθούν μεταξύ των επωφελούμενων εταιρειών ή θα κρατηθούν από τη διασπώμενη εταιρεία σε περίπτωση μερικής διάσπασης, συμπεριλαμβανομένης και πρόβλεψης για την αντιμετώπιση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που δεν κατανέμονται ρητά στο σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης, όπως π.χ. των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που είναι άγνωστα κατά την ημερομηνία σύνταξης του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης·

- ιδ) πληροφορίες σχετικά με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που κατανέμονται σε κάθε εταιρεία που συμμετέχει σε διασυννοριακή διάσπαση·
 - ιε) την ημερομηνία των λογαριασμών της διασπώμενης εταιρείας, η οποία χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των όρων της διασυννοριακής διάσπασης·
 - ιστ) όταν συντρέχει περίπτωση, την κατανομή, στους εταίρους της διασπώμενης εταιρείας, μεριδίων και τίτλων στις επωφελούμενες εταιρείες ή στη διασπώμενη εταιρεία ή στην επωφελούμενη εταιρεία και στη διασπώμενη εταιρεία, καθώς και το κριτήριο στο οποίο βασίζεται η κατανομή αυτή·
 - ιζ) τις λεπτομέρειες της προσφοράς αποζημίωσης σε μετρητά για τους εταίρους που αντιτίθενται στη διασυννοριακή διάσπαση σύμφωνα με το άρθρο 160ιβ·
 - ιη) λεπτομέρειες των εγγυήσεων που παρέχονται στους πιστωτές.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ένα στοιχείο του ενεργητικού της διασπώμενης εταιρείας δεν διατίθεται ρητά στο πλαίσιο του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης και όταν η ερμηνεία των όρων του εν λόγω σχεδίου δεν επιτρέπει τη λήψη απόφασης σχετικά με τη διάθεσή του, αυτό το στοιχείο ενεργητικού ή η αντιπαροχή γι' αυτό κατανέμεται σε όλες τις επωφελούμενες εταιρείες ή, σε περίπτωση μερικής διάσπασης, σε όλες τις επωφελούμενες εταιρείες και τη διασπώμενη εταιρεία κατ' αναλογία του μεριδίου των καθαρών στοιχείων ενεργητικού που διατίθενται σε καθεμία από τις εν λόγω εταιρείες σύμφωνα με το σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι, όταν ένα στοιχείο του παθητικού της διασπώμενης εταιρείας δεν διατίθεται ρητά στο πλαίσιο του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης, αυτό το στοιχείο παθητικού κατανέμεται στις επωφελούμενες εταιρείες και στη διασπώμενη εταιρεία, κατ' αναλογία του μεριδίου των καθαρών στοιχείων ενεργητικού που διατίθενται σε καθεμία από τις εν λόγω εταιρείες σύμφωνα με το σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης. Ομοίως, κάθε από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη περιορίζεται στην αξία των καθαρών στοιχείων ενεργητικού που κατανέμονται σε κάθε εταιρεία κατά την ημερομηνία της διάσπασης.
4. Πέραν των επίσημων γλωσσών των κρατών μελών των επωφελούμενων εταιρειών και του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στην εταιρεία να χρησιμοποιήσει, για την κατάρτιση του σχεδίου της διασυννοριακής διάσπασης και όλων των άλλων σχετικών εγγράφων, και άλλη γλώσσα που συνηθίζεται στον τομέα των διεθνών επιχειρηματικών και χρηματοοικονομικών συναλλαγών. Τα κράτη μέλη καθορίζουν ποια γλώσσα υπερισχύει σε περίπτωση αποκλίσεων μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών εκδόσεων των εγγράφων αυτών.

Άρθρο 160στ **Λογιστική ημερομηνία**

1. Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της διασπώμενης εταιρείας δικαιούται να καθορίσει τη λογιστική ημερομηνία ή ημερομηνίες στο σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης, για να διευκολυνθεί η διαδικασία διάσπασης.
- Η λογιστική ημερομηνία που προβλέπεται στο σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης είναι η ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυννοριακής διάσπασης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 160κ, εκτός αν η εταιρεία καθορίσει άλλες ημερομηνίες, για να διευκολυνθεί η διαδικασία διάσπασης.

Στην περίπτωση αυτή, κάθε λογιστική ημερομηνία πρέπει να πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) δεν μπορεί να είναι προγενέστερη από την ημερομηνία του ισολογισμού των τελευταίων ετήσιων οικονομικών καταστάσεων που καταρτίστηκαν και δημοσιεύθηκαν από τη διασπώμενη εταιρεία·
- β) σε σχέση με κάθε επωφελούμενη εταιρεία, δεν μπορεί να είναι προγενέστερη από την ημερομηνία κατά την οποία συστάθηκε η επωφελούμενη εταιρεία·
- γ) οι ημερομηνίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) επιτρέπουν στις επωφελούμενες εταιρείες και, σε περίπτωση μερικής διάσπασης, στη διασπώμενη εταιρεία να καταρτίσουν τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις τους, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων της διάσπασης, σύμφωνα με τη σχετική ενωσιακή νομοθεσία και τη νομοθεσία των κρατών μελών που ίσχυαν κατά την αντίστοιχη ημερομηνία κατάρτισης του ισολογισμού των εταιρειών που συμμετέχουν στη διάσπαση, αμέσως μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυννοριακής διάσπασης.

Για τους σκοπούς των στοιχείων α) και β), ο καθορισμός της λογιστικής ημερομηνίας μπορεί να πραγματοποιείται λαμβανομένου υπόψη του λογιστικού καθεστώτος που χρησιμοποιείται από επωφελούμενη εταιρεία.

- 2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ημερομηνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αντιμετωπίζονται για λογιστικούς σκοπούς ως οι ημερομηνίες από τις οποίες οι συναλλαγές που μεταφέρονται από τη διασπώμενη εταιρεία θα λογίζονται ως συναλλαγές της κάθε επωφελούμενης εταιρείας βάσει του εθνικού δικαίου όλων των εταιρειών που προκύπτουν από τη διασυννοριακή διάσπαση.
- 3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, για την αναγνώριση και την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στις οικονομικές καταστάσεις που θα μεταβιβαστούν στο πλαίσιο της διασυννοριακής διάσπασης, χρησιμοποιούνται, από τις αντίστοιχες ημερομηνίες που ορίζονται στην παράγραφο 1, τα λογιστικά καθεστώτα των επωφελούμενων εταιρειών.

Άρθρο 160ζ

Έκθεση του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης προοριζόμενη για τους εταίρους

- 1. Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της διασπώμενης εταιρείας συντάσσει έκθεση που εξηγεί και αιτιολογεί τις νομικές και οικονομικές πτυχές της διασυννοριακής διάσπασης.
- 2. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εξηγεί ιδίως τα ακόλουθα:
 - α) τις συνέπειες της διασυννοριακής διάσπασης στις μελλοντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες των επωφελούμενων εταιρειών και, σε περίπτωση μερικής διάσπασης, και στις δραστηριότητες της διασπώμενης εταιρείας καθώς και στο στρατηγικό σχέδιο της διοίκησης·
 - β) εξήγηση και αιτιολόγηση της σχέσης ανταλλαγής μεριδίων, κατά περίπτωση·
 - γ) περιγραφή τυχόν ειδικών δυσχερειών αποτίμησης που έχουν προκύψει·
 - δ) τις συνέπειες της διασυννοριακής διάσπασης για τους εταίρους·
 - ε) τα δικαιώματα και τα μέσα έννομης προστασίας των εταίρων που αντιτίθενται στη διάσπαση σύμφωνα με το άρθρο 160ιβ.

3. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διατίθεται, τουλάχιστον σε ηλεκτρονική μορφή, στους εταίρους της διασπώμενης εταιρείας τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 160ια. Η έκθεση τίθεται επίσης με παρόμοιο τρόπο στη διάθεση των εκπροσώπων των εργαζομένων της διασπώμενης εταιρείας ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, στη διάθεση των ίδιων των εργαζομένων.
4. Ωστόσο, η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν απαιτείται όταν όλοι οι εταίροι της διασπώμενης εταιρείας έχουν συμφωνήσει να παραιτηθούν από το έγγραφο αυτό.

Άρθρο 160η

Έκθεση του όργανου διεύθυνσης ή διοίκησης προοριζόμενη για τους εργαζομένους

1. Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της διασπώμενης εταιρείας συντάσσει έκθεση που εξηγεί τις συνέπειες της διασυννοριακής διάσπασης για τους εργαζομένους.
2. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εξηγεί ιδίως τα ακόλουθα:
 - α) τις συνέπειες της διασυννοριακής διάσπασης στις μελλοντικές επιχειρηματικές δραστηριότητες των επωφελούμενων εταιρειών και, σε περίπτωση μερικής διάσπασης, και στις δραστηριότητες της διασπώμενης εταιρείας καθώς και στο στρατηγικό σχέδιο της διοίκησης·
 - β) τις συνέπειες της διασυννοριακής διάσπασης στη διασφάλιση των εργασιακών σχέσεων·
 - γ) κάθε ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών απασχόλησης και των τόπων εγκατάστασης των εταιρειών·
 - δ) αν τα στοιχεία που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) αφορούν επίσης τις θυγατρικές της διασπώμενης εταιρείας.
3. Η έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 διατίθεται, τουλάχιστον σε ηλεκτρονική μορφή, στους εκπροσώπους των εργαζομένων της διασπώμενης εταιρείας ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, στους ίδιους τους εργαζομένους, τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 160ια. Η έκθεση τίθεται επίσης στη διάθεση των εταίρων της διασπώμενης εταιρείας.
4. Αν το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της διασπώμενης εταιρείας λάβει έγκαιρα τη γνώμη των εκπροσώπων των εργαζομένων της ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, τη γνώμη των ίδιων των εργαζομένων, όπως προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, οι εταίροι ενημερώνονται σχετικά και η γνώμη αυτή επισυνάπτεται στην έκθεση.
5. Ωστόσο, αν η διασπώμενη εταιρεία και όλες οι θυγατρικές της, αν υπάρχουν, δεν έχουν εργαζομένους, εκτός από εκείνους που συμμετέχουν στο όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης, δεν απαιτείται η κατάρτιση της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
6. Οι παράγραφοι 1 έως 5 δεν θίγουν τα ισχύοντα δικαιώματα ενημέρωσης και διαβούλευσης και τις διαδικασίες που έχουν θεσπιστεί σε εθνικό επίπεδο κατ' εφαρμογή των οδηγιών 2001/23/EK, 2002/14/EK ή 2009/38/EK.

Εξέταση από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η διασπώμενη εταιρεία υποβάλλει στην αρμόδια αρχή που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 160ιε παράγραφος 1, τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 160ια, αίτηση να ορίσει εμπειρογνώμονα που θα εξετάσει και θα αξιολογήσει το σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης και τις εκθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 160ζ και 160η, με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου.
Η αίτηση για τον ορισμό εμπειρογνώμονα συνοδεύεται από τα ακόλουθα:
 - α) το σχέδιο διάσπασης που αναφέρεται στο άρθρο 160ε·
 - β) τις εκθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 160ζ και 160η.
2. Η αρμόδια αρχή διορίζει ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και την παραλαβή του σχεδίου και των εκθέσεων. Ο εμπειρογνώμονας είναι ανεξάρτητος από τη διασπώμενη εταιρεία και μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ανάλογα με το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους. Κατά την αξιολόγηση της ανεξαρτησίας του εμπειρογνώμονα, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη το πλαίσιο που θεσπίζεται στα άρθρα 22 και 22β της οδηγίας 2006/43/ΕΚ.
3. Ο εμπειρογνώμονας συντάσσει γραπτή έκθεση, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:
 - α) αναφορά της μεθόδου ή των μεθόδων που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό της προτεινομένης σχέσης ανταλλαγής μεριδίων·
 - β) δήλωση σχετικά με το αν η μέθοδος ή οι μέθοδοι που αναφέρονται στο στοιχείο α) είναι επαρκείς·
 - γ) υπολογισμό των τιμών που προέκυψαν από τη χρήση των μεθόδων που αναφέρονται στο στοιχείο α), με διατύπωση γνώμης για τη σχετική σημασία που δόθηκε στις μεθόδους αυτές κατά τον καθορισμό της τιμής που προτάθηκε·
 - δ) εκτίμηση του κατά πόσον η σχέση ανταλλαγής των μεριδίων είναι δίκαιη και εύλογη·
 - ε) λεπτομερή αξιολόγηση της ακρίβειας των εκθέσεων και των πληροφοριών που υπέβαλε η εταιρεία·
 - στ) περιγραφή όλων των πραγματικών στοιχείων που είναι απαραίτητα για να μπορέσει η αρμόδια αρχή που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 160ιε παράγραφος 1 να διενεργήσει εμπειριστατωμένη αξιολόγηση για να κρίνει αν η προβλεπόμενη διασυννοριακή διάσπαση συνιστά τεχνητή μεθόδευση σύμφωνα με το άρθρο 160ιστ, και τουλάχιστον των ακόλουθων: των χαρακτηριστικών των εγκαταστάσεων των επωφελούμενων εταιρειών στα οικεία κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων του σκοπού, του τομέα, των επενδύσεων, του καθαρού κύκλου εργασιών και των κερδών ή ζημιών, του αριθμού εργαζομένων, της σύνθεσης του ισολογισμού, της φορολογικής κατοικίας, των στοιχείων ενεργητικού και του τόπου εγκατάστασής τους, του τόπου συνήθους εργασίας των εργαζομένων και συγκεκριμένων ομάδων εργαζομένων, του τόπου στον οποίο οφείλονται οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης και των εμπορικών

κινδύνων που αναλαμβάνει η διασπώμενη εταιρεία στα κράτη μέλη των επωφελούμενων εταιρειών.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας δικαιούται να λαμβάνει από τη διασπώμενη εταιρεία όλες τις σχετικές πληροφορίες και έγγραφα και να διεξάγει όλες τις απαραίτητες έρευνες για την επαλήθευση όλων των στοιχείων του σχεδίου ή των εκθέσεων διαχείρισης. Ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας δικαιούται επίσης να λαμβάνει παρατηρήσεις και απόψεις από τους εκπροσώπους των εργαζομένων της εταιρείας ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, από τους ίδιους τους εργαζομένους, καθώς και από τους πιστωτές και τους εταίρους της εταιρείας.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που υποβάλλονται στον ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για τη σύνταξη της έκθεσης και ότι δεν αποκαλύπτονται εμπιστευτικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρηματικών απορρήτων. Όταν ενδείκνυται, ο εμπειρογνώμονας μπορεί να υποβάλει στην αρμόδια αρχή που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 160ιε παράγραφος 1 χωριστό έγγραφο που περιέχει εμπιστευτικές πληροφορίες και αυτό το χωριστό έγγραφο τίθεται στη διάθεση μόνο της διασπώμενης εταιρείας και δεν αποκαλύπτεται σε τρίτους.
6. Τα κράτη μέλη εξαιρούν από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου τις πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις, όπως αυτές ορίζονται στη σύσταση 2003/361/EK της Επιτροπής(**).

Άρθρο 160ι **Δημοσιότητα**

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το κράτος μέλος της διασπώμενης εταιρείας γνωστοποιεί και δημοσιοποιεί στο μητρώο, τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που θα αποφασίσει σχετικά, τα ακόλουθα έγγραφα:
 - α) το σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης·
 - β) την έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα που αναφέρεται στο άρθρο 160θ, κατά περίπτωση·
 - γ) ανακοίνωση που ενημερώνει τους εταίρους, τους πιστωτές και τους εργαζομένους της διασπώμενης εταιρείας ότι μπορούν να υποβάλουν, πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης, παρατηρήσεις σχετικά με τα έγγραφα που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) του πρώτου εδαφίου στην εταιρεία και την αρμόδια αρχή που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 160ιε παράγραφος 1.Τα έγγραφα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο είναι επίσης προσβάσιμα και μέσω του συστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 22.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τη διασπώμενη εταιρεία από την απαίτηση δημοσιοποίησης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 όταν για συνεχή περίοδο η οποία αρχίζει τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία που καθορίζεται για τη γενική συνέλευση που πρόκειται να αποφασίσει σχετικά με το σχέδιο διάσπασης και λήγει όχι νωρίτερα από την ολοκλήρωση της εν λόγω γενικής συνέλευσης, η εταιρεία καθιστά δημοσίως διαθέσιμα τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στον ιστότοπό της δωρεάν.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν εξαρτούν την εν λόγω απαλλαγή από απαιτήσεις ή περιορισμούς διαφορετικούς από εκείνους που είναι αναγκαίοι για τη διασφάλιση της ασφάλειας του ιστοτόπου και της γνησιότητας αυτών των εγγράφων, εκτός αν και στον βαθμό που οι εν λόγω απαιτήσεις και περιορισμοί είναι ανάλογοι προς την επίτευξη αυτών των στόχων.

3. Όταν η διασπώμενη εταιρεία δημοσιοποιεί το σχέδιο διασυνοριακής διάσπασης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, διαβιβάζει στο μητρώο, τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνέλευσης που πρόκειται να αποφασίσει σχετικά, τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) τη νομική μορφή, την επωνυμία και την καταστατική έδρα της διασπώμενης εταιρείας, καθώς επίσης τη νομική μορφή, την επωνυμία και την καταστατική έδρα που προτείνονται για κάθε νεοσυνιστώμενη εταιρεία η οποία προκύπτει από τη διασυνοριακή διάσπαση·
 - β) το μητρώο στο οποίο κατατίθενται τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 14 για τη διασπώμενη εταιρεία και τον αριθμό καταχώρισης στο εν λόγω μητρώο·
 - γ) μνεία των ρυθμίσεων που προβλέπονται για την άσκηση των δικαιωμάτων των πιστωτών, των εργαζομένων και των εταίρων·
 - δ) τα στοιχεία του ιστοτόπου στον οποίο μπορούν να αναζητηθούν ηλεκτρονικά και δωρεάν το σχέδιο διασυνοριακής διάσπασης, η ανακοίνωση και η έκθεση του εμπειρογνώμονα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τις ρυθμίσεις που αναφέρονται στο στοιχείο γ) της παρούσας παραγράφου.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι απαιτήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3 μπορούν να ολοκληρωθούν ηλεκτρονικά στο σύνολό τους, χωρίς την ανάγκη αυτοπρόσωπης εμφάνισης ενώπιον οποιασδήποτε αρμόδιας αρχής στα οικεία κράτη μέλη.

Ωστόσο, σε περίπτωση πραγματικής υπονίας απάτης που βασίζεται σε εύλογους λόγους, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν φυσική παρουσία ενώπιον αρμόδιας αρχής.
5. Πέραν της δημοσιοποίησης που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να δημοσιευθούν στην εθνική τους επίσημη εφημερίδα το σχέδιο διασυνοριακής διάσπασης ή οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το μητρώο διαβιβάζει τις σχετικές πληροφορίες στην εθνική επίσημη εφημερίδα.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η τεκμηρίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι προσβάσιμη στο κοινό δωρεάν. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι τα τυχόν τέλη που επιβάλλονται στη διασπώμενη εταιρεία από το μητρώο για τη δημοσιοποίηση που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 3 και, ενδεχομένως, για τη δημοσίευση που αναφέρεται στην παράγραφο 5 δεν υπερβαίνουν τα διοικητικά έξοδα παροχής της σχετικής υπηρεσίας.

Άρθρο 160ια

Έγκριση από τη γενική συνέλευση

1. Αφού λάβει γνώση των εκθέσεων που αναφέρονται στα άρθρα 160ζ, 160η και 160θ, ανάλογα με την περίπτωση, η γενική συνέλευση της διασπώμενης εταιρείας αποφασίζει με ψήφισμα για το αν θα εγκρίνει το σχέδιο διασυνοριακής διάσπασης. Η

εταιρεία ενημερώνει την αρμόδια αρχή που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 160ιε παράγραφος 1 για την απόφαση της γενικής συνέλευσης.

2. Η γενική συνέλευση μπορεί να διατηρήσει το δικαίωμα να εξαρτήσει την εφαρμογή της διασυννοριακής διάσπασης από τη ρητή επικύρωση των ρυθμίσεων που αναφέρονται στο άρθρο 160ιδ από την ίδια.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η έγκριση οποιασδήποτε τροποποίησης του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης απαιτεί πλειοψηφία τουλάχιστον δύο τρίτων αλλά όχι μεγαλύτερη από το 90 % των ψήφων που συνδέονται είτε με τα μερίδια είτε με το αναληφθέν κεφάλαιο που εκπροσωπείται. Σε κάθε περίπτωση, το όριο πλειοψηφίας δεν είναι υψηλότερο από αυτό που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο για την έγκριση διασυννοριακών συγχωνεύσεων.
4. Η γενική συνέλευση αποφασίζει επίσης για το αν η διασυννοριακή διάσπαση απαιτεί τροποποιήσεις των ιδρυτικών πράξεων της διασπώμενης εταιρείας.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθοι λόγοι δεν αρκούν από μόνοι τους για να προσβληθεί η έγκριση της διασυννοριακής διάσπασης από τη γενική συνέλευση:
 - α) η σχέση ανταλλαγής των μεριδίων που αναφέρεται στο άρθρο 160ε είναι ανεπαρκής·
 - β) η αποζημίωση σε μετρητά που αναφέρεται στο άρθρο 160ιβ είναι ανεπαρκής·
 - γ) η συνολική αξία των μεριδίων που παρέχονται σε έναν εταίρο δεν είναι ισοδύναμη με την αξία των μεριδίων που κατέχει ο εταίρος αυτός στη διασπώμενη εταιρεία.

Άρθρο 160ιβ

Προστασία των εταίρων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθοι εταίροι διασπώμενης εταιρείας έχουν το δικαίωμα να εκχωρήσουν τις εταιρικές τους συμμετοχές, υπό τους όρους που καθορίζονται στις παραγράφους 2 έως 6:
 - α) οι εταίροι που κατέχουν μερίδια με δικαίωμα ψήφου και οι οποίοι δεν ψήφισαν υπέρ της έγκρισης του σχεδίου της διασυννοριακής διάσπασης·
 - β) οι εταίροι που κατέχουν μερίδια χωρίς δικαίωμα ψήφου.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εταίροι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να εκχωρήσουν τις εταιρικές τους συμμετοχές έναντι επαρκούς αποζημίωσης σε μετρητά, η οποία καταβάλλεται, μετά την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής διάσπασης σύμφωνα με το άρθρο 160κ, από έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους:
 - α) τη διασπώμενη εταιρεία·
 - β) τους υπόλοιπους εταίρους της εν λόγω εταιρείας·
 - γ) τρίτους σε συμφωνία με τη διασπώμενη εταιρεία.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η διασπώμενη εταιρεία, στο πλαίσιο του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 160ε παράγραφος 1 στοιχείο ιζ), υποβάλλει προσφορά επαρκούς αποζημίωσης σε μετρητά για τους αναφερόμενους στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου εταίρους οι οποίοι επιθυμούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους να εκχωρήσουν τις εταιρικές συμμετοχές τους. Τα κράτη μέλη καθορίζουν επίσης την προθεσμία αποδοχής της προσφοράς, η

οποία δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τον έναν μήνα μετά τη γενική συνέλευση που αναφέρεται στο άρθρο 160ια. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι η διασπώμενη εταιρεία είναι σε θέση να αποδεχθεί προσφορά που διαβιβάζεται ηλεκτρονικά σε διεύθυνση που παρέχεται από την εν λόγω εταιρεία για τον σκοπό αυτόν.

Ωστόσο, η απόκτηση ιδίων μεριδίων από την εταιρεία κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 τελεί υπό την επιφύλαξη των εθνικών κανόνων που διέπουν την απόκτηση ιδίων μεριδίων από εταιρεία.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η προσφορά της αποζημίωσης σε μετρητά εξαρτάται από την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής διάσπασης σύμφωνα με το άρθρο 160κ. Τα κράτη μέλη καθορίζουν επίσης την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να καταβληθεί η αποζημίωση σε μετρητά, η οποία δεν υπερβαίνει τον έναν μήνα από την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής διάσπασης.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε εταίρος που αποδέχθηκε την προσφορά αποζημίωσης σε μετρητά που αναφέρεται στην παράγραφο 3, αλλά ο οποίος θεωρεί ότι η αποζημίωση σε μετρητά δεν είναι επαρκής, έχει το δικαίωμα να ζητήσει τον επανυπολογισμό της προσφερθείσας αποζημίωσης σε μετρητά από εθνικό δικαστήριο εντός ενός μηνός από την αποδοχή της προσφοράς.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δικαιώματα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 5 διέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπόκειται η διασπώμενη εταιρεία και ότι τα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους έχουν δικαιοδοσία. Κάθε εταίρος ο οποίος έχει αποδεχθεί την προσφορά αποζημίωσης σε μετρητά για την εκχώρηση των μεριδίων του δικαιούται να κινήσει ή να συμμετάσχει στη δίκη που αναφέρεται στην παράγραφο 5.
7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι οι εταίροι της διασπώμενης εταιρείας που δεν αντιτάχθηκαν στη διασυννοριακή διάσπαση, αλλά εκτιμούν ότι η σχέση ανταλλαγής των μεριδίων είναι ανεπαρκής, μπορούν να προσβάλουν τη σχέση ανταλλαγής των μεριδίων που ορίζεται στο σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης ενώπιον εθνικού δικαστηρίου εντός ενός μηνός από την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής διάσπασης.
8. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι αν εθνικό δικαστήριο διαπιστώσει ότι η σχέση ανταλλαγής των μεριδίων είναι ανεπαρκής, το δικαστήριο έχει την εξουσία να διατάξει την επωφελούμενη εταιρεία να καταβάλει αποζημίωση στους εταίρους που προσέβαλαν επιτυχώς τη σχέση ανταλλαγής. Αυτή η αποζημίωση συνίσταται σε πρόσθετη πληρωμή σε μετρητά, η οποία υπολογίζεται με βάση επαρκή σχέση ανταλλαγής που ισχύει για την ανταλλαγή τίτλων ή μεριδίων, όπως η σχέση αυτή καθορίζεται από το δικαστήριο. Κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε από αυτούς τους εταίρους, το εθνικό δικαστήριο έχει το δικαίωμα να διατάξει την επωφελούμενη εταιρεία να παράσχει πρόσθετα μερίδια αντί της πληρωμής σε μετρητά.
9. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η υποχρέωση καταβολής πρόσθετης αποζημίωσης σε μετρητά ή παροχής πρόσθετων μεριδίων διέπεται από το δίκαιο που εφαρμόζεται στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή διάσπαση.

Άρθρο 160ιγ

Προστασία των πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της διασπώμενης εταιρείας να υποβάλει, στο πλαίσιο του σχεδίου διασυννοριακής

διάσπασης που αναφέρεται στο άρθρο 160ε, δήλωση που να αντικατοπτρίζει με ακρίβεια τη χρηματοοικονομική κατάσταση της εταιρείας. Η δήλωση αναφέρει ότι το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης της εταιρείας, με βάση τις πληροφορίες που διαθέτει κατά την ημερομηνία αυτής της δήλωσης και μετά τη διενέργεια εύλογων ερευνών, δεν γνωρίζει την ύπαρξη λόγων από τους οποίους να συνάγεται ότι οποιαδήποτε επωφελούμενη εταιρεία και, σε περίπτωση μερικής διάσπασης, η διασπώμενη εταιρεία δεν θα είναι σε θέση, μετά την έναρξη ισχύος της διάσπασης, να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που θα αναλάβει βάσει του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης, όταν αυτές καταστούν απαιτητές. Η δήλωση γίνεται όχι νωρίτερα από έναν μήνα πριν από τη δημοσιοποίηση του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης σύμφωνα με το άρθρο 160ι.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές που είναι δυσαρεστημένοι από τον τρόπο με τον οποίο προστατεύει τα συμφέροντά τους το σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 160ε, έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από την αρμόδια διοικητική ή δικαστική αρχή επαρκείς εγγυήσεις εντός ενός μηνός από τη δημοσιοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 160ι.
3. Οι πιστωτές της διασπώμενης εταιρείας τεκμαίρεται ότι δεν θίγονται από τη διασυννοριακή διάσπαση τόσο στη μία όσο και στην άλλη από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) όταν η εταιρεία δημοσιοποιεί, μαζί με το σχέδιο διάσπασης, έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, η οποία καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει εύλογη πιθανότητα να θιγούν αδικαιολόγητα τα δικαιώματα των πιστωτών. Ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας πρέπει να έχει διοριστεί ή εγκριθεί από την αρμόδια αρχή και να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 160θ παράγραφος 2·
 - β) όταν προσφέρεται στους πιστωτές δικαίωμα πληρωμής, είτε έναντι τρίτου εγγυητή είτε έναντι των επωφελούμενων εταιρειών είτε, σε περίπτωση μερικής διάσπασης, έναντι της επωφελούμενης εταιρείας και της διασπώμενης εταιρείας, αξίας τουλάχιστον ισοδύναμης με την αρχική τους απαίτηση, το οποίο μπορεί να ασκηθεί στην ίδια δικαιοδοσία με την αρχική τους απαίτηση και το οποίο έχει πιστωτική ποιότητα τουλάχιστον ανάλογη με την αρχική απαίτηση του πιστωτή αμέσως μετά την ολοκλήρωση της διάσπασης.
4. Αν κάποιος πιστωτής της διασπώμενης εταιρείας, η απαίτηση του οποίου μεταβιβάζεται σε επωφελούμενη εταιρεία, δεν επιτυγχάνει ικανοποίηση από την εν λόγω επωφελούμενη εταιρεία, τις άλλες επωφελούμενες εταιρείες και, σε περίπτωση μερικής διάσπασης, από τη διασπώμενη εταιρεία, η διασπώμενη εταιρεία ευθύνεται από κοινού και εις ολόκληρον με τις επωφελούμενες εταιρείες για την εν λόγω υποχρέωση. Ωστόσο, το μέγιστο ποσό της από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνης κάθε εταιρείας που συμμετέχει στη διάσπαση δεν μπορεί να υπερβεί την αξία των καθαρών στοιχείων ενεργητικού που κατανέμονται στην εν λόγω εταιρεία κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διάσπασης.
5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 δεν θίγουν την εφαρμογή του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας όσον αφορά την ικανοποίηση δημόσιων οργανισμών ή την εξασφάλιση πληρωμών σε δημόσιους οργανισμούς.

Άρθρο 160ιδ
Συμμετοχή των εργαζομένων

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, κάθε επωφελούμενη εταιρεία υπόκειται στους κανόνες περί συμμετοχής των εργαζομένων, αν υπάρχουν τέτοιοι κανόνες, που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την καταστατική της έδρα.
2. Ωστόσο, οι κανόνες περί συμμετοχής των εργαζομένων, αν υπάρχουν τέτοιοι κανόνες, που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την καταστατική της έδρα η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή διάσπαση, δεν εφαρμόζονται αν η διασπώμενη εταιρεία, κατά το εξάμηνο που προηγείται της δημοσίευσης του σχεδίου διασυννοριακής διάσπασης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 160ε της παρούσας οδηγίας, έχει μέσο αριθμό εργαζομένων ίσο με τα τέσσερα πέμπτα του ισχύοντος κατώτατου ορίου που προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας και το οποίο ενεργοποιεί τη συμμετοχή των εργαζομένων, κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο ια) της οδηγίας 2001/86/EK, ή αν το εθνικό δίκαιο που εφαρμόζεται σε καθεμία από τις επωφελούμενες εταιρείες:
 - α) δεν προβλέπει τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο συμμετοχής των εργαζομένων με εκείνο που ίσχυε στη διασπώμενη εταιρεία πριν από τη διάσπαση, μετρούμενο σε συνάρτηση με την αναλογία εκπροσώπων των εργαζομένων μεταξύ των μελών του διοικητικού ή εποπτικού οργάνου ή των επιτροπών τους ή της ομάδας που διευθύνει τις παραγωγικές μονάδες της εταιρείας, εφόσον προβλέπεται η εκπροσώπηση των εργαζομένων· ή
 - β) δεν προβλέπει για τους εργαζομένους σε εγκαταστάσεις των επωφελούμενων εταιρειών που βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη το ίδιο δικαίωμα άσκησης δικαιωμάτων συμμετοχής με το δικαίωμα που έχουν οι εργαζόμενοι που εργάζονται στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την καταστατική της έδρα η επωφελούμενη εταιρεία.
3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η συμμετοχή των εργαζομένων στις εταιρείες που προκύπτουν από τη διασυννοριακή διάσπαση και ο ρόλος τους στον καθορισμό των δικαιωμάτων αυτών ρυθμίζονται από τα κράτη μέλη, κατ' αναλογία και με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 έως 7 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τις αρχές και τις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 2, 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 και τις ακόλουθες διατάξεις της οδηγίας 2001/86/EK:
 - α) άρθρο 3 παράγραφος 1, άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημείο i), άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο β), άρθρο 3 παράγραφος 3, άρθρο 3 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο πρώτη περίπτωση, άρθρο 3 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο, άρθρο 3 παράγραφος 5, άρθρο 3 παράγραφος 6 τρίτο εδάφιο και άρθρο 3 παράγραφος 7·
 - β) άρθρο 4 παράγραφος 1, άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία α), ζ) και η), άρθρο 4 παράγραφος 3 και άρθρο 4 παράγραφος 4·
 - γ) άρθρο 5·
 - δ) άρθρο 6·
 - ε) άρθρο 7 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο·
 - στ) άρθρα 8, 9, 10 και 12·
 - ζ) στοιχείο α) του μέρους 3 του παραρτήματος.

4. Κατά τη ρύθμιση των αρχών και διαδικασιών που αναφέρονται στην παράγραφο 3, τα κράτη μέλη:
- α) παρέχουν στην ειδική διαπραγματευτική ομάδα το δικαίωμα να αποφασίζει, με πλειοψηφία δύο τρίτων των μελών της που εκπροσωπούν τουλάχιστον τα δύο τρίτα των εργαζομένων, να μην αρχίσει διαπραγματεύσεις ή να τερματίσει διαπραγματεύσεις που έχουν ήδη αρχίσει και να επικαλείται τους κανόνες που διέπουν τη συμμετοχή των εργαζομένων στα κράτη μέλη καθεμίας από τις επωφελούμενες εταιρείες·
 - β) μπορούν, όταν, μετά από προηγούμενες διαπραγματεύσεις, εφαρμόζονται οι διατάξεις αναφοράς για τη συμμετοχή και παρά τις εν λόγω διατάξεις, να αποφασίσουν να περιορίσουν το ποσοστό των εκπροσώπων των εργαζομένων στο διοικητικό όργανο των επωφελούμενων εταιρειών. Ωστόσο, αν στη διασπώμενη εταιρεία οι εκπρόσωποι των εργαζομένων αποτελούσαν τουλάχιστον το ένα τρίτο του διοικητικού ή του εποπτικού οργάνου, ο περιορισμός δεν μπορεί ποτέ να οδηγήσει σε ποσοστό εκπροσώπων των εργαζομένων στο διοικητικό όργανο χαμηλότερο από το ένα τρίτο·
 - γ) διασφαλίζουν ότι οι κανόνες σχετικά με τη συμμετοχή που ίσχυαν πριν από τη διασυννοριακή διάσπαση εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την ημερομηνία εφαρμογής των τυχόν μεταγενέστερα συμφωνημένων κανόνων ή, ελλείψει συμφωνημένων κανόνων, μέχρι την εφαρμογή των τυποποιημένων κανόνων σύμφωνα με το στοιχείο α) του μέρους 3 του παραρτήματος.
5. Η επέκταση των δικαιωμάτων συμμετοχής στους εργαζομένους των επωφελούμενων εταιρειών που εργάζονται σε άλλα κράτη μέλη, για τους οποίους γίνεται λόγος στην παράγραφο 2 στοιχείο β), δεν συνεπάγεται υποχρέωση των κρατών μελών που θα επιλέξουν να το πράξουν να λάβουν υπόψη αυτούς τους εργαζομένους κατά τον υπολογισμό του μεγέθους των κατώτατων ορίων εργατικού δυναμικού που δημιουργούν δικαιώματα συμμετοχής στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου.
6. Αν κάποια από τις επωφελούμενες εταιρείες διέπεται από καθεστώς συμμετοχής των εργαζομένων σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η εν λόγω εταιρεία υποχρεούται να λάβει νομική μορφή που να επιτρέπει την άσκηση των δικαιωμάτων συμμετοχής.
7. Αν η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή διάσπαση λειτουργεί υπό καθεστώς συμμετοχής των εργαζομένων, η εν λόγω εταιρεία υποχρεούται να λάβει μέτρα που να διασφαλίζουν την προστασία των δικαιωμάτων συμμετοχής των εργαζομένων σε περίπτωση μεταγενέστερης διασυννοριακής ή εγχώριας συγχώνευσης, διάσπασης ή μετατροπής για περίοδο τριών ετών μετά την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής διάσπασης εφαρμόζοντας αναλογικά τους κανόνες που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 6.
8. Η εταιρεία γνωστοποιεί στους εργαζομένους της χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων σχετικά με τη συμμετοχή των εργαζομένων.

Άρθρο 160ιε

Προ της διασπάσεως πιστοποιητικό

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν την εθνική αρχή που είναι αρμόδια, αφενός, για τον έλεγχο της νομιμότητας των διασυννοριακών διασπάσεων, όσον αφορά το μέρος της διαδικασίας που διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους της διασπώμενης

εταιρείας, και, αφετέρου, για την έκδοση πιστοποιητικού προ της διασπάσεως το οποίο βεβαιώνει τη συμμόρφωση με όλους τους σχετικούς όρους και την ορθή ολοκλήρωση όλων των διαδικασιών και διατυπώσεων στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αίτηση την οποία υποβάλλει η διασπώμενη εταιρεία για τη λήψη του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού συνοδεύεται από τα ακόλουθα:
 - α) το σχέδιο διάσπασης που αναφέρεται στο άρθρο 160ε·
 - β) τις εκθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 160ζ, 160η και 160θ, κατά περίπτωση·
 - γ) πληροφορίες σχετικά με το ψήφισμα της γενικής συνέλευσης για την έγκριση της διάσπασης που αναφέρεται στο άρθρο 160ια.

Το σχέδιο διάσπασης και οι εκθέσεις που έχουν υποβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 160θ δεν απαιτείται να υποβληθούν εκ νέου στην αρμόδια αρχή.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής οποιωνδήποτε πληροφοριών και εγγράφων της εταιρείας, μπορεί να ολοκληρωθεί ηλεκτρονικά στο σύνολό της, χωρίς την ανάγκη αυτοπρόσωπης εμφάνισης ενώπιον της αρμόδιας αρχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Ωστόσο, σε περιπτώσεις πραγματικής υποψίας απάτης που βασίζεται σε εύλογους λόγους, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν φυσική παρουσία ενώπιον αρμόδιας αρχής στην οποία πρέπει να υποβληθούν σχετικές πληροφορίες και έγγραφα.

4. Όσον αφορά τη συμμόρφωση με τους κανόνες συμμετοχής των εργαζομένων, όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο 160ιδ, το κράτος μέλος της διασπώμενης εταιρείας επαληθεύει ότι το σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης που αναφέρεται στο άρθρο 160ε περιλαμβάνει πληροφορίες για τις διαδικασίες με τις οποίες καθορίζονται οι σχετικές ρυθμίσεις και για τις πιθανές επιλογές σχετικά με τις εν λόγω ρυθμίσεις.
5. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης της νομιμότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή εξετάζει τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) τα έγγραφα και τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2·
 - β) όλες τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 160ι παράγραφος 1·
 - γ) επισήμανση της εταιρείας ότι η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 160ιδ παράγραφοι 3 και 4 έχει αρχίσει, αν συντρέχει περίπτωση.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορούν να προβαίνουν σε διαβουλεύσεις με άλλες αρχές που είναι αρμόδιες για τα επιμέρους ζητήματα που εγείρει η διασυννοριακή διάσπαση.
7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αξιολόγηση από την αρμόδια αρχή πραγματοποιείται εντός ενός μηνός από τη λήψη της πληροφορίας σχετικά με την έγκριση της διασυννοριακής διάσπασης από τη γενική συνέλευση της εταιρείας. Η αξιολόγηση καταλήγει σε ένα από τα ακόλουθα αποτελέσματα:
 - α) αν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι η διασυννοριακή διάσπαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των εθνικών διατάξεων μεταφοράς της παρούσας οδηγίας, ότι πληροί όλους τους σχετικούς όρους και ότι έχουν ολοκληρωθεί όλες οι

απαραίτητες διαδικασίες και διατυπώσεις, η αρμόδια αρχή εκδίδει το προ της διασπάσεως πιστοποιητικό·

- β) αν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι η διασυνοριακή διάσπαση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των εθνικών διατάξεων μεταφοράς της παρούσας οδηγίας, δεν εκδίδει το προ της διασπάσεως πιστοποιητικό και ενημερώνει την εταιρεία για τους λόγους της απόφασής της. Το ίδιο ισχύει αν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι η διασυνοριακή διάσπαση δεν πληροί όλους τους σχετικούς όρους ή ότι δεν έχουν ολοκληρωθεί όλες οι απαραίτητες διαδικασίες και διατυπώσεις και η εταιρεία δεν έλαβε τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα αφότου κλήθηκε να το πράξει·
- γ) αν η αρμόδια αρχή έχει σοβαρές ανησυχίες που την κάνουν να πιστεύει ότι η διασυνοριακή διάσπαση ενδέχεται να αποτελεί τεχνητή μεθόδευση κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 160δ παράγραφος 3, μπορεί να αποφασίσει να πραγματοποιήσει εμπεριστατωμένη αξιολόγηση σύμφωνα με το άρθρο 160ιστ και ενημερώνει την εταιρεία για την απόφασή της να πραγματοποιήσει τέτοια αξιολόγηση και για το αποτέλεσμα αυτής.

Άρθρο 160ιστ **Εμπεριστατωμένη αξιολόγηση**

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι για να αξιολογήσει αν η διασυνοριακή διάσπαση αποτελεί τεχνητή μεθόδευση, κατά την έννοια του άρθρου 160δ παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας, η αρμόδια αρχή της διασπώμενης εταιρείας προβαίνει σε εμπεριστατωμένη αξιολόγηση όλων των σχετικών πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων και λαμβάνει υπόψη, τουλάχιστον, τα ακόλουθα στοιχεία: τα χαρακτηριστικά της εγκατάστασης στα οικεία κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων του σκοπού, του τομέα, των επενδύσεων, του καθαρού κύκλου εργασιών και των κερδών ή ζημιών, του αριθμού των εργαζομένων, της σύνθεσης του ισολογισμού, της φορολογικής κατοικίας, των στοιχείων ενεργητικού και του τόπου εγκατάστασής τους, του τόπου συνήθους εργασίας των εργαζομένων και συγκεκριμένων ομάδων εργαζομένων, του τόπου στον οποίο οφείλονται οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης και των εμπορικών κινδύνων που αναλαμβάνει η διασπώμενη εταιρεία στο κράτος μέλος της εταιρείας και στα κράτη μέλη των επωφελούμενων εταιρειών.

Τα στοιχεία αυτά μπορούν να θεωρηθούν απλώς ως ενδεικτικοί παράγοντες στη συνολική αξιολόγηση και, επομένως, δεν εξετάζονται μεμονωμένα.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, αν η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αποφασίσει να προβεί σε εμπεριστατωμένη αξιολόγηση, είναι σε θέση να ακούσει τις απόψεις της εταιρείας και όλων των μερών που έχουν υποβάλει παρατηρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 160ι παράγραφος 1, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν επίσης να ακούσουν τις απόψεις κάθε άλλου ενδιαφερόμενου τρίτου σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει την τελική της απόφαση σχετικά με την έκδοση του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού εντός δύο μηνών από την έναρξη της εμπεριστατωμένης αξιολόγησης.

Άρθρο 160ιζ

Επανεξέταση και διαβίβαση του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού

1. Αν η αρμόδια αρχή δεν είναι δικαστήριο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η απόφαση της αρμόδιας αρχής να εκδώσει ή να αρνηθεί να εκδώσει προ της διασπάσεως πιστοποιητικό υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Επιπλέον, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το προ της διασπάσεως πιστοποιητικό δεν παράγει αποτελέσματα πριν από την πάροδο ορισμένης περιόδου, ώστε να παρέχεται στα μέρη η δυνατότητα να ασκήσουν προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου και να εξασφαλίσουν, κατά περίπτωση, τη λήψη προσωρινών μέτρων.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η απόφαση έκδοσης του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού διαβιβάζεται στις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 160ιη παράγραφος 1 και ότι οι αποφάσεις έκδοσης ή άρνησης της έκδοσης του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού διατίθενται μέσω του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 22.

Άρθρο 160ιη

Έλεγχος της νομιμότητας της διασυνοριακής διάσπασης

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν αρχή που είναι αρμόδια για τον έλεγχο της νομιμότητας των διασυνοριακών διασπάσεων όσον αφορά το τμήμα της διαδικασίας που αφορά την ολοκλήρωση της διασυνοριακής διάσπασης που διέπεται από το δίκαιο των κρατών μελών των επωφελούμενων εταιρειών και για την έγκριση της διασυνοριακής διάσπασης, αν η διάσπαση πληροί όλους τους σχετικούς όρους και έχουν ολοκληρωθεί ορθά όλες οι σχετικές διαδικασίες και διατυπώσεις στο εν λόγω κράτος μέλος.

Η αρμόδια αρχή ή αρχές διασφαλίζουν ιδίως ότι οι προβλεπόμενες επωφελούμενες εταιρείες συμμορφώνονται με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας περί συστάσεως εταιρειών και ότι, όταν συντρέχει περίπτωση, έχουν θεσπιστεί ρυθμίσεις για τη συμμετοχή των εργαζομένων σύμφωνα με το άρθρο 160ιδ.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, κάθε επωφελούμενη εταιρεία υποβάλλει στην αρχή που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο το σχέδιο διασυνοριακής διάσπασης το οποίο έχει εγκριθεί από τη γενική συνέλευση που αναφέρεται στο άρθρο 160ια.
3. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 αίτηση την οποία υποβάλλει κάθε επωφελούμενη εταιρεία, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής οποιωνδήποτε πληροφοριών και εγγράφων, μπορεί να ολοκληρωθεί ηλεκτρονικά στο σύνολό της, χωρίς την ανάγκη αυτοπρόσωπης εμφάνισης ενώπιον της αρμόδιας αρχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Ωστόσο, σε περιπτώσεις πραγματικής υποψίας απάτης που βασίζεται σε εύλογους λόγους, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν φυσική παρουσία ενώπιον αρμόδιας αρχής κράτους μέλους στην οποία πρέπει να υποβληθούν σχετικές πληροφορίες και έγγραφα.

4. Η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου επιβεβαιώνει χωρίς καθυστέρηση την παραλαβή του προ της διασπάσεως πιστοποιητικού που αναφέρεται στο άρθρο 160ιε και των άλλων πληροφοριών και που απαιτούνται από το δίκαιο των κρατών μελών των επωφελούμενων εταιρειών. Εκδίδει απόφαση για την έγκριση της διασυνοριακής διάσπασης, μόλις ολοκληρώσει την αξιολόγησή της για τους σχετικούς όρους.

5. Το προ της διασπάσεως πιστοποιητικό που αναφέρεται στην παράγραφο 4 γίνεται αποδεκτό από κάθε αρμόδια αρχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ως απόδειξη της ορθής ολοκλήρωσης των προ της διασπάσεως διαδικασιών και διατυπώσεων στο κράτος μέλος της διασπώμενης εταιρείας των οποίων η ολοκλήρωση αποτελεί προϋπόθεση για την έγκριση της διασυννοριακής διάσπασης.

Άρθρο 160ιθ

Καταχώριση

1. Το δίκαιο κάθε κράτους μέλους που διέπει τις επωφελούμενες εταιρείες και, σε περίπτωση μερικής διάσπασης, τις επωφελούμενες εταιρείες και τη διασπώμενη εταιρεία καθορίζει, όσον αφορά την επικράτεια του εν λόγω κράτους, τις ρυθμίσεις που αφορούν την καταχώριση της ολοκλήρωσης της διασυννοριακής διάσπασης στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 16 (δημοσιότητα).
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στα μητρώα τους καταχωρίζονται τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία καθίστανται δημοσίως διαθέσιμα και προσβάσιμα μέσω του συστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 22:
 - α) ο αριθμός καταχώρισης στο μητρώο της επωφελούμενης εταιρείας μετά τη διασυννοριακή διάσπαση·
 - β) οι ημερομηνίες καταχώρισης των επωφελούμενων εταιρειών·
 - γ) σε περίπτωση πλήρους διάσπασης, η ημερομηνία διαγραφής από το μητρώο του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας·
 - δ) κατά περίπτωση, οι αριθμοί καταχώρισης στο κράτος μέλος της διασπώμενης εταιρείας και στα κράτη μέλη των επωφελούμενων εταιρειών.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μητρώα των κρατών μελών των επωφελούμενων εταιρειών ενημερώνουν το μητρώο του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας, μέσω του συστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 22, ότι οι επωφελούμενες εταιρείες έχουν καταχωριστεί. Σε περίπτωση πλήρους διάσπασης, η διαγραφή της διασπώμενης εταιρείας από το μητρώο παράγει αποτελέσματα αμέσως μόλις παραληφθεί αυτή η κοινοποίηση.

Άρθρο 160κ

Ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η διασυννοριακή διάσπαση

Το δίκαιο του κράτους μέλους της διασπώμενης εταιρείας καθορίζει την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η διασυννοριακή διάσπαση. Η ημερομηνία αυτή είναι μεταγενέστερη της ολοκλήρωσης του ελέγχου που αναφέρεται στα άρθρα 160ιε, 160ιστ και 160ιη και της λήψης όλων των κοινοποιήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 160ιθ παράγραφος 3.

Άρθρο 160κα

Αποτελέσματα της διασυννοριακής διάσπασης

1. Πλήρης διασυννοριακή διάσπαση που πραγματοποιείται σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις μεταφοράς της παρούσας οδηγίας έχει τα ακόλουθα αποτελέσματα:
 - α) όλα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού της διασπώμενης εταιρείας, συμπεριλαμβανομένων όλων των συμβάσεων, πιστώσεων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, μεταβιβάζονται στις επωφελούμενες εταιρείες και συνεχίζονται

από αυτές σύμφωνα με την κατανομή που καθορίζεται στο σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης.

- β) οι εταίροι της διασπώμενης εταιρείας γίνονται εταίροι των επωφελούμενων εταιρειών σύμφωνα με την κατανομή των μεριδίων που καθορίζεται στο σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης, εκτός αν ασκήσουν το δικαίωμα εξόδου τους που αναφέρεται στο άρθρο 160ιβ παράγραφος 2·
 - γ) τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις της διασπώμενης εταιρείας τα οποία απορρέουν από συμβάσεις εργασίας ή σχέσεις εργασίας και τα οποία υφίστανται κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυννοριακής διάσπασης μεταφέρονται, λόγω της έναρξης ισχύος της διασυννοριακής αυτής διάσπασης, στην αντίστοιχη επωφελούμενη εταιρεία ή εταιρείες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυννοριακής διάσπασης·
 - δ) η διασπώμενη εταιρεία παύει να υφίσταται·
 - ε) τρίτος μπορεί να επικαλεστεί τον τόπο της καταστατικής έδρας της διασπώμενης εταιρείας μέχρις ότου η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διάσπαση διαγραφεί από το μητρώο του κράτους μέλους αφετηρίας, εκτός αν μπορεί να αποδειχθεί ότι ο τρίτος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την καταστατική έδρα στα κράτη μέλη των επωφελούμενων εταιρειών.
2. Κάθε δραστηριότητα της διασπώμενης εταιρείας που πραγματοποιείται μετά την ημερομηνία καταχώρισης στα κράτη μέλη των επωφελούμενων εταιρειών και πριν η εταιρεία που πραγματοποιεί τη διάσπαση διαγραφεί από το μητρώο του κράτους μέλους της λογίζεται ως δραστηριότητα της διασπώμενης εταιρείας.
- Η διασπώμενη εταιρεία ευθύνεται για κάθε ζημία που προκύπτει από ενδεχόμενες διαφορές των εθνικών νομικών συστημάτων των κρατών μελών της διασπώμενης εταιρείας και των επωφελούμενων εταιρειών, αν κάποιο συμβαλλόμενο μέρος ή αντισυμβαλλόμενος της εταιρείας που πραγματοποιεί τη διάσπαση δεν είχε ενημερωθεί για τη διασυννοριακή διάσπαση πριν από τη σύναψη της σχετικής σύμβασης.
3. Μερική διασυννοριακή διάσπαση που πραγματοποιείται σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις μεταφοράς της παρούσας οδηγίας έχει τα ακόλουθα αποτελέσματα:
- α) τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού της διασπώμενης εταιρείας, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων, των πιστώσεων, των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων, μεταβιβάζονται στις επωφελούμενες εταιρείες και συνεχίζονται από αυτές ή κρατούνται από τη διασπώμενη εταιρεία σύμφωνα με την κατανομή που καθορίζεται στο σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης·
 - β) οι εταίροι της διασπώμενης εταιρείας γίνονται εταίροι των επωφελούμενων εταιρειών και τουλάχιστον κάποιοι από τους εταίρους παραμένουν στη διασπώμενη εταιρεία ή γίνονται εταίροι και των δύο, σύμφωνα με την κατανομή των μεριδίων που καθορίζεται στο σχέδιο διασυννοριακής διάσπασης·
 - γ) οι επωφελούμενες εταιρείες και η διασπώμενη εταιρεία τηρούν τους όρους των εργασιακών σχέσεων που ίσχυαν στη διασπώμενη εταιρεία κατά την ημερομηνία της διάσπασης.
4. Αν, στην περίπτωση είτε πλήρους είτε μερικής διασυννοριακής διάσπασης, τα δίκαια των κρατών μελών απαιτούν την ολοκλήρωση ιδιαίτερων διατυπώσεων πριν παραγάγει αποτελέσματα έναντι τρίτων η μεταβίβαση ορισμένων στοιχείων

ενεργητικού, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της διασπώμενης εταιρείας, οι διατυπώσεις αυτές διενεργούνται από τη διασπώμενη εταιρεία ή από τις επωφελούμενες εταιρείες, κατά περίπτωση.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μερίδια επωφελούμενης εταιρείας δεν μπορούν να ανταλλάγουν με μερίδια της διασπώμενης εταιρείας τα οποία κατέχονται είτε από την ίδια την εταιρεία είτε από πρόσωπο που ενεργεί στο δικό του όνομα αλλά για λογαριασμό της εταιρείας.

Άρθρο 160κβ

Ευθύνη των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες που διέπουν τουλάχιστον την αστική ευθύνη των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη σύνταξη των εκθέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 160θ και στο άρθρο 160ιγ παράγραφος 2 στοιχείο α), συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης τους για τυχόν παραπτώματα στα οποία υποπίπτουν οι εμπειρογνώμονες κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 160κγ

Ισχύς

Διασυννοριακή διάσπαση που έχει τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με τις διαδικασίες μεταφοράς της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί να κηρυχθεί άκυρη.»

Άρθρο 2

Μεταφορά

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο την/στις [η Υπηρεσία Εκδόσεων να εισαγάγει την ημερομηνία = τελευταία ημέρα του 24ου μήνα από την έναρξη ισχύος]. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Υποβολή εκθέσεων και επανεξέταση

1. Το αργότερο πέντε χρόνια μετά την [η Υπηρεσία Εκδόσεων να εισαγάγει την ημερομηνία λήξης της περιόδου μεταφοράς της παρούσας οδηγίας] η Επιτροπή αξιολογεί την παρούσα οδηγία και υποβάλλει έκθεση με τα πορίσματα της αξιολόγησής της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από νομοθετική πρόταση. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την κατάρτιση της έκθεσης, ιδίως παρέχοντας στοιχεία σχετικά με τον αριθμό των διασυννοριακών μετατροπών, συγχωνεύσεων και διασπάσεων, τη διάρκειά τους και τα σχετικά έξοδα.

2. Η έκθεση αξιολογεί ιδίως τις διαδικασίες που αναφέρονται στο κεφάλαιο -I του τίτλου II και στο κεφάλαιο IV του τίτλου II, ιδίως όσον αφορά τη διάρκεια και το κόστος τους.
3. Η έκθεση περιλαμβάνει αξιολόγηση της σκοπιμότητας θέσπισης κανόνων για τους τύπους διασυνοριακών διασπάσεων που δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος